

HARUN YAHYA



ADNAN OKTAR

# ÚTLAK KOMUNISTICKÉ ČÍNY VE VÝCHODNÍM TURKESTÁNU



Když se v roce 1949 dostala k moci komunistická strana, Čína se proměnila ve stát strachu. Tento proces stál životy desítky milionů lidí kvůli represivním a totalitním metodám, které komunisté používali, aby prosadili svou krvavou ideologii.

Obecně se předpokládá, že divoké zavádění komunismu skončilo. Lidé již nedostávají potraviny výměnou za kupony, nemusí nosit uniformy, ani nejsou mučeni, pokud nejsou schopni se naučit Maovu "Malou rudou knížku" z paměti. Jenže komunismus uzpůsobený režimu nového světového pořádku je stále naživu a stejně tak i jeho nemilosrdnost.

Hlavní oblastí komunistického řádění je Východní Turkestán, domov muslimských ujugurských Turků. Ležící v nejzápadnějším bodě Číny, Východní Turkestán je okupován asi po dvě století a zejména během posledních 50 let trpí velice útlakem despotického režimu komunistické čínské administrativy. Mučení, popravy, pracovní tábory a náboženský útlak, to jsou již dlouho znaky každodenního života ve Východním Turkestánu. Muslimové jsou zatýkáni, drženi po měsíce (někdy dokonce roky) v čínských věznicích, které jsou proslulé mučením, čistě proto, že chtějí žít podle náboženství. Navíc asimilační politika Číny zabraňuje většinové muslimské populaci Východního Turkestánu mluvit vlastním jazykem, žít podle své kultury. Muslimové Východního Turkestánu očekávají, že uvědomění lidé po celém světě jim pomohou vést válku ideí, k ukončení zdejšího komunistického útisku a vynaloží snahy o informování světa o jejich neštěstí.

Cílem této knihy je jak identifikovat základní příčiny tohoto komunistického útisku, který probíhá v celé Číně přes půl století, a také učinit, aby byl hlas ukřivděných lidí ve Východním Turkestánu slyšet. Iniciativa podniknutá proto, aby muslimové z Východního Turkestánu poznali mír a bezpečí může uspět pouze tehdy, budou-li zásadní příčiny jejich útisku zdokumentovány a uvedeny do pozornosti světa.



## O autorovi

Nyní píšící pod pseudonymem Harun Yahya, narodil se v Ankaře v roce 1956. Studoval umění v Istanbulu na univerzitě Mimar Sinan a filosofii na Istanbulské univerzitě. Od osmdesátých let publikoval mnoho knih s politickou, vědeckou a náboženskou tematikou. Vysoce ceněné po celém světě, tyto práce byly nástrojem znovunalezení Boha a zlepšení poznání své víry mnoha lidí. Knihy Haruna Yahyi oslovují všechny typy čtenářů, bez ohledu na jejich věk, rasu nebo národnost pro své zaměření na jeden předmět: rozšířit čtenářovu perspektivu povzbuzením ho nebo ji k přemýšlení o kritických tématech, jako je existence Boha a Jeho jednota, a život podle hodnot Jím předepsaných.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ  
رَسُولُ  
مُحَمَّدٍ





HARUN YAHYA  
(ADNAN OKTAR)

ÚTLAK  
KOMUNISTICKÉ  
ČÍNY VE  
VÝCHODNÍM  
TURKESTÁNU



## *O autorovi*

Nyní píšící pod pseudonymem HARUN YAHYA, narodil se v Ankaře v roce 1956, poté, co dokončil základní a střední školu v Ankaře, studoval umění v Istanbulu na univerzitě Mimar Sinan a filosofii na Istanbulské univerzitě. Od osmdesátých let publikoval mnoho knih s politickou, vědeckou a náboženskou tematikou.

Harun Yahya je dobře znám jako autor významných prací odhalujících podvod evolucionistů, jejich neplatná tvrzení a temná spojení mezi darwinismem a takovými krvavými ideologiemi jako jsou fašismus a komunismus.

Díla Haruna Yahyi, přeložená do 72 různých jazyků, tvoří sbírku celkem 55 000 stran s 40 000 ilustracemi.

Jeho pseudonym je tvořeno jmény Harun (Áron) a Yahya (Jan Křtitel) na památku dvou významných proroků, kteří bojovali proti lidem s nedostatkem víry. Pečeť Proroka na obálkách jeho knih je symbolem spojeným s jejich obsahem. Představuje Korán (konečné zjevení) a Proroka Muhammada (pokoj a požehnání s ním), posledního z proroků. Pod vedením Koránu a Sunny (učení Proroka), si autor klade za cíl zkompromitovat fundamentální principy nenáboženských ideologií a mít "poslední slovo", jak zcela utichnou námitky proti náboženství. Používá pečeť Proroka (pokoj a požehnání s ním), který dosáhl konečné moudrosti a morální dokonalosti, jako znak zájmu nabídnout poslední slovo.

Všechna díla Haruna Yahyi mají tentýž cíl: předávat poselství Koránu, povzbuzovat čtenáře k úvaze o základních otázkách spojených s vírou, jako je Boží existence a jednota a věčný život; a odhalovat chabé základy nenáboženských systémů a perversních ideologií.



Harun Yahya má čtenáře v mnoha zemích, z Indie do Ameriky, Od Anglie po Indonézii, z Polska po Bosnu, od Španělska po Brazílii, z Malajsie do Itálie, z Francie do Bulharska a Ruska. Některé z jeho knih jsou dostupné v angličtině, francouzštině, němčině, španělštině, italštině, portugalštině, urdštině, arabštině, albánštině, čínštině, svahilštině, hausa, dhivehi (jíž se mluví na ostrově Mauricius), ruštině, srbochorvatštině, polštině, malajštině, ujjurské turečtině, indonézštině, bengálštině, dánštině a švédštině.

Vysoce ceněné po celém světě, tyto práce byly nástrojem znovunalezení Boha a zlepšení poznání své víry mnoha lidí. Moudrost a upřímnost jeho knih spolu s odlišným stylem snadným k pochopení přímo ovlivňují každého, kdo je čte. Ti, kdo tyto knihy berou vážně již nadále nemohou obhajovat ateismus či jinou převrácenou ideologii nebo materialistickou filosofii, jelikož tyto knihy jsou charakteristické rychlými účinky, konečnými výsledky a nevyvratitelností. Dokonce pokud v tom budou pokračovat, bude to pouze sentimentální naléhavost, protože tyto knihy vyvracejí takové ideologie od samých základů. Všechna současná hnutí popření jsou nyní ideologicky poražena, díky knihám napsaných Harunem Yahyou. Toto je nepochybně následkem moudrosti Koránu a jeho osvětlení. Autor skromně zamýšlí sloužit jako prostředek lidského hledání pravé Boží cesty. Žádný materiální zisk není cílem publikace těchto knih.

Ti, kdo povzbudí ostatní k přečtení těchto knih, otevírající jejich mysl a srdce a vedoucí je, aby se stali oddanými služebníky Boha, poskytují neocenitelnou službu.

Mezitím by bylo pouze ztrátou času propagovat jiné knihy, které pouze vytváří zmatek v lidských myslích, vedou je k ideologickému chaosu a zjevně nemají žádná silná a přesná účinky v odstraňování pochyb z lidských srdcí, jak ověřeno předchozí zkušeností. Je nemožné, aby knihy sloužící ke zdůraznění autorovy literární moci měly takový velký efekt, naopak jejich zbožným cílem je zachránit lidi před ztrátou víry. Ti, kdo pochybují mohou vidět, že jediným záměrem knih Haruna Yahyi je překonat nevíru a šířit morální hodnoty Koránu. Tento úspěch a vliv je vyjadřován přesvědčením čtenářů.

Jeden bod je nutno mít na paměti: hlavní příčinou pro pokračující krutost, konflikt a další utrpení velké většiny lidstva je ideologická převaha nevíry. To lze ukončit pouze ideologickou porážkou nevíry a předáním divů stvoření a koranické morálky tak, aby lidé mohli žít podle toho. Zvažující stav dnešního světa vedoucího do sestupné spirály násilí, pohoršení a konfliktu, musí být zjevně tato služba poskytnuta rychle a efektivně, než bude příliš pozdě.

V tomto úsilí knihy Haruna Yahyi hrají vedoucí úlohu. Z Boží vůle budou tyto knihy prostředkem, skrze něhož lidé 21. století dosáhnou míru, spravedlnosti a štěstí příslibeného v Koránu.

## Čtenáři

- Zvláštní pozornost je věnována zhroucení teorie evoluce, protože tato teorie tvoří základ všech neduchovních filosofií. Od chvíle, kdy Darwin odmítl skutečnost stvoření – a tedy Boží existenci – za uplynulých 140 let to způsobilo, že mnoho lidí opustilo svou víru nebo upadlo do pochybností.
- Proto je podstatnou službou, velmi důležitou povinností, ukázat každému, že tato teorie je klam. Jelikož někteří čtenáři dostanou šanci číst pouze jednu z našich knih, myslíme si, že je důležité věnovat kapitulu ke shrnutí tohoto předmětu.
- Všechny autorovy knihy vysvětlují témata ve světle koranických veršů, a zvou čtenáře k poznání Božích slov a žití podle nich. Všechna témata týkající se Božích veršů jsou vysvětlena tak, aby nezbyl prostor pro pochybnosti a otázky ve čtenářově mysli. Knihy upřímně, jednoduše a plynulým stylem zajišťují, že kdokoli, v kterékoli době a ze kterékoli společenské třídy je může snadno pochopit. Díky jejich účinnému a osvětlujícímu vypravování je lze přečíst na jedno posezení. Dokonce i ti, kdo přísně odmítají duchovno jsou ovlivněni fakty, jež tyto knihy dokumentují a nemohou popřít pravdivost jejich obsahu.
- To vede k tomu, že všechny knihy autora lze číst jednotlivě, i diskutovat ve skupině. Čtenáři usilující profitovat z těchto knih shledajíce diskusi velmi užitečnou dovolujíce jim spojit své úvahy a zkušenosti.
- Dále bude velkou službou islámu přispět k publikaci a čtení těchto knih, napsaných výhradně k potěšení Boha.
- Všechny autorovy knihy jsou velmi přesvědčivé. Z tohoto důvodu zprostředkují pravé náboženství ostatním a nejefektivnějším způsobem je pobídnout je k přečtení těchto knih.
- Doufáme, že čtenář si projde odkazy na konci knihy. Jejich bohatý odkazový materiál k tématům spojeným s vírou je velmi užitečný a je radost ho číst.
- V těchto knihách, na rozdíl od ostatních, nenajdete osobní názory autora, vysvětlení založená na pochybných zdrojích, styl nevšimavý k úctě a vážnosti posvátných předmětů ani beznadějně, pesimistické argumenty, jež vyvolávají pochybnosti v mysli a odchýlení v srdci.



# ÚTLAK KOMUNISTICKÉ ČÍNY VE VÝCHODNÍM TURKESTÁNU

**A když se odvrátí zády, chodí po zemi,  
aby šířil pohoršení a ničil sadbu i dobytek;**

**Bůh však nemiluje pohoršení.**

(Korán 2:205)

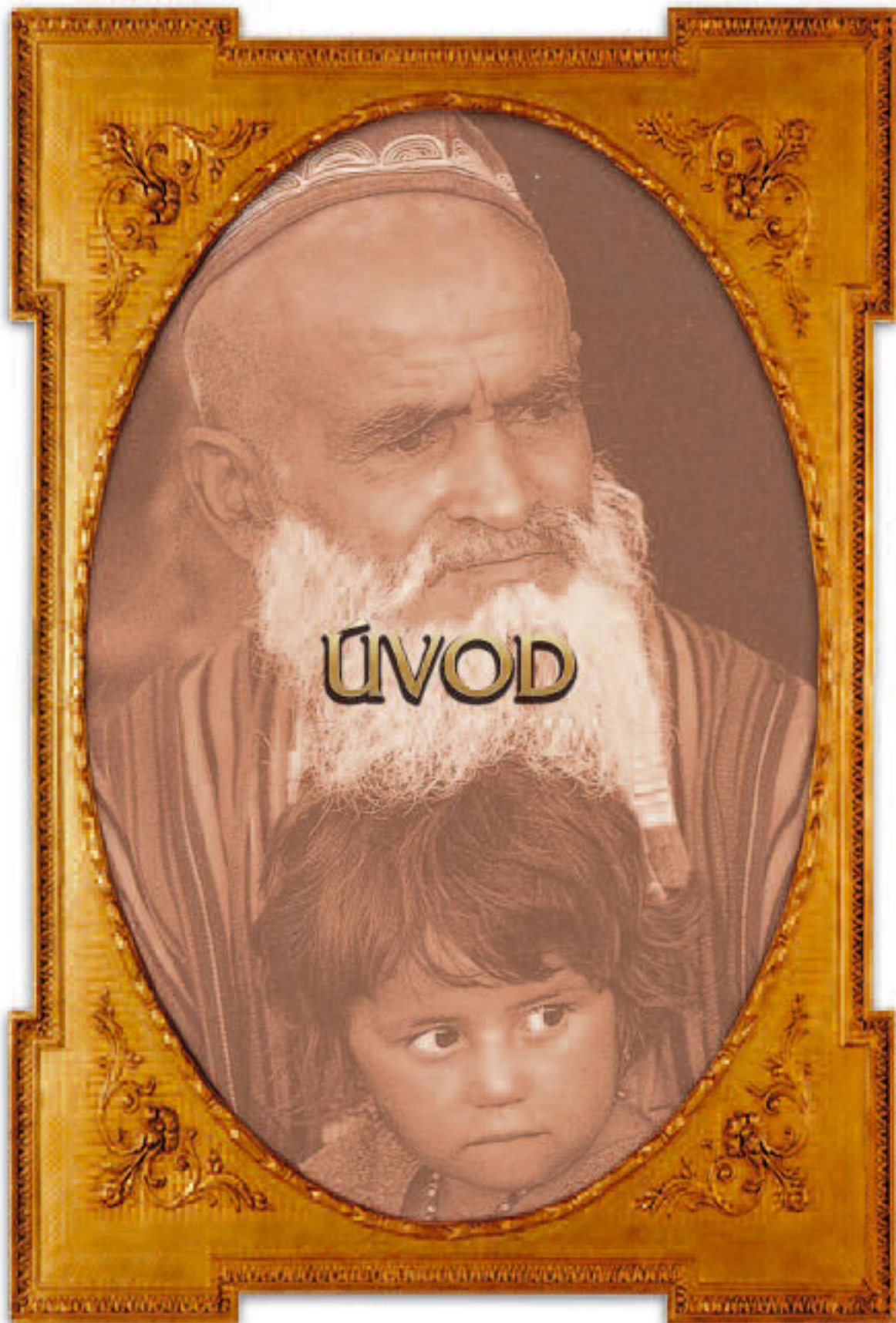
**HARUN YAHYA  
(ADNAN OKTAR)**

# **OBSAH**

ÚVOD.....	10
ČÍNA: STÁT STRACHU.....	16
VÝCHODNÍ TURKESTÁN: KŘÍŽOVATKA CIVILIZACÍ .....	26
KONTROLA KOMUNISTICKÉ ČÍNY NAD VÝCHODNÍM TURKESTÁNEM.....	56
ČÍNSKÉ MUČENÍ VE VÝCHODNÍM TURKESTÁNU .....	64

<b>POLITIKA ÚTLAKU KOMUNISTICKÉ STRANY.....</b>	<b>146</b>
<b>ZÁVĚR .....</b>	<b>186</b>
<b>KLAM EVOLUCE .....</b>	<b>192</b>





UVOD



Č

ína vstoupila do dvacátého století jako zbytky říše roztráštěné pod tlakem zejména Británie, Francie, Německa, Japonska a Ruska. Po svržení imperiální nadvlády nebyla po desetiletí ustanovena žádná centrální autorita. Když se v roce 1949 dostala k moci komunistická strana, Čína se proměnila ve stát strachu. Tento proces stál životy desítky milionů lidí kvůli represivním a totalitním metodám, které komunisté používali, aby prosadili svou krvavou ideologii. Čínská komunistická strana se uchýlila k násilí, aby se udržela u moci a zavedla nejdivočejší a nemilosrdnou formu komunismu vůbec, nutíce jediný způsob žití a myšlení všem čínským lidem.

V průběhu tohoto období, ti kdo se odmítli podrobit pravidlům komunistických vůdců byli nemilosrdně vyhlazeni.

Obecně se předpokládá, že divoké zavádění komunismu skončilo. Lidé již nedostávají potraviny výměnou za kupony, nemusí nosit uniformy, ani nejsou mučeni, pokud nejsou schopni se naučit Maovu “Malou rudou knížku” z paměti. Jenže komunismus uzpůsobený režimu nového světového pořádku je stále naživu a stejně tak i jeho nemilosrdnost.

V očích komunistické strany mají lidé hodnotu tak dlouho, dokud produkují, a je jim dovoleno myslet pouze uvnitř hranic vymezených komunistickou stranou. Volně mohou vyjadřovat pouze ty myšlenky, které ladí se stranou. Pracovní tábory, které existují po celé Číně, systém, který ponižuje a vykořisťuje miliony lidí

v nich, masové popravy před zraky veřejnosti, metody mučení široce rozšířené ve věznicích a prodej vnitřích orgánů těch, odsouzených k smrti, odhalují ošklivou tvář komunistické administrativy. Navzdory tomu všemu v posledních 20 letech média šíří propagandu, že Čína rychle nastupuje liberální a demokratickou cestu. Jeden fakt je často přehlížen: Skutečnost, že Čína se pohnula ke kapitalistickým praktikám v ekonomické sféře a otevřela své brány zahraničním investorům v množství oblastí, neznamená, že došlo ke změně v politické struktuře a ideologii země. Naopak, nelidské praktiky nadále ukazují, že nic se nezměnilo v mentalitě vládnoucí komunistické strany. To bude vyjasněno mnoha a mnoha příklady v následujících kapitolách knihy.



V nedávné době se hodně mluvilo o vzrůstající svobodě a osvobození v ekonomické aréně v Číně. Jenže tato svoboda je omezená na určité oblasti a krutý a utiskující režim v Číně se ve skutečnosti nezměnil.

Hlavní oblastí komunistického řádění je Východní Turkestán, domov muslimských ujugurských Turků. Ležící v nejzápadnějším bodě Číny, Východní Turkestán je okupován asi po dvě století a zejména během posledních 50 let trpí velice útlakem despotickeho režimu komunistické čínské administrativy. Následkem čínské propagandy je Východní Turkestán světu znám jako "Xinjiang," nebo "Sinkiang" což v čínštině znamená "nové hranice" a většina lidí neví nic o lidském dramatu, které zde probíhá. Jenže Východní Turkestán, jehož většinovými obyvateli jsou muslimové ujugurského původu, je scénou násilí a útlaku komunistickou čínskou administrativou, jemuž podobného nelze nalézt v žádném jiném regionu Číny.

Mučení, popravy, pracovní tábory a náboženský útlak, to jsou již dlouho znaky každodenního života ve Východním Turkestánu. Muslimové jsou zatýkáni, drženi po měsíce (někdy dokonce roky) v čínských věznicích, které jsou proslulé mučením, čistě proto, že chtějí žít podle náboženství. Mnozí z těch, kdo bojují za svobodu a demokracii pro Turkestán, jsou popraveni. Navíc asimilační politika Číny zabraňuje většinové muslimské populaci Východního Turkestánu mluvit vlastním jazykem, žít podle své kultury, podnikat hadž (pouť do Mekky), vykonávat denní rituály modliteb a půstu a dokonce jim zakazuje i určit velikost své rodiny. Muslimové Východního Turkestánu očekávají, že uvědomělí lidé po celém světě jim pomohou vést válku ideí, k ukončení zdejšího komunistického útisku a vynaloží snahy o informování světa o jejich neštěstí.

Čína proměnila Východní Turkestán v uzavřenou oblast omezením všech prostředků komunikace, bránice vnějšímu světu, aby uslyšel o pravých rozměrech jejich lidského dramatu. Jenže to není omluva pro zapomnění a jednání, jako by se nic nedělo. Z tohoto důvodu je důležité, aby bylo všemi prostředky protrženo

ticho, které na celém světě převažuje ohledně Východního Turkestánu.

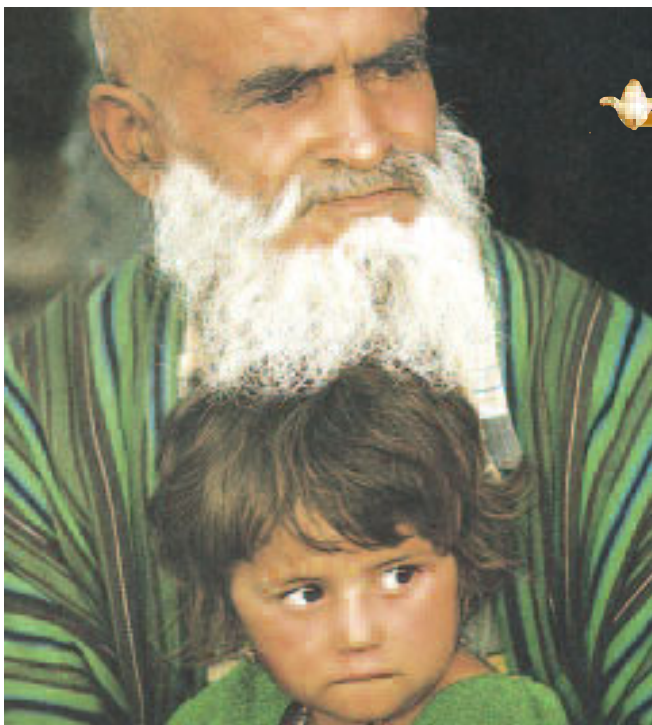
Budou-li skutečné rozměry nelidskosti za zavřenými dveřmi odhaleny, nepomůže to jen, aby bylo slyšet hlasy ukřivděných, avšak upoutá to pozornost světa k nastolení spravedlnosti ve Východním Turkestánu.

Cílem této knihy je jak identifikovat základní příčiny tohoto komunistického útisku, který probíhá v celé Číně přes půl století, a také učinit, aby byl hlas ukřivděných lidí ve Východním Turkestánu slyšet. Iniciativa podniknutá proto, aby muslimové z Východního Turkestánu poznali mír a bezpečí může uspět pouze tehdy, budou-li zásadní příčiny jejich útisku zdokumentovány a uvedeny do pozornosti světa.

Tato práce dokumentuje, že zásadní příčinou za útlakem ve Východním Turkestánu je materialistická filosofie a komunistická ideologie, která vládne čínskému státu. Násilí způsobené materialistickou filosofií, která považuje život za boj o přežití (a naznačuje, že pokroku lze dosáhnout pouze prostředky konfliktu) může být eliminována pouze tehdy, pokud se lidé obrátí a budou žít podle morálky Božích přikázání.

Bůh nařídil lidem, aby žili podle pravidel spravedlnosti, tolerance, lásky, soucitu, respektu, obětování, dělení se, sebezapření a odpuštění. Bůh objasnil, že etnické rozdíly nejsou omluvou pro spor, a že lidé musí respektovat rasu, jazyk a přesvědčení druhých. Přijetí takového morálního kodexu po světě je jediným způsobem k zabezpečení míru a tolerance. Intelektuální válka musí být vedena s materialistickou filosofií, která je zásadní oporou těch, kdo utiskují druhé. Z tohoto důvodu je to nejdůležitější oblast požadovaná proto, aby mír a spravedlnost převládly.





Lidé Východního Turkestánu jsou drceni represivním komunistickým režimem po více než polovinu století. Muslimům je bráněno žít podle náboženství a snaží se přežít za velice obtížných podmínek.

K odporu útisku a nespravedlnosti ve světě je třeba vynaložit úsilí k šíření morálky Koránu, která je opravdovým řešením tohoto problému. Nová doba povstane šířením koranické morálky z Boží vůle, v níž budou nespravedlnost a útisk nahrazeny pokojem, bezpečím a spravedlností. Korán zvěstuje tuto novou dobu:

**Bůh přislíbil těm z vás, kdož uvěřili a zbožné skutky konali, že z nich učiní nástupce na zemi, tak jako již učinil nástupci ty, kdož byli před nimi. A přislíbil jim, že upevní pro ně náboženství jejich, které se mu zlíbilo jim dát, a že nahradí posléze obavy jejich jistotou.... (Korán, 24:55)**



ČÍNA:  
STÁT  
STRACHU

姚  
李  
范  
五



**K**

dyž se komunistická strana v roce 1949 dostala k moci, Čína se rychle změnila ve stát, který šíří po světě teror. Její politika násilí a nátlaku pokračuje v nezmenšené míře od těchto prvních dnů. Necitelnost a nemilosrdnost jednání komunistické strany s lidmi a její materialistické názory, které mění vztahy mezi lidmi na pouhé mechanické styky, vedla k nemilosrdné a kruté vládě namísto soucitné a spravedlivé.

V komunistické Číně založené Mao Ce Tungem převažuje víra, že pořádek a stabilita mohou být udržovány pouze strachem a násilím. Následkem toho stát těsně kontroluje všechny aspekty individuálního života a nemilosrdně trestá vše, co se považuje za nevhodné. Nejsou to jen občané, kteří se dopouštějí zločinů, kdo je v Číně trestán. Čínský stát zatýká i ženy, které posílají manželům do zahraničí novinové výstřižky, viníce je z vyzrazení tajemství čínského státu.(1) Může obvinít někoho, kdo poskytl neškodně vyhlížející výrok zahraničnímu žurnalistovi za dopuštění se zrady a poslat ho do pracovního tábora. Je jasné, že za takových podmínek převažuje strach a nejistota místo klidu, bezpečí a stability. Stejně tak není dovoleno mluvit o pocitech jako jsou láska, sebeobětování a soucit v takové sociální struktuře, nemluvě o demokracii a lidských právech. Čínští občané nemohou svobodně kritizovat omyly vlády nebo volně vyjadřovat své myšlenky a výsledkem je, že nejsou schopni efektivně protlačit změnu nebo obnovení. Osud těch, kdo se o to pokusí je obvykle dostatečně odstrašující.

Nezáleží na tom, jak mnoho západních médií uvádí, že v ekonomii byly provedeny liberální reformy a tvrdí, že Čína se navrácí k demokracii, vláda Rudé Číny nemá nejmenší úmysl vzdát se své absolutní kontroly nad lidmi. Ti, kdo žijí na čínském území jsou důkazem, a lidé jak Číny tak Východního Turkestánu, jsou nyní hlavními oběťmi těchto nemilosrdných praktik.

### **Oligarchie komunistické Číny**

Lidová republika Číny je totalitní režim. Veškerá jeho výkonná a soudní tělesa jsou svázána v jeden administrativní orgán, čínskou komunistickou stranu. Národně a lokálně, hlavní vůdci policie, armády a občanských organizací jsou všichni správci komunistické strany. Takoví lidé jsou často stejně vlivní po svém penzionování jako byli ve svém úřadu. Díky jejich mocné organizaci komunistická strana kontroluje veškeré aspekty života. Z tohoto důvodu je těžké se od komunistické ideologie odchýlit v politickém i společenském životě. Myšlenky, přesvědčení a skutky každého individuála musí být v souladu s komunistickou ideologií a instrukcemi strany. Odchýlení, dokonce pouhá možnost odchýlení, mohou být tvrdě potrestány.

Britský novinář John Mirsky, jenž se stal odborníkem na Čínu, popisuje tuto komunistickou vládu těmito termíny:

... Ale pro ně [komunistickou stranu] stabilita znamená řád, v němž starší a komunistická strana jsou nepopíratelně odpovědní. Jakákoli hrozba se potká s tím, co třímají neefektivněji: silou.(2)

Nejvíce zarážející příklad tohoto se objevil během Maových kampaní "Velkého skoku kupředu" a "Kulturní revoluce". Nemilosrdné a kruté metody byly použity za účelem podřídit lidi komunismu a vnést komunistickou ideologii do každodenního života. Rolníci byli svévolně ponecháni hladovět dokud nepředali svou

produkcí komunám a neakceptovali komunistickou interpretaci produkce.

Ti, kdo oponovali komunismu v té době, kdy tato praktika stála miliony životů, byli nevyhnutelně eliminováni. Během Kulturní revoluce, která byla zaměřena na vzdělané a intelektuální okruhy společnosti, byly všechny hlasy odporu v Číně umlčeny nejkrutějším možným způsobem. Kulturní revoluce začala Mao-



Tato Maova Kulturní revoluce vedla k barbarství, které je zřídka k vidění. Konkrétními cíly revoluce byli vzdělaní lidé a intelektuálové. Mladí lidé známí jako Rudé gardy zabíjeli, obvykle mučením před zraky veřejnosti, lidi, kteří sebou nenesli Maovu Malou rudou knížku nebo se nenačili z paměti komunistickou hymnu. V tomto období byly zdi pokryty kopiemi Rudé knížky, aby se zajistilo, že lidé si přečtou její obsah.



vou instrukcí, že “Stále existují lidé na nejvyšší úrovni státu, kteří se zcela neobrátili ke komunismu a ti musí být vzděláni.”

Tato instrukce se stala kampaní, v níž byli vzdělaní lidé ponižováni, bití a mučení, a dokonce zabíjeni kvůli triviálním obviněním, například, že nenesí uniformu požadovanou Maem, nebo neumí zpaměti komunistické vojenské pochody. Mao nakonec dosáhl čeho chtěl a komunismus zcela zaplnil mysl všech lidí. (Pro další detaily o barbarství Maova období čti Harun Yahya, Communism in Ambush, Global Publishing, Istanbul, 2003).



V průběhu Kulturní revoluce byly desítky tisíc učitelů, politiků a umělců mučeny a zabity Rudými gardami. V tomto procesu byli často zničeni dobří veřejní úředníci. Tento první sekretář strany je pouze jedním z tisíců lidí, kteří měli kolem krku zavěšené urážlivé plakáty a byli veřejně ponižováni.



Tento režim útisku, který trvá od chvíle, kdy jej Mao poprvé ustanovil v roce 1949 až do současnosti, byl udržován předností dalekosáhlé organizace komunistické strany. V takové atmosféře, kde je skoro jeden tajný policista na každých pět nebo deset lidí a kde každý je informátorem o každém, komunistická strana udržovala svou moc silou a násilím. To proto byly hned od začátku založeny bezcitné policejní a vojenské složky. Ozbrojená policie lidu (PAP) a Osvobozenecká armáda lidu (PLA), připojená ke státu a ministerstvu veřejné bezpečnosti, předpokládala tuto odpověd-

nost. Od chvíle založení PLA operovala jako ozbrojené křídlo komunistické strany a je dnes největší armádou na světě se 6 miliony členů.

## Ideologie barbarství v komunistické Číně

V následujících kapitolách této knihy zvážíme případy útisku mučení uvalené na muslimy ve Východním Turkestánu. Taktéž se podíváme na utlačování čínské administrativy proti vlastnímu lidu. Ukážeme, že bezcitnost je běžným politickým nástrojem a krutost se nepovažuje za nic neobvyklého. Ve společnostech, kde se popírá existence Boha, kde lidé věří, že jedinou povinnost mají sami k sobě a kde neexistuje víra v posmrtný život, sobeckost, nemilosrdnost a krutost nahrazují lásku, soucit a odpuštění.

Nejjistější cestou, jak skoncovat s krutostmi a mučením je, aby lidé s čistým svědomím vysvětlovali náboženské hodnoty jako součást své povinnosti pobízení k dobru a zakazování zla a zvali druhé, aby se naučili učením Boha. V jednom verši Koránu Bůh také zjevil, že **“Nechť stane se z vás obec, jež bude vyzývat k dobrému, přikazovat vhodné a zakazovat zavrženíhodné. A takoví budou blažení.”** (Korán, 3: 104). Ve vykonávání naší povinnosti je důležitým stádiem války myšlenek naprosté odhalení všech aspektů protináboženských ideologií a zničení jejich základů, aby je mohla nahradit náležitá morálka. V případě Východního Turkestánu a Číny je touto ideologií komunismus.

Podle komunistické ideologie je hmota vše, co existuje a všechny události, včetně historických, ekonomických a sociologických, nejsou ničím než odrazem různých forem hmoty. Tento pohled má za to, že vše je v neustálém procesu změny a vývoje. Mocí za změnou je konflikt. Celý vesmír včetně lidských dějin se vyvinul jako výsledek konfliktu, který návratem vyústil v lidský pokrok.



Tvrzení, že tento konflikt je klíčem k rozvoji je krokem ve směru nekonečného krveprolití. Přívrženci takových ideologií budou v neustálém konfliktu, navzájem se utlačovat a prolévat vzájemně krev (ve jménu pokroku). Lidské city pozvednuté náboženstvím (jako láska, respekt, oběť a sdílení) zcela vymizí spolu s možností míru a bezpečnosti. Ve skutečnosti komunistická filosofie učí, že takové city společnost spožďují. Mao, jenž přinesl tuto filosofii do Číny, za sebou nechal 60 milionů mrtvých, desítky milionů mučených a bezcitnou společnost.

Avšak skutečné rozpory a opaky, jenž existují, neospravedlňují barbarství a vraždu. Opaky existují všude: Den a noc, tma a světlo, teplo a chlad, dobro a zlo. Jenže tyto byly stvořeny, aby zdůraznily krásu světa a dovolily slušným hodnotám jako je tolerance, mír a odpuštění vzniknout. Stejná věc se vztahuje na svět myšlenek. Skutečnost, že lidé myslí nebo věří odlišně není důvodem, aby se pro to nemilosrdně vraždili. Bůh přikazuje lidem, aby



**K**omunismus spoléhá na moc a násilí pro své přežití. Konflikt a boj jsou přirozenými prvky komunismu.

**"A good action and a bad action are not the same.  
Repel the bad with something better and, if there is  
enmity between you and someone else, he will  
be like a bosom friend."  
(Surah Fussilat: 34)**

se chovali laskavě, dokonce i ke svým nepřátelům a mluvili k lidem dobrá slova. Všechny rozpory mohou být vyřešeny v atmosféře míru a tolerance lidmi, kteří jsou rozumní a mají dobré povědomí o tom, co s sebou koranická morálka přináší.

Komunismus však tvrdí pravý opak. Ve skutečnosti, když konflikt, což je jeden z nejdůležitějších komponentů komunismu, spojí síly s darwinistickým myšlením, které považuje lidské bytosti za zvířecí druh, výsledkem je smrt milionů lidí a zničení mnohem více životů. To proto nebyla politika Maa a jeho přívrženců ovlivněna utrpením, které způsobili svým lidem, které považovali pouze za stádo zvířat.

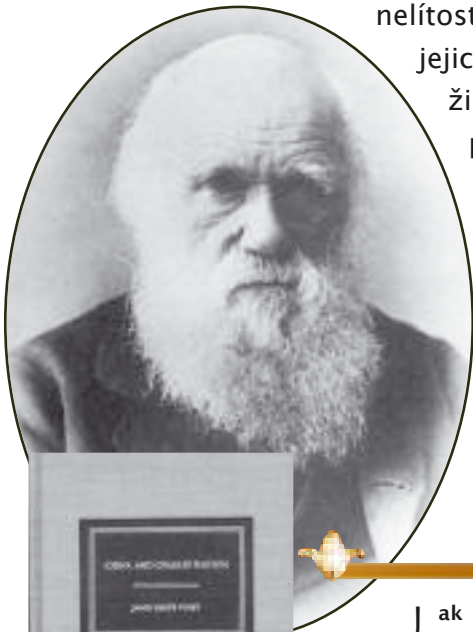
Darwinistický pohled na svět, který způsobil, že Mao pohlížel na ty, kdo odporují komunismu jako na zvířata je zdůrazněn v knize Čína a Charles Darwin od Jamese Reevea Puseyho, historika z Harvardské univerzity:

Mao Ce-Tung ve chvíli vzteku (až v roce 1964) přísahal, že "všichni démoni budou zničeni." Odlidšťoval své nepřátele, částečně v tradiční nadsázce, částečně podle "realismu" sociálního darwinismu. Tak jako anarchisté považoval reakcionáře za evoluční návrat, jenž

zasluhuje vyhubení. Nepřátelé lidu byli nelidé a nezasloužili si, aby se s nimi zacházelo jako s lidmi.(3)

Maova vlastní slova potvrzují ta Puseyho. Jeden ze sloganů zakladatele Rudé Číny v té době zněl "Podstata čínského socialismu spočívá na Darwinovi a evoluční teorii."(4)

Muslimové z Východního Turkestánu se stali jednou ze společností, o nichž si Mao, inspirován darwinistickým pohledem na svět, myslel, že nemají právo, aby "se s nimi jednalo jako s lidskými." Důvodem bylo to, že přesvědčení lidu z Východního Turkestánu je vedlo k vášnivému odporování komunismu. Avšak jejich oprávněné protesty byly potlačeny s krajní nelítostností a následkem toho byly miliony jejich dětí zavražděny komunistickým režimem. Východní Turkestán dodnes žije pod tímto útlakem. Stovky tisíc muslimů byly mučeny v čínských věznicích, vyhnány z domovů a musely opustit svou zem.



Jak sám Mao dosvědčil, nejdůležitější ideologickou oporou komunistického režimu v Číně je Darwinova evoluční teorie. Ve své knize Čína a Charles Darwin, harvardský univerzitní historik James Reeve Pusey popisuje velký vliv darwinismu na Čínu a jak připravil intelektuální podklady komunismu.

The image features a central oval-shaped historical painting. On the left, a man with a long, dark beard and a brown robe is shown in profile, shaking hands with another man. On the right, a man with a long, white beard and a dark, patterned turban-like headpiece is also shaking hands. The background of the painting is a blurred, warm-toned interior. The entire scene is enclosed within a thick, ornate gold frame with intricate scrollwork and floral patterns at the corners. Overlaid on the painting in the center is the title text in a bold, gold, serif font with a slight 3D effect.

VÝCHODNÍ  
TURKESTÁN:  
KŘIŽOVATKA  
CIVILIZACÍ



**B**

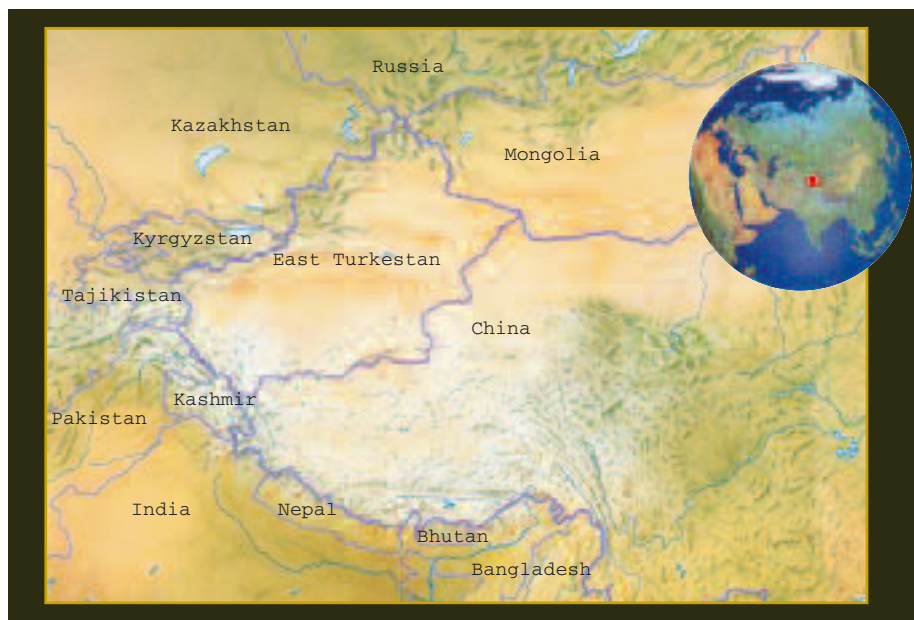
ěhem 2200 let turkestánská historie hostila některé z nejdůležitějších civilizací světa. Oblast je rozsáhlým teritoriem sahajícím od Kaspického moře a jižní části Uralského pohoří na západě Sibíře na severu, Íránu, Afgánistánu a Tibetu na jihu po Čínu a Mongolsko na východě.

Dnes je část Turkestánu zahrnující Kazachstán, Kirgizstán, Tádžikistán, Uzbekistán a Turkmenistán známá jako Západní Turkestán, a oblast, která je za uplynulá dvě století pod čínskou nadvládou se nazývá Východní Turkestán. Geografický a strategický význam Turkestánu je zjevný z velkého zájmu vykazovaného v oblasti Ruskem a Čínou, dvěma regionálními velmocemi. Rusko i Čína hráli významnou roli v dějinách Turkestánu, což je důvod, proč je dnes rozdělen na dvě poloviny.

Za odepřením obou zemí vzdát se oblasti a udržet ji za každou cenu, je její strategická poloha a bohaté podzemní zdroje. Pro Rusko turecké státy na Západě a pro Čínu Východní Turkestán jsou důležitými zdroji surovin.

Po bolševické revoluci Rusko ustanovilo mocný kontrolní mechanismus v Západním Turkestánu, kde byly založeny státy různých tureckých kmenů. Této oblasti bylo dáno jméno "Sovětská střední Asie," namísto názvu Turkestán, pod kterým byla země známa po stovky let. Záměrem bylo zatočit se sdíleným národním povědomím Turků. Nejdůležitějším prvkem ruské politiky v oblasti bylo zcela eliminovat islám.

Během tohoto ob-



dobí bylo uvaleno množství sankcí za účelem zničit tureckou národní kulturu: mešity a místa poskytující náboženské instrukce byla uzavřena a náboženství bylo zcela vytlačeno ze společenského života. Krymští Turci byli shromážděni a vyhoštěni na Sibiř během jediné noci a Rusové byli přivedeni, aby obsadili jejich domovy a zemi. Navíc byly vyvolávány umělé etnické konflikty mezi národy Střední Asie. Jinými prostředky sovětského režimu namířenými k asimilaci Turků byl rozvoj druhého jazyka podél mateřského jazyka muslimů na Kavkaze a ve Střední Asii. Proto zmiňované komunity nyní preferují v komunikaci ruštinu před turečtinou.

Východní Turkestán poznal stejný útlak jako Západní Turkestán, ale dokonce v ještě divočejší podobě. V polovině 18. století Východní Turkestán napadli Číňané. Politické změny, ke kterým došlo v oblasti (a ve světě jako celku) bránily touze lidí z

Lidé, věru jsme vás stvořili z muže a ženy a učinili jsme z vás národy a kmeny, abyste se vzájemně poznali. Avšak nejvznešenější z vás před Bohem je ten, kdo je nejbohabojnější – a Bůh je vševědoucí a dobře zpravený.  
(Korán 49:13)



Východního Turkestánu po nezávislosti, aby se stala skutečností. Čína – zem s celkovou rozlohou 10 milionů kilometrů čtverečních – se pokusila vyhladit lidi z Východního Turkestánu (také obrovský národ na ploše 2 milionů kilometrů čtverečních) svou politikou útlaku a izolace.

Tak jako Rusové na západě i Číňané změnili jméno regionu. Novým použitým pojmenováním je “Ujgurský autonomní region Sinkiang.” Pak začali zavádět stejný druh politiky použitý jinými imperialistickými národy. Bezcitná válka byla vedena proti víře, zvykům a náboženským praktikám místního lidu. Etnická diskriminace se stala hojnou, požadavky na nezávislost byly zuřivě potlačeny, bezbranní lidé byli vyháněni ze své země a čínští usedlíci přivedeni, aby je nahradili. Brutalita známá jako “čínské mučení” a krutost se brzy staly skutečností.

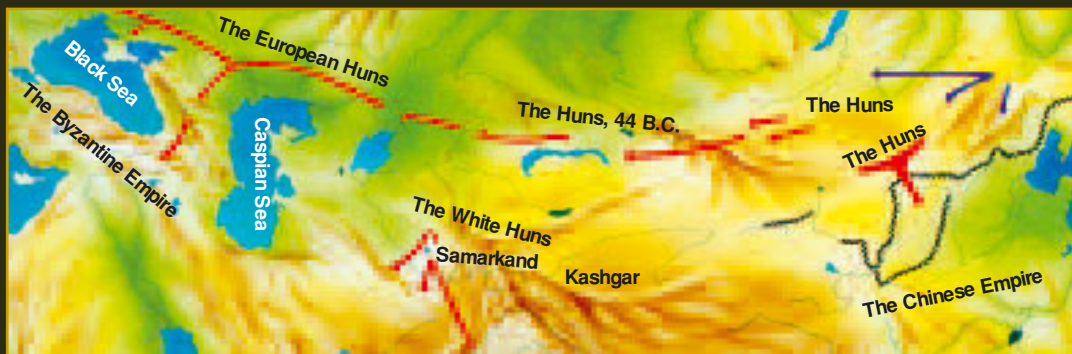
Dříve, než se budeme zabývat podrobnostmi útisku (kterého si většina lidí není vůbec vědoma), podíváme se na historické, strategické a geopolitické postavení Východního Turkestánu.

## **Východní Turkestán:**

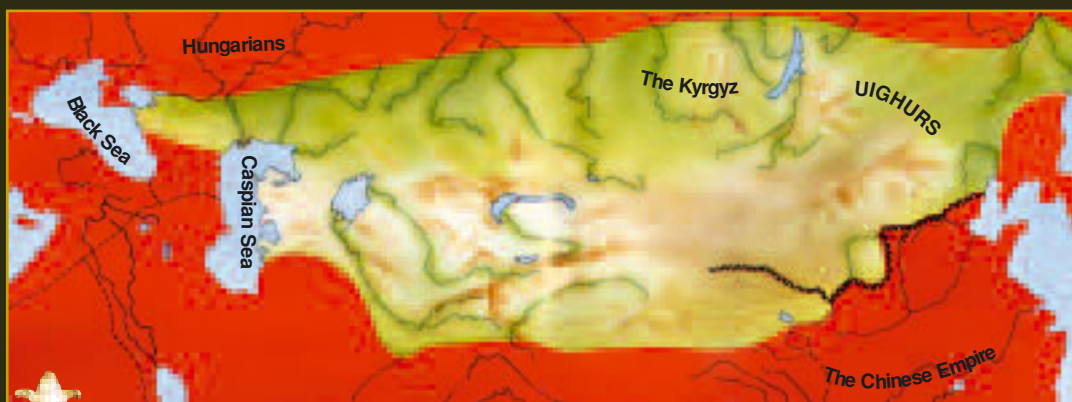
### **Kolébka turecko–islámské civilizace**

Dějiny zemí Turkestánu se vrací zpět do třetího století před Kristem (do doby Goturků a Hunů). Oblast byla tureckým domovem od počátku historie, a islámským teritoriem po tisíc let. Přestože nikdy nebyl založen žádný stát ani chanát, který by nesl jméno Turkestán, zmíněná oblast, tvořící velkou část Střední Asie, byla takto vždycky nazývána, jelikož byla oblastí tureckého osídlení od starobylých dob. Badatelé popisují konkrétně Východní Turkestán jako jedno z prvních center civilizace, kde se, kvůli jeho geostrategické pozici, prolínaly západní a východní kultury.





From 751 to 1216 A.D., East Turkestan was an autonomous region allied to the Turkic Khanate, and enjoyed complete independence. The above map shows the routes taken by Huns during their migrations to the south, west, and to Europe.



The Gokturks were the first people to use the name Turks, and they spread out over a wide area, from the China Sea to the Black Sea. Turks still live in large numbers within the former boundaries of the empire, which also includes East Turkestan.

Tyto země, které byly domovem velikých říší v průběhu historie se staly neoddelitelnou částí islámského světa poté, co se Turkové obrátili na islám během vlády kalifa Abd al-Malika Marwana (p.v.646/647–z.705). Roky mezi 751–1216 n.l., konkrétně

potom, co Satuk Bughra Chan (—/z.955-6) přijal islám, jsou známé jako Zlatý věk Východního Turkestánu. Během těchto období studenti z celého světa přicházeli, aby studovali v proslulých náboženských školách a vzdělávacích institucích Turkestánu. Byli zde vzděláváni státníci a vědci, kteří dávali tvar světu. Turci, kteří migrovali z oblasti do všech světových stran s sebou nesli islám do mnoha rozličných zemí.

Qarakhan, Ghazna, Kawarizmí-Šah, Seldžuk a Saidské kmeny, které se zrodily v Turkestánu založily státy pod vlajkou islámu a poskytovaly výjimečné příklady



**P**rominentní islámští učenci jako Ibn Sina (Avicenna, nahoře), Mahmud al-Kašgari (vedle) a Farabi (velký obrázek) byli pouze některými významnými postavami, které vyšly z Východního Turkestánu.

turecko-islámské kultury, činíce tak velkou službu lidskému druhu. Proslulí státníci jako Satuk Bughra Chan (—/z.955–956), Seldžuč Bej (—/z.1007), Mahmud Ghaznavi (n.998–z.1030), Malik Šah (n.1055–z.1092), Timur (n.1336–z.1405), a Babur Šah (n.1483–z.1530) patřili mezi veliké osobnosti, které se vynořily z těchto zemí. Imám Bukhari, Imám Tirmizi, Ibn Sina (Avicenna), Abu Nasr al-Farabi (Avennasar), Naršaki, Zamachšari a Marginani, kteří obohatili knihovny islámu svými díly, patřili mezi veliké myslitele, kteří dláždili cestu světovým vědcům. Navíc i Machmud al-Kašgari, autor Diwan Lughat at-Turk, Jusuf Chass Chadžib, autor Kutadgu Bilig, a Ahmad Juknaki, pisatel velkolepé Atabet'ul Ha-



**D**íla jako Kutadgu Bilig a Atabet'ul Haqajiq jsou významné pro světové dějiny stejně jako pro turecko-islámský svět.

qajiq , taktéž žili v Turkestánu, kolébce turecko–islámské civilizace. Takoví učenci, z nichž jsme uvedli pouze pár, jsou dostateční k ukázení významu Východního Turkestánu pro turecký a islámský svět.

### **Východní Turkestán není součástí Číny**

Jedním z tvrzení učiněných Čínou za účelem zahalit porušování lidských práv a represe ve Východním Turkestánu je, že “tato oblast tvoří součást čínského teritoria” pročež je nutno události ve Východním Turkestánu “považovat za vnitrostátní čínské záležitosti”. Jenže historické zdroje vyvracejí toto tvrzení. Prvním a nejvýznamějším je Velká čínská zeď, postavená proto, aby se Číňané chránili před útoky cizích národů. Toto bylo poprvé, kdy Čína utvořila oficiální hranici mezi sebou a lidmi žijícími v jejím sousedství. Východní Turkestán je za hranicí.(5) Navíc četné zdroje popisují Nefritovou bránu (zvanou tak kvůli množství nefritů, které se zde nacházejí), jako nejzápadnější hranici Číny. Jeden z těchto zdrojů popisujících bránu jako vstup do Východního Turkestánu je ve skutečnosti čínskou knihou, je to Nový čínský atlas, publikovaný v Šanghaji v roce 1939.(6)

Oblast mezi Velkou čínskou zdí a Kaspickým mořem, Sibiří a Íránem, a hranicemi Afgánistánu, Pákistánu, Kašmíru a Tibetu není známa jako Turkestán jen v raných islámských záznamech, ale také v íránských a indických. Toto je také přijímáno mnohými západními dějepisci. Nikita Bichurin, jeden z raně známých turkologů podporuje historickou pravdu těmito slovy: “Mezi Kaspickým mořem a pohořím Koh–i Nur žije národ. Mluví turecky a věří v islám. Představují se jako Turci a popisují svou zemi jako Turkestán.”(7)



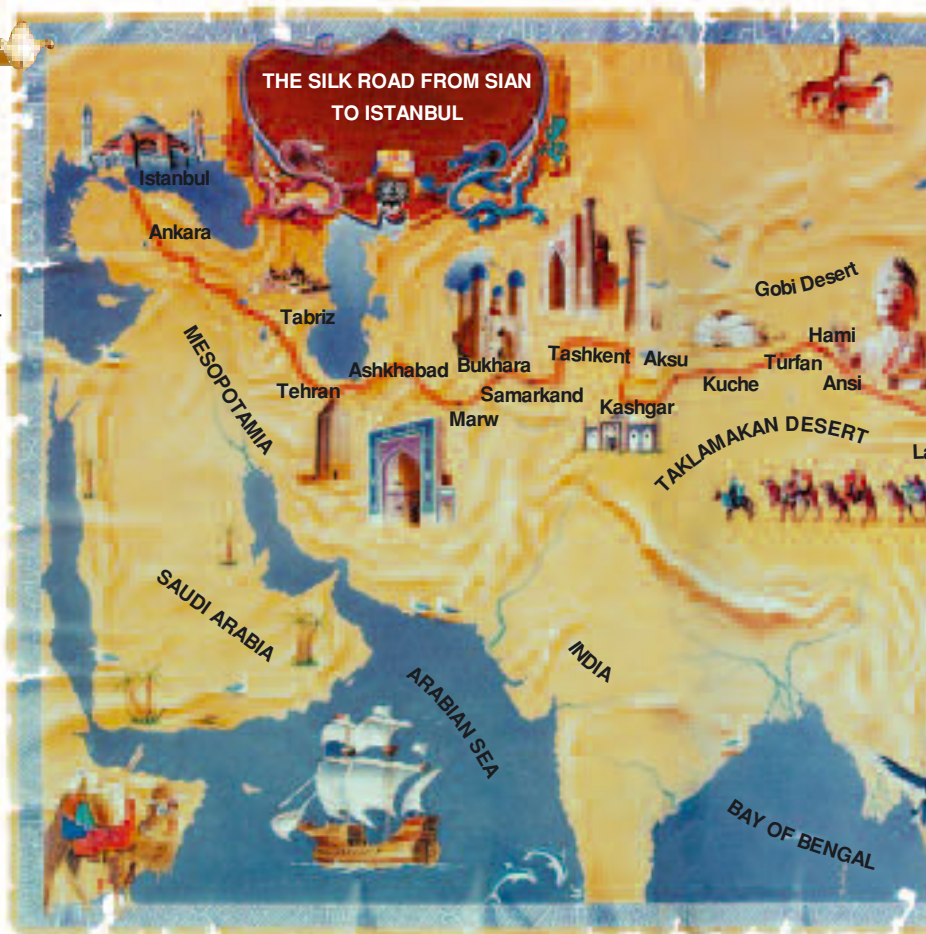
**B**ez ohledu na to, jak moc režim komunistické Číny tvrdí, že Východní Turkestán tvoří součást jejich vlastního území, skutečnost, že leží za Velkou čínskou zdí, která je akceptována jako přirozená hranice země, je pouze jedním z faktorů, jenž podkávají toto tvrzení.



To, že těmto zemím bylo dáno jméno “Xinjiang “ nebo “Sin-kiang” (což znamená “nové hranice”) po jejich okupaci Čínou, nezmění historickou skutečnost.

Přibližně 2000 let, mezi 206 př.n.l. a 1759 n.l. si Východní Turkeistán udržel svou nezávislost. Během tohoto období, kdy byla spojená s tureckými Huny a Gokturkskými chanáty, ležela místní správa zcela v rukou lidí z Východního Turkeistánu. Mezi lety 751 a 1216 byl naprosto nezávislý. V průběhu těchto období

V dějinách Hedvábná stezka procházející Východním Turkeistánem hrála významnou roli v čínské ekonomice. Za dnešním čínským přáním udržet si nadvládu nad Východním Turkeistánem leží strategický význam oblasti.



*Útlak komunistické Číny  
ve Východním Turkeistánu*

Čína periodicky napadala Východní Turkeistán za účelem vyhrát kontrolu na Hedvábnou stezkou. Jenže všechny tyto okupace měly krátký život a Čína nikdy neovládla Východní Turkeistán v pravém smyslu slova. Během 2200 leté historie Východního Turkeistánu, započítáme-li okupaci, která začala v roce 1934 a dosud pokračuje) pouze něco málo přes 570 let strávil pod čínskou okupací.(8)

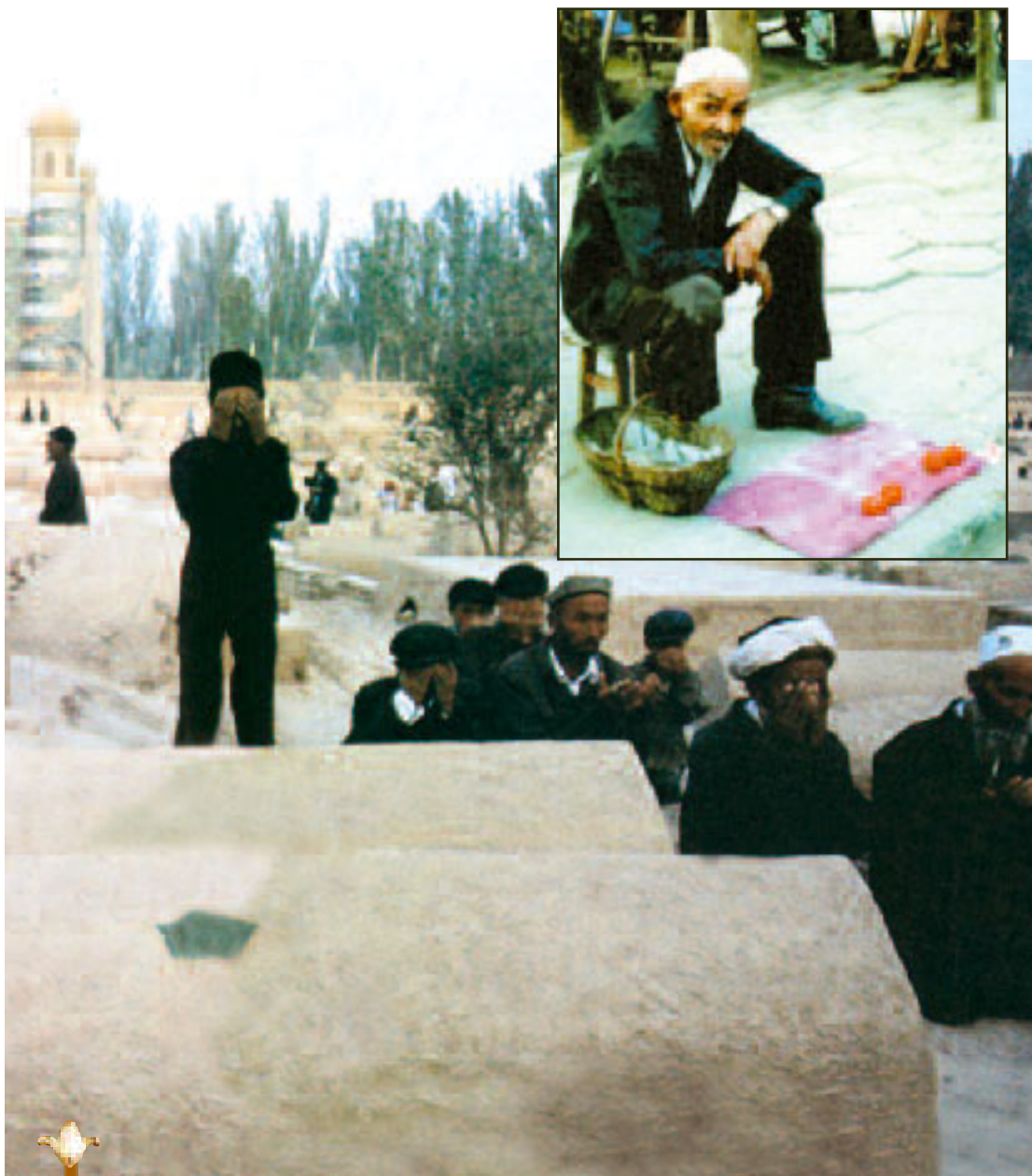
Existují také zeměpisná fakta, která vyvracejí tvrzení, že Východní Turkeistán je součástí Číny. Vzhled obyvatelstva Východního Turkeistánu (jejich jazyk, náboženství,

etnický původ, plus jejich národní a duchovní dědictví) to vše zjevuje obraz totálně nezávislý na Číně. Panku, veliký dějepisec dynastie Han (206 př.n.l.—220 n.l.), vyjadřuje tuto skutečnost:

Co se týče oblečení, kroje, jídla a jazyka, barbaři (Ujgurové) jsou zcela odlišní od Říše středu... Hory, doliny a veliká poušť je od nás odděluje.(9)

Tento rozdíl se během historie uchoval. Nikdy se neodehrála žádná asimilace, dokonce ani v obdobích čínské okupace. Dnes je 54 procent z populace Východního Turkeistánu odhadované na 17 milionů muslimů, z toho 47 procent Ujgurů a 7 procent Kazachů. (Tento údaj je ze statistik vydaných Čínou v roce 1997 a není přijímán jako spolehlivý mezinárodními organizacemi kvůli předpojatému postoji Číny k tomuto tématu). Ujgurové, kteří tvoří





Jeden faktor, který zcela podkopává tvrzení, že Východní Turkestán patří k Číně, je, že jazyk, náboženství, obyčeje, způsob života a kultura ujgurských Turků se naprosto odlišuje od těch čínských.



## Období nezávislosti Východního Turkestánu

První období	Období po 206 př.n.l.
Druhé období	Místní správa pod chanátem tureckých Hunů, 206-108 př.n.l.
Třetí období	Místní správa pod chanátem tureckých Hunů 86-60 př.n.l..
Čtvrté období	Místní správa pod chanátem tureckých Hunů, 10 př.n.l.-73 n.l.
Páté období	Plná nezávislost, 74-554 n.l.
Šesté období	Místní správa pod chanátem Gokturků, 555-639 n.l.
Sedmé období	Místní správa pod chanátem Gokturků, 650-660 n.l.
Osmé období	Místní správa pod turgisko-tureckým chanátem, 699-738 n.l.
Deváté období	Plná nezávislost, 751-1216 n.l.
Desáté období	Místní správa pod Říší Mughalů, 1217-1351 n.l.
Jedenácté období	Plná nezávislost, 1351-1678 n.l.
Dvanácté období	Místní správa pod kalmuckým státem, 1679-1752 n.l.
Třinácté období	Plná nezávislost, 1756-1759

## Období čínské okupace Východního Turkestánu

První období	108-86 př.n.l., omezeno na jih země
Druhé období	60-10 př.n.l., omezeno na jih země
Třetí období	74-103 n.l., omezeno na jih země
Čtvrté období	640-649 n.l., celá zem
Páté období	660-699 n.l., celá zem
Šesté období	738-751 n.l., celá zem a část Západního Turkestánu
Sedmé období	1753-1756, celá zem
Osmé období	1759-1861, celá zem
Deváté období	1879-1931, celá zem
Desáté období	1934-dodnes

As can be seen from the table, East Turkestan has been under Chinese occupation only a total of 570 years during its 2,200-year history. (Isa Yusuf Alptekin, *Unutulgan Vatan Dogu Turkistan* (East Turkestan, the Forgotten Country), Seha Nesriyat, Istanbul, 1999, pp. 90-91)

větší část muslimské populace, nenesou žádnou etnickou, náboženskou nebo jazykovou podobnost s Číňany. Ujgurskou abecedu tvoří arabské písmo, všichni věří v islám a žijí podle tureckých zvyklostí déle než 1000 let.

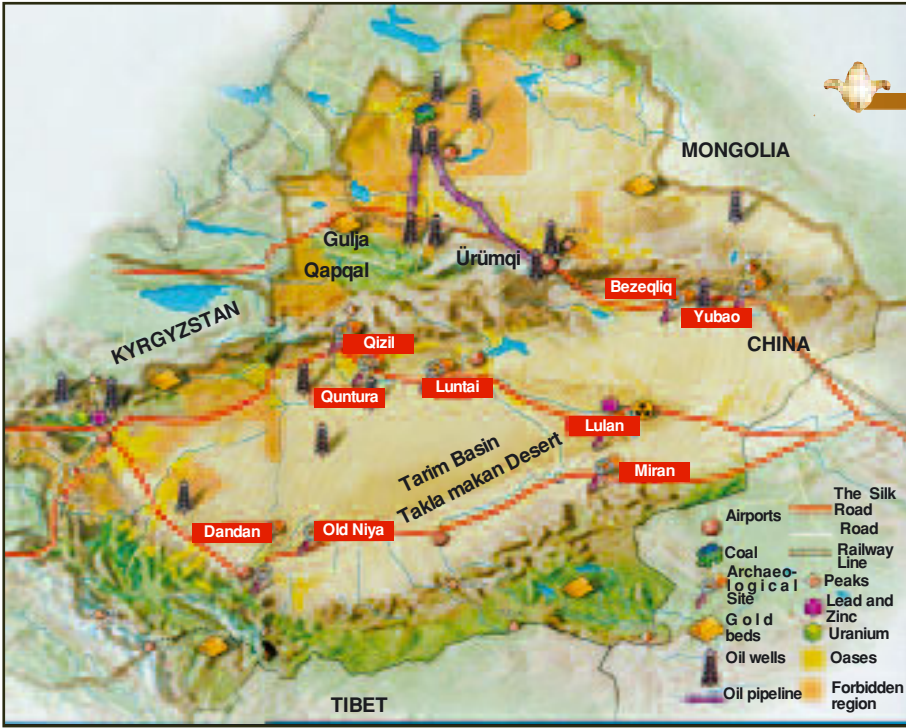
Všechna tato historická, geografická a sociologická fakta vyjasňují, že Východní Turkestán není součástí Číny, ale naopak odděleným regionem, který se Čína snaží asimilovat. Dokonce i za nejdřsnějších a nejobtížnějších podmínek lidé z Východního Turkestánu nikdy nepřijali čínskou nadvládu a často usilovali o získání své nezávislosti, což mnohdy vyústilo v ozbrojený konflikt. Kupříkladu, když Východní Turkestán padl pod nadvládu Mančůů v letech 1759 a 1862, muslimští lidé povstali a rebelovali proti Číňanům více než 40 krát.

Proč je Čína tak rozhodnutá udržet si své vlastnictví Východního Turkestánu navzdory všem faktům? To by mělo být diskutováno dříve, než se obrátíme k dlouhým rokům čínského útlaku.

## **Proč se Čína odmítá vzdát Východního Turkestánu?**

Základní znalost zeměpisu usnadňuje pochopení čínského pohledu na Východní Turkestán. Existují dvě významné překážky komunikacím mezi Čínou a Západem: první je 5000 kilometrů pouště Taklamakan a druhou je Velká čínská zeď, jež se táhne po celé délce čínské hranice.

Východní Turkestán je jediným čínským územím za pouští a Velkou zdí, tvořící čínské okno na Západ. Politický vliv a jeho umístění (a jeho geografické a strategické výhody) činí Východní Turkestán pro Čínu nepostradatelným. To je jeden důvod proč namísto stáhnutí se z Východního Turkestánu se Čína pokouší vynutit svou okupaci místní populaci silou a násilím. Na jednu



Východní Turkeštán je znám jako Kuvajt 21. století, jelikož vlastní bohaté podzemní minerální zdroje. Tato skutečnost jej činí nepostradatelným pro Čínu.

stranu bere lidem jejich svobody, včetně těch dostávat zprávy a komunikovat, uzavřením Východního Turkeštánu a udržení oblasti tak daleko od světového vědomí, jak je to jen možné.

Tyto země, které tvoří nejzápadnější bod čínského území, byly používány Číňany jako nárazníková zóna proti Sovětské hrozbě během Studené války. Tyto země jsou tak velkým zájmem Číny pro její vlastní bezpečnost a ostatní země v oblasti. Dokonce i když Rusko již není pro Čínu hrozbou, Čína stále drží tuto zemi a letecké síly v oblasti, a také zde uchovává velkou část nukleárního arzenálu. Jinou důležitou příčinou přítomnosti čínských vojsk ve Východním Turkeštánu je udržování nezbytné kontroly nad místní muslimskou populací.

Avšak geostrategické záležitosti nejsou jedinými důvody zájmu Číny o kontrolu nad Východním Turkestánem. Jak uvedeno, oblast také vlastní významné přírodní zdroje a půda je velmi produktivní. Východní Turkestán známý jako Kuvajt 21.století je konkrétně zajímavý pro svou ropu, zemní plyn, uran, uhlí, zlaté a stříbrné doly a patří mezi nejvýznamější čínské zdroje těchto surovin. Autority v tomto předmětu uvádějí, že s rokem 2005 je Východní Turkestán druhým čínským nejdůležitějším střediskem produkce ropy a zemního plynu. Tarimské povodí, ve Východním Turkestánu, konkrétně má mít značné zásoby ropy. Povodí je známo jako "Moře naděje" a je odhadováno, že jeho zásoby tvoří přes 10.7 miliard tun.(10) Výzkumy provedené geology odhalily kapacitu 300 milionů tun ropy a 220 miliard krychlových metrů zemního plynu.(11)



Z zásoby ropy v poušti Taklamakan uvnitř hranic Východního Turkestánu patří mezi nejbohatší na světě.



V eškeré podzemní zdroje Východního Turkestánu jsou vykořisťovány Čínou. Muslimské obyvatelstvo nemá podíl na příjmech z nich.

Závislost Číny na Východním Turkestánu kvůli energii není omezena na podloží Tarimského povodí. Východní Turkestán bude také přirozenou dráhou jakéhokoli ropovodu z tureckých států Střední Asie, což bude návratem zásadní bod čínského průmyslu. Nejlepším způsobem pro Čínu, jak zajistit, že tento přepravní systém je účinný a bezpečný, je udržet Východní Turkestán pod svou kontrolou.

Bohaté přírodní zdroje, zásoby uhlí a mědi jej také činí nepostradatelným pro čínskou ekonomiku. Ze 148 rozličných minerálů dobývaných v Rudé Číně, 118 pochází z Východního Turkestánu (to je 85 procent minerální produkce Číny). Z nich je



Z lato, ropa a další minerály Východního Turkestánu jsou převáženy do Číny a využití těchto přírodních zdrojů je zcela pod kontrolou čínské komunistické vlády.

uhlí o vysoké kvalitě a energetické hodnotě zvláště důležité. Zásoby uhlí ve Východním Turkestánu se odhadují na 2 biliony tun, polovinu z celkových čínských zásob uhlí. Jedna studie z roku 2000 odhalila, že nejbohatší čínské doly na měď jsou ve Východním Turkestánu. Je známou skutečností, že ostatní čínské oblasti mají málo mědi a ta co existuje nestačí pokrýt potřeby země. Bohaté zásoby mědi jen zvyšují význam Východního Turkestánu v čínských očích.(12)

Vedle těchto dolů, skutečnost, že Východní Turkestán je největším čínským producentem bavlny, je dalším důvodem, proč

Čína považuje oblast za důležitou. Administrativa Rudé Číny nemá chuť odevzdat produkci bavlny, surovinu čínského textilního průmyslu, muslimským Ujgurům a neustále vyvíjí nové strategie u udržení kontroly nad oblastí. Cílem těchto strategií, které budou podrobně prozkoumány v posledních kapitolách je nedovolit Východnímu Turkeistán se rozvíjet, ale učinit ho závislým na Pekingu.



## Strach Rudé Číny z islámu

V předchozí kapitole jsme viděli, že Východní Turkeistán má pro Čínu obrovský strategický a ekonomický význam. Jenže časté zatýkání oddaných muslimů z Východního Turkeistánu, nedovolení jim žít v souladu s náboženstvím a nátlak vynakládaný na jejich náboženské vůdce vyjasňuje, že jde o cosi víc, než jen politiku útlatku. V první řadě to znamená, že Rudá Čína se velice zajímá o přítomnost islámu ve Východním Turkeistánu.



S Maovým uchopením moci se útlak lidí ve Východním Turkestánu změnil v systematickou kampaň genocidy. Mao nutil muslimské lidi, aby se přizpůsobili komunistické ideologii. Jedním z prvních kroků k dosažení tohoto cíle bylo, že všechny mešity a masdžid ve Východním Turkestánu byly pokryty obrazy Maa.



Ačkoli kořeny čínských útoků na islám a muslimy sahají daleko do historie, tyto politiky byly změněny v systematickou politiku útlaku a dokonce genocidu, s ustanovením komunistického režimu.

Když Mao založil Lidovou republiku Číny v roce 1949, všechny projevy islámu se staly cílem. Toto nepřátelství vůči islámu začalo uzavíráním mešit, náboženských škol a dalších institucí poskytujících náboženské vzdělání. Situace se zhoršila, když byly portréty předsedy Maa zavěšeny na nyní prázdných místech uctívání (a muslimové byli nuceni jim projevovat úctu). Kolem





V ýznamným ukazatelem nenávisti komunistického režimu k náboženství je způsob, jakým byly mnohé mešity uzavřeny a používány jako skladiště od prvních dní jeho vlády. Obrázek vedle ukazuje zničenou mešitu Hotan.



29000 mešit bylo uzavřeno v tomto období.(13) Následující stádium sestávalo se zatýkání náboženských vůdců na základě nepodložených a neopodstatněných žalob a obvinění. Někteří z nich byli odsouzeni k smrti a přes 54000 náboženských osobností bylo odsouzeno k práci v nejhorších podmínkách čínských pracovních táborů.(14)

V průběhu tohoto období bylo zavedeno fyzické a duševní mučení mužů víry. Někteří muslimové byli shromážděni na veřejných náměstích a museli odpřísáhnout takzvané "božství" Předsedy Maa. Lidé byli nuceni provádět praktiky, jež jsou do očí

bijícím porušením islámských myšlenek, jako je zpopelnění mrtvých. Zavřené mešity byly použity jako vojenská skladiště nebo kasárna nebo jako místa zábavy (jako divadla a kina). Všechny formy veřejného uctívání včetně Páteční a dalších modliteb byly zakázány a tvrdé daně byly uvaleny na ty muslimy, kteří se nadále modlili v několika zbylých mešitách. Komunistická administrativa zkonfiskovala almužny věnované na údržbu a opravy mešit a veškerý majetek náboženských vůdců. Studování a vyučování Koránu bylo úplně zakázáno. Náboženská díla v domácnostech byla zabavena. Spisy v arabštině byly spáleny, včetně velkého množství historických rukopisů.(15)

Moderní čínský útlak muslimů ve Východním Turkestánu je pocítován nejtížeji na poli náboženství. Jako u všech komunistických režimů je nepřátelství k náboženství součástí oficiální státní politiky Rudé Číny. Dokument s názvem **“Základní hledisko a politika s ohledem na náboženskou otázku během socialistického období naší země”**, obíhající vnitřně skrze kanály strany po Číně v roce 1982 od Centrální komise čínské komunistické strany, otevřeně stanovuje tuto skutečnost:

Z lidské historie náboženství nakonec zmizí... Všechny náboženské organizace v Číně skloní hlavy před vedením strany a vládou... **Skutečným záměrem náboženských škol je vyprodukovat profesionální náboženské představitele, kteří podporují administrativu strany a socialistický systém...** Tito náboženští představitelé musejí zůstat loajální náboženské politice strany ... Fundamentálním účelem náboženských těles je hrát významnou roli v šíření politického vlivu po zemi.(16)

Proslov Aliho Jing Jianga, člena Islámské komunity Lidové republiky Číny na 5.setkání Islámské společnosti Severní Ameriky v USA 1.zář 1986 ukazuje jak plně administrativa Rudé Číny zavedla rozhodnutí stanovené touto deklarací. Ve své řeči Ali Jing Jiang prohlásil, že v Číně je zákonem zakázáno poskytovat nábo-

# Çin'de cami zulmü

Türkiye, 29.6.97

Doğu Türkistan'daki Çin zulmü bitmek bilmiyor. Çinli yetkililer bu sefer de, "ruhsatsız inşaat" gerekçesiyle 133 caminin yapım ve onanımını durdurdu.

**P**EKİN - Doğu Türkistan'da "yasaklı dini faaliyetler" nedeniyle kural bilginde 200 ruhsatsız yapıya şüpheli bir şekilde 133 cami ile 100 tür anıtın onanımını durdurdu. Pekin'de yayınlanan "Sincan Gözetimi" gazetesinin habere göre, Doğu Türkistan'ın 10 bölgesinde, "10 binalı faaliyetler"

görüldü. "İncelemeler bitirdikten sonra çıkan olaylarda 9 kişinin öldüğü, 150 kişinin yaralandığı bildirildi." Çin'in bilginde, "Sincan'da 10 bin cami ile onanım yapıldı. Bu tür yapılar onanım için ruhsatsız inşaat olarak kabul ediliyor. Bu tür yapılar onanım için ruhsatsız inşaat olarak kabul ediliyor. Bu tür yapılar onanım için ruhsatsız inşaat olarak kabul ediliyor."



Krutost proti mešitám v Číně.

## DOĞU TÜRKİSTAN'DA CAMİLER YIKILIYOR

Çin işgali altında bulunan Türkistan'ın Oasis şehrinde bir caminin yıkılmasından sonra olayı protesto eden 180 kişi tutuklandı. Doğu Türkistan Bilgi Merkezi, Çin hükümetinin "Yakınında okullar var, küçük çocuklara negatif etkisi oluyor, yıkılmaya gerekmez" kararıyla Oasis kentinin Karakaş bölgesindeki bir caminin yıkılmasını bildirdi. Kanunlar gereği 18 yaşın altındaki kişilerin camilere girme hakları yok. ■ DEĞERİNİ  
Mešity jsou ztrhávány.

Yeni Şafak, 13.10.01

Tarih Medeniyet

D. Türkistan Türkleri için, sinema yönetmeni M. Erkin'in yazdığı D. Türkistan'daki Müslüman Türk varlığına emtia yok etmek isteyen Komünist Çin baskı ve terörünü koruyor.

## "Camilerde zorla domuz beslettiler!.."

Priměli nás krmit prasata v mešitě

Yeni Asya, 1.2.01

# İbadet etmek yasak

Evet yanlış okumadınız, zaman zaman sertleşen Çin yönetimi, baskı altında tuttuğu Doğu Türkistan'da yaşayan soydaşlarımızın camide toplu halde ibadetini yasaklıyor.

Uctívání zakázáno

Čínská krutost ve Východním Turkestánu je nekonečná. Čínští úředníci zastavují konstrukci a opravy mešit, zakazují muslimům účastnit se společného uctívání a nutí je k praktikám očividně porušujících islámské myšlenky.

ženské vědomosti, ať doma nebo ve škole, mladším 18 let. Ačkoli byly otevřeny nějaké islámské školy po nátlaku z islámských zemí, vyučuje se v nich více marxistických, leninistických a maoistických myšlenek, než islámu.

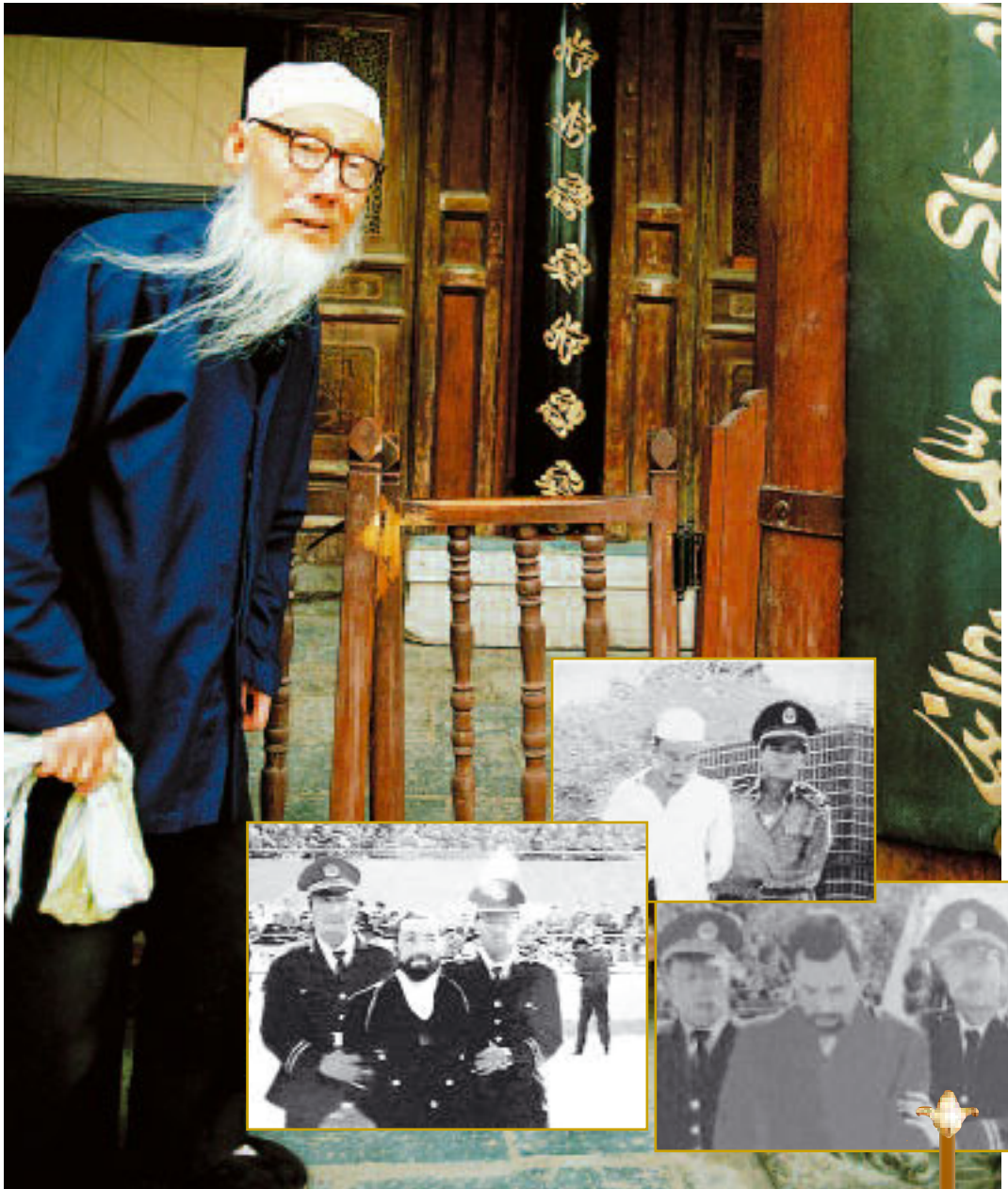
Jiang vyjádřil, že všichni učitelé v takových školách jsou komunisté a ateisté a mladí lidé vyrůstají bez povědomí o náboženství. V jiných školách se náboženství vyučuje jako cosi, co musí být zapomenuto, primitivní víra patřící ke členům nejnižší čínské společnosti. Tato situace rychle vzdaluje mladé lidi náboženskému přesvědčení. Také dodal, že vláda si udržuje pevnou vládu nad muslimskými činnostmi a že komunisté využívají islám pouze jako nástroj ke zlepšení vztahů s muslimskými národy.(17)

Protináboženská prohlášení Čínské komunistické strany nejsou novinkou. Korán zjevuje, že popírači, kteří oponovali proroku Noemu, pokoj s ním, se pokoušeli ponižovat věřící slovy, "... **Nevidíme v tobě nic jiného než smrtelníka nám podobného. A vidíme, že tě z nás následují bez rozmyšlení jen ti nejnižší, ...**"(Korán 11:27). V jiném verši Bůh popisuje, jak si odpůrci sami o sobě myslí, že jsou hrozně chytří:

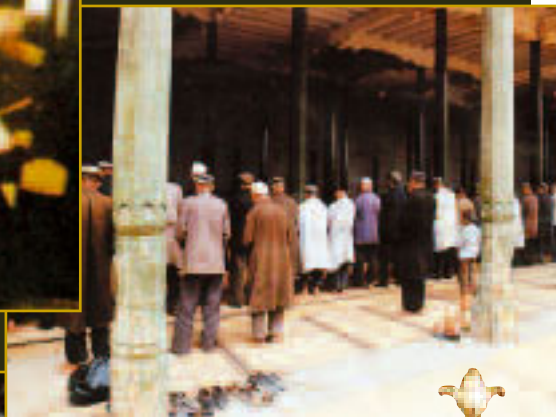
**A když se jim řekne:"Uvěřte, jako již uvěřili tito lidé!",  
tu odpovídají:"Cožpak máme věřit tak jako tito hlupáci?"  
Zdaž však nejsou právě oni hlupáci, jenže o tom nevědí?"  
(Korán, 2:13)**

Čínská komunistická strana se snaží zobrazovat náboženskou oddanost jako "primitivní víru patřící ke členům nejnižší čínské společnosti", což je ukázkou takové hlouposti.

Zatímco komunistická strana využívá metody takové propagandy, současně stupňuje útlak muslimů. Po iniciativě požadující nezávislost v 90.letech (Barenovo povstání, Guljovo povstání) byl útlak muslimů dále vystupňován. To, že se tato povstání rozšířila na celý Východní Turkestán a skutečnost, že Turkové ve veřejných funkcích taktéž podporovali požadavek nezávislosti, velice vyplašila Rudou Čínu. Zahájila další bezcitnou kampaň proti těm



Čína neustále zvyšuje nátlak na muslimy ve Východním Turkestánu. Mladí muslimové, náboženské osobnosti, intelektuálové a dokonce i děti jsou zadržováni pod bezvýznamnými záminkami a obvykle popraveni, aniž by byly jejich rodiny informovány.



N avzdory všem potížím a mučení, kterému jsou vystaveni, lidé z Východního Turkestánu vytrvale žijí podle svého náboženství a vykonávají své náboženské povinnosti.

muslimům, kteří podpořili hnutí za nezávislost. Stovky tisíc lidí byly zadrženy, tisíce popraveny a desítky tisíc poslány do pracovních táborů. Michael Winchester, jeden z mála žurnalistů schopných dostat se do regionu a vyslat odsud tajnou zprávu o útlaku muslimů sdělil toto v článku s nadpisem "Důvěrný příběh Číny: Peking versus islám":

Od té doby zavřeli neregistrované mešity; zakázali lekce pro mládež a děti; zakázali cizí měnu na náboženské účely; zpřísnilo povolení k výjezdu; vnutili věkové omezení na poutě hadž; zakázali neautorizované náboženské publikace a zasáhli proti členům komunistické strany chodícím do mešit.(18)

Jeden obyvatel Turkestánu, se kterým Winchester hovořil (a který odmítl uvést pravé jméno) uvedl, že od doby, co pracuje ve státním úřadě není schopen chodit do mešity a že by byl propuštěn, kdyby tam byl viděn. Příčinou bylo rostoucí nepřátelství Číny k islámu, které začalo koncem 80.let. Článek z roku 1997 v oficiálních novinách Východního Turkestánu, Xinjiang Daily, vyjasnil, jaký by měl být názor členů strany na náboženství:

Tito členové strany, kteří pevně věří v náboženství a odmítají změnit své způsoby po výchově, by měli dostat určitý čas, aby se napravili, být přesvědčeni, aby se stáhli ze strany nebo byli vyloučeni podle vážnosti případu. V uplynulých letech se tím zabývalo 98 nábožných členů strany.(19)

Ve Východním Turkestánu jsou ti, kdo jsou přistiženi, kterak se modlí nebo studují Korán, potrestáni, zejména ti mladší 18 let, protože čínský zákon výslovně zakazuje mladistvým studování Koránu. V roce 1999 například, byli zatčeni 12 letí, za čtení Koránu. Když jeden z nich uprchl z policejní stanice, jeho rodina byla zatčena a mučena policií (a bylo oznámeno, že nebudou propuštěni, dokud se sám nevzdá).(20) Tento incident je pouze jedním z mnoha, které se ve Východním Turkestánu odehrávají často. Tisíce lidí bylo zatčeno a mučeno prostě proto, že žijí v

souladu se svým náboženstvím nebo proto, že tomu učí jiné lidi. Obžaloby proti náboženským osobnostem, jež byly zadrženy, jsou zvláště hodny pozornosti. Kupříkladu 28. října 1999, Memet Eli, imám mešity Oybagh v Hotanu, byl zatčen a tvrdě pokutován za náboženské učení proti politice komunistické strany. Takto byly vyjádřeny jeho “zločiny” v obžalobě:

Během svého výkonu jako imáma Memet Ali nestudoval, nevyučoval a nezaváděl regule komunistické strany o náboženství. Předstíral, že neviděl instrukce oddělení pro náboženské záležitosti. Když připojená oddělení organizovala studium a vzdělávací aktivity pro náboženské osobnosti, neúčastnil se... Dovolil lidem s nejasnou identitou, aby zůstávali v mešitě ... (21)

Další články jako “neuspěl v předávání instrukcí komunistických učení” (pod stejnou záminkou bylo zatčeno dalších šest imámů v Hotanu) jsou do očí bijícím příkladem útlaku, kterému muslimové čelí v Rudé Číně:

Říkali při svých modlitbách: “Bože, ochraň naše muslimské věřící před útlakem ateistů.” Nebránili ve vstupu lidem, kteří se přicházeli modlit ze sousedství. Přetahovali povolených 20 minut pro Páteční modlitbu a učení. Neinformovali úřady o lidech, kteří se dostavují na náboženské lekce.”(22)

Čínská komunistická strana zakázala vyučování Koránu.





## Maova nenávisť k náboženství

**J**ako jiní komunističtí diktátoři, Mao také popíral existenci Boha a snažil se zabránit lidem, aby v Něj věřili. Hroznému mučení podrobil mnohé, kteří v Boha věřili, chtěli žít podle jeho vůle nebo bránili jeho víru, a uchýlil se k mnoha druhům nátlaku, aby lidi odvrátil od Boha. Jinou stránkou Maa je způsob, jakým se představoval čínským lidem coby božská bytost.

Tento společný znak ateistických diktátorů byl odhalen v Koránu. Verše popisují faraona, kterak praví **“Velmoži, nevím o tom, že byste měli nějaké božstvo kromě mne. Hámáne, dej**

**pro mne vypálit z hlíny cihly a postav mi věž, možná že vystoupím až k božstvu Mojžíšovu, neboť věru jej za lháře pokládám.”**

(Korán 28:38) Bolestný konec lidí, kteří se stali natolik arogantními,

že sami sebe považovali za božstva byl také zjeven v Koránu:

**A převedli jsme dítku Izraele přes moře, zatímco Faraón a vojska jeho je pronásledovali nespravedlivě a nenávisťně. A nakonec, když postihlo jej utopení, zvolal Faraón: „Uvěřil jsem, že není božstva kromě toho, v nějž věří dítku Izraele, a já jsem jedním z těch, kdož do vůle Jeho se ode-**

**vzdali!“ Avšak Bůh pravil: „Teprve nyní?! Ale předtím jsi byl vzpurný a patřils mezi ty, kdož pohoršení šíří. Však dnes tě zachráníme v těle tvém, abys byl znamením pro ty, kdož po tobě přijdou, vždyť věru většina z lidí je lho-**

**stejná ke**

**z n a m e -**

**n í m**

**N a š i m .**

**( K o r á n**

**10:90-92)**



Jako jiní komunističtí diktátoři, Mao prohlašoval sám sebe za boha a tato překroucená víra byla podtržena na jeho plakátech.





**KONTROLA  
KOMUNISTICKÉ  
ČÍNY NAD  
VÝCHODNÍM  
TURKESTÁNEM**



J

ak jsme viděli, existuje mnoho ekonomických příčin, proč je Východní Turkestán důležitý pro Čínu.

Zájem této země o Východní Turkestán sahá tisíce let dozadu a oblast byla často obsazena Čínou, buď celá nebo část.

Poslední čínská okupace, která dodnes trvá, začala v polovině 17.století. Občanské konflikty ve Východním Turkestánu v 17. a 18.století nejenže poškodily lidovou jednotu, ale oslabily stát samotný. Ve stejné době se v Číně dostali k moci Mančuoové a začala jejich dynastie. Během jejich vlády byl Východní Turkestán řízen centrálně ustavenými guvernéry a byrokraty. V roce 1911 byla dynastie Mančuů nahrazena Čínskou republikou pod Sun Jat Senem, vůdcem strany Kuomintang, a Východní Turkestán byl naprosto zotročen.

Krutost proti lidem Východního Turkestánu spáchaná režimem Kuomintang vedla ke známému povstání a vyhlášení nezávislosti v roce 1931. Až dosud se muslimové z Východního Turkestánu, vědomí si politické skutečnosti té doby, vyvarovali jakýchkoli iniciativ směřujících k zabezpečení nezávislosti. Nebyla to jen Čína, kdo se po regionu ohlížel, ale i sovětské Rusko čekalo na příležitost se ho zmocnit. Lidé z Východního Turkestánu o tom věděli, (stejně jako o utrpení, které Rusové způsobili muslimům Západního Turkestánu) a z tohoto důvodu přijímali radši setrvalý stav než pád do komunistických rukou. Avšak hnutí za nezávislost v roce 1931 ponechalo muslimy čelící hrozbě, které se obávali.

Čína byla schopná hnutí potlačit pouze s pomocí sovětského Ruska a velká část oblasti se dostala pod sovětskou kontrolu.

Tento zajímavý závěr byl výsledkem množství vývoje: Čína si uvědomila, že nedokáže přemoci povstání ve Východním Turkestánu sama a podepsala tajnou dohodu se sovětským Ruskem. Následkem toho dostala zbraně a jednotky od Rusů. Navzdory tomuto tahu však se pořád ukazovalo nemožným potlačit povstání. V roce 1933 Rudá armáda napadla Východní Turkestán po zemi a porazila muslimské složky. Následující řádka bitev v letech 1934–1937, a Východní Turkestán se ocitl de facto pod sovětskou nadvládou. Barbarství a útlak uvalený na lidi v sovětských republikách nyní navštívil muslimy z Východního Turkestánu. Rudá armáda prováděla masové zabíjení, strhávala mešity a znásilňovala ženy.

S propuknutím 2.světové války Rusové své jednotky z Východního Turkestánu stáhli. Jelikož nacionalistická čínská vláda byla poražena Maovými komunistickými guerillami v mnoha oblastech země, uprchla do Formosy na Taiwanu. Čína připadla komunistům a Východní Turkestán s ní.

V průběhu procesu lidé Východního Turkestánu ještě



**M**ao zdraví svou armádu poté, co komunisté dobyli Peking.

jednou učinili návrh nezávislosti a nezávislá Republika Východní Turkestán byla vyhlášena v roce 1944, přestože trvala jen do roku 1949, kdy Mao převzal kontrolu nad Čínou.

### “Rudý věk” ve Východním Turkestánu

První komunistická vláda na světě se dostala k moci v Rusku. Muslimové Východního Turkestánu blízce sledovali vývoj na území Západního Turkestánu (Kazachstán, Kirgistán, Turkmenistán, Uzbekistán a Tádžikistán) pod sovětskou nadvládou, s nimiž sdíleli stejné hranice a historická, náboženská, etnická a kulturní spojení. Konkrétně takový jako Isa Jusuf Alptekin (který sloužil v Západním Turkestánu a byl očitým svědkem ruského útlačku) varoval jak čínskou vládu tak muslimy ve Východním Turkestánu před komunistickou hrozbou. Bylo obvyklou komunistickou taktikou projevovat falešné uznání takovým konceptům jako rovnost, sociální spravedlnost a svoboda národů, než se dostali k moci, kdy se věci změnily. Rovnost byla nahrazena příkazy



**K**omunisté povraždili tisíce nevinných lidí při svém převzetí Číny.

politbyra, sociální spravedlnost vykořisťováním a svobody vyháněním, mučením, pracovními tábory a hromadnými popravami.

Dozajista stejný vývoj poznali ve Východním Turkestánu. Na 7.kongresu v roce 1945, předtím, než se dostal k moci, Mao vyhlásil, že až se komunisté zmocní vlády, dovolí různým etnickým skupinám určit vlastní charakteristiky a ustanovit vlastní správu.(23) Jakmile se dostali k moci však, ignorovali tento příslib a vyhlásili: *“Po dva tisíce let byl Xinjiang nezcizitelnou částí nedělitelné Číny; proto by nemělo smysl dělit Čínu na federativní republiky; toto je požadavek nepřátelský k historii a socialismu ...”*(24)

Krutost a útlak následovaly. Nejprve byli vůdci republiky Východní Turkestán zabiti při záhadném leteckém neštěstí na své cestě na setkání s předsedou Maem. Později vláda Rudé Číny, která považovala Východní Turkestán za součást svého území (a nehodlala ho nechat jít) provedla nemilosrdné vraždění muslimského obyvatelstva. První boj byl sveden proti muslimskému pře-

svědčení. Školy poskytující náboženské instrukce byly uzavřeny, náboženští vůdci zatčeni, většina z nich zabita. Portréty Maa a vlajky komunistické strany byly vyvěšeny na mešitách a muslimům bylo nařízeno jim prokazovat úctu. Někteří muslimové byli zatčeni a popraveni pod záminkou, že jsou všeturčtí a jiní, že jsou všeislámští. Jiným aspektem útlaku byl nucený exil.

Mnozí muslimové vyhnání ze své země zemřeli po cestě, kvůli špatnému počasí. Mezi lety 1949 a 1952 bylo 2.8 milionů muslimů z Východního Tur-





Útlak, vraždy a mučení jsou nedílnou součástí komunistického režimu. Scény tohoto barbarství proti muslimům ve Východním Turkestánu jsou často k vidění i v samotné Číně.



kestánu zabito různými prostředky. Počet činil 3.5 milionů v letech 1952 až 1957, 6.7 milionů mezi rokem 1958 a rokem 1960, a 13.3 milionů v letech 1961 až 1965.

Jak byli muslimové systematicky vyhlazováni, Číňané byli přivedeni na jejich místo, aby zabránili oprávněným požadavkům muslimů na právo na vlastní zemi. Jinou metodou používanou v Maově režimu, který chtěl změnit Východní Turkestán na čínskou provincii, bylo "plánované rodičovství" skrze nucené potraty. Tuto komunistickou brutalitu, která dodnes probíhá, probereme po-

## Slavná jména boje za svobodu Východního Turkestánu

**P**očátek 20.století byl okamžikem kdy se nacionální a spirituální pocity ve Východním Turkestánu promíchaly. Toto “národní obrození” ujgurských Turků přišlo díky Abdulqadirovi Damullovi, jenž začal své aktivity poté, co cestoval po muslimských zemích jako Turecko, Egypt a Sýrie. Jednou z nejdůležitějších potřeb té doby bylo, aby si lidé uvědomili své posvátné hodnoty a historické dědictví. Damulla otevřel školu zvanou Matla’ul Hidajat, a začal učit mladé lidi z Východního Turkestánu jejich dějinám, stejně jako zvyšoval povědomí obyvatelstva knihami, které publikoval. Po Damullovi byl boj ve Východním Turkestánu převzat “Třemi mistry”, Isou Jusufem Alptekinem, Muhammedem Eminem Bugrou, a Mesudem Sabrim Bajkuzuem. Bajkuzův boj skončil jeho zatčením komunistickou čínskou administrativou v roce 1951 (a byl zabit smrtící injekcí v následujícím roce). Alptekin a Bugra pokračovali ve svém boji až do samého konce života.



Isa Jusuf  
Alptekin

Alptekin sloužil jako sekretář Provinciální vlády Východního Turkestánu, podřízené Číně, a strávil celý život mluvením o oprávněných požadavcích Východního Turkestánu mezinárodních pódíích a snahou osvobodit muslimy.

Začal pracovat na čínském konzulátu v Západním Turkestánu ve věku 26 let. To byla doba, kdy byl sovětský útlak tureckých muslimů v



Západním Turkestánu na vrcholu a boj Alptekina byl přímý následek toho, že znal komunistickou mentalitu a praxi z první ruky. Během svého pobytu v Západním Turkestánu navázal styky s lidmi, kteří podporovali nezávislost Východního Turkestánu (ale tyto aktivity musel podnikat v tajnosti).


Jedním z cílů, které Alptekina nejvíce zajímaly, byla ochrana lidí před komunismem. Dokonce navázal kontakt s čínskou vládou ve víře, že mu to umožní operovat proti komunismu účinněji. Taktéž svou zemi zastupoval v čínském parlamentu mezi lety 1936 a 1945. Když komunisté nejprve uchvátili Peking a pak pochodovali na Východní Turkestán, Alptekin byl donucen opustit svou zemi. V roce 1954 se usadil v Istanbulu a začal pracovat odsud. Cestoval do mnoha zemí, za účelem povědět světu o utrpení ve Východním Turkestánu a pořádal konference, účastnil se diskusí a dával projevy na univerzitách.

Muhammed Emin Bugra se zapsal do historie boje ve Východním Turkestánu svou rozsáhlou prací Dogu Turkistan Tarihi (Dějiny Východního Turkestánu). Osobně sloužil v hnutí za nezávislost v roce 1931 a byl nástrojem při osvobození měst Hotan a Jarkent od čínské okupace. Sloužil jako ministr státu Východní Turkestán založeného v roce 1944, a uchýlil se do azylu v Indii krátce po čínské invazi. Odsud se přesunul do Turecka a bojoval odsud.

Celoživotní boj vedený se ctí těmito vlastenci dodnes pokračuje. V současnosti existuje asi 20 asociací a organizací, které aktivně bojují za Východní Turkestán na mezinárodní scéně. Tyto všechny spolupracují pod záštitou Národní rady Východního Turkestánu (ETNC), a pracují na tom, aby byl hlas lidí z Východního Turkestánu slyšen vnějším světem.



**ČÍNSKÉ  
MUIČENÍ VE  
VÝCHODNÍM  
TURKESTÁNU**



**B**ylo ukázáno v předchozích sekcích, že země Východního Turkestánu byly muslimské po uplynulých

1000 let. Jenže nyní déle než polovinu století žijí pod okupací čínské administrativy. Grafiti na dveřích univerzity v Urumqi, popisované Andrew Higginsem (dopisovatelem listu The Independent ) jako “čistý rasový jed” jasně odráží čínský pohled na ujjurské Turky:

Udělejme z ujjurských mužů své otroky na věčnost a z ujjurských žen prostitutky na generace.(25)

Čína drží v oblasti 1 milion ozbrojených vojáků a kontroluje všechno, co muslimové ve Východním Turkestánu dělají. Všechna vozidla jsou zastavována na vojenských kontrolních stanovištích podél cest, muži jsou často při prohlédávání aut uráženi a pohlavkováni, a muslimské ženy jsou zneužívány. Čínský nátlak se neomezuje na zastavování vozidel a domy jsou často prohlédávány armádou.

Výtisk japonského Mainichi Daily News z 29.června 2000 popsal útlak takovými slovy:

Čínská kontrola nad Východním Turkestánem se stává ještě utuženější a méně tolerantní. Vojáci Lidové osvobozené armády jsou všude. Cestování a chození do mešit je omezeno. Komunikace jsou primitivní a kontrolované policií. Málo vesnic má telefony a městské telefony jsou napíchnuté. Jeden může být uvězněn na celá léta pro pouhé podezření z podvrtnosti.(26)

Muslimové jsou zatýkáni pod falešnými záminkami a posíláni do pracovních táborů, popravováni za nepodložená obvinění, a čas od času hromadně vražděni. Není jim dovoleno se postit a je jim bráněno v získávání náboženských instrukcí. Metoda používaná k zastavení růstu muslimské populace je naprosto nelidská: ženy jsou nuceny k potratům a děti těch, kdo mají více než jedno, jsou jim odebírány.

Tváří k této krutosti a útlaku nemají lidé z Východního Turkestánu žádné prostředky, aby bránili sebe nebo svá práva.

Muslimové po celém světě mohou pomoci těmto bezbranným lidem mnoha rozličnými způsoby. Všechny prostředky dovolující, aby bylo hlas lidí z Východního Turkestánu slyšet a připoutat pozornost mezinárodních organizací jsou důležité.



Největší pomocí, která může být poskytnuta je vést boj na úrovni myšlenek ke zničení ateismu, z něhož všechny formy útlaku pramení a nahradit ho spravedlivou a náležitou morálkou. Tímto způsobem, nejen muslimům ve Východním Turkestánu, ale všem, kdo jsou zlomyslně zabíjeni po celém světě, nebo vyháněni ze své vlasti, jen pro to, že říkají "Bůh je náš Pán" může být pomoci.



Čínská armáda kontroluje Východní Turkeštán železnou paží. Muslimské životy jsou přísně kontrolovány a ti, které komunistická strana považuje za hrozbu, jsou zatčeni.

Všichni věřící sdílí rovnocennou odpovědnost v této věci. Bůh zjevuje ve verši, “... **Ten, kdo ve víře se usilovně snaží, ten věru sám pro sebe tak činí...**” (Korán 29:6). V jiném verši popisuje odpovědnost, která přísluší věřícím těmito slovy: “**Proč bylo mezi pokoleními předešlými tak málo těch, kdož byli poctiví a bránili šíření pohoršení na zemi?...**” (Korán 11:116) Bránění zlu v tomto světě je obvyklou povinností uvědomělých lidí.

## Struktura komunistické společnosti

Komunistická ideologie tvrdí, že hmota nemá počátku ani konce, popírá existenci Boha a odmítá duchovní hodnoty. Byla uvedena do praxe v mnoha různých zemích, jenže pokaždé to skončilo vyvoláním hrozného utrpení. Příčinou toho je pohled komunistické ideologie na život a lidské bytosti. Toto je pohled komunistické ideologie na svět a všeobecná struktura společností, v nichž byla praktikována:

- **V komunistických společnostech jsou lidé považováni za vyvinutou formu zvířete, podle Darwinovy evoluční teorie.** Z tohoto důvodu je společnost viděna jako stádo zvířat a jednotlivým lidem je připisována malá hodnota.

- **Převažuje logika, že “ve stádu je mnoho jedinců, takže o jednoho méně, na tom nezáleží”.** Mentalita, která pohlíží na život jako “boj o přežití” nevidí nic špatného na eliminaci slabých. Naopak, považuje to za nezbytné. Sobectví je její určující vlastností. Postižení a ti, kdo nemohou pracovat jsou vypuzeni ze stáda a ponecháni smrti.

- **Stejně jako u zvířat ve stádu je společnost tvořena jedním typem člověka.** Lidé jsou nuceni se oblékat, myslet a mluvit stejně. Existuje málo prostoru pro různé kultury, víry nebo myšlenky.



I deálem komunistického režimu je zcela homogenní společnost. Škoda spáchaná komunistickou ideologií, která připisuje nepatrnou cenu lidským bytostem a považuje společnost za pouhé stádo zvířat, se odráží i lidských tvářích.

- **Příspěvek jedinců společnosti je důležitější než jejich vlastní zájmy.** Neúnavní dělníci a rolníci jsou ideálem. Systém je zcela postaven na materiálním konceptu práce a výroby. Logika, že “produkce posiluje stádo” vládne.

- **Nikdy se nebere ohled na lidské vlastnosti nebo náležitou morálku.** V komunistické společnosti existuje nepatrný prostor pro lidské city jako odpuštění, soucit, víra nebo láska.



V komunismu mají lidé cenu pouze pokud vyrábějí. Proto musí pracovat jako stroje, aby prospěli systému. Podle tohoto překrouceného hlediska, ti, kdo nejsou produktivní, jsou odsouzeni k vyhubení.





V komunistických společnostech jsou ideálními bytostmi dobří dělníci. Lidé pracují v hrozných podmínkách pod dohledem krutých vůdců a čelí vážnému trestu za nejmenší překročení pravidel.

- Jelikož víra v Boha je systematicky ničena, lidé jsou zdržováni před spácháním zločinu pouze strachem ze samotného systému. Proto může být nevhodný skutek spáchán, když to systém nevidí, nebo pokud pachatelé nebudou potrestáni. Krádeže, prostituce, vraždy a morální degradace jsou v komunistických společnostech rozšířené.

- Podle komunistické ideologie, která odmítá víru v posmrtný život, lidé přestanou existovat, když zemřou. To vysvětluje, proč lidé učiní cokoli, aby zůstali naživu a zůstali silní. Jelikož se domnívají, že se účastní boje o přežití a považují každého druhého člověka za rivala, snadno provádějí všechny druhy špatností ve svém zájmu.

## Čínskou politiku ve Východním Turkestánu nelze považovat za nezávislou na komunistické ideologii

Čínská politika ve Východním Turkestánu je obecným odrazem komunistické ideologie. Proto nelze prozkoumat, co se děje ve Východním Turkestánu nezávisle na této ideologii. Obdobná krutost a útlak jsou uvaleny na různé jedince a komunity po celé Číně, což ukazuje, že totalitní struktura je neoddělitelnou součástí komunismu. V této kapitole se proto budeme zabývat krutostí a utrpením vyvolaným čínskou ideologií a jejím despotickým režimem na její vlastní lidi, stejně jako utrpením lidí z Východního Turkestánu.

Všechny režimy nepřátelské k náboženství se uchylují k nátlaku a násilí, aby se udržely u moci. Nejvíce opresivní diktátorské režimy vždy utlačovaly, a dokonce opovrhovaly, lidmi, kteří odporovali jejich politice. Z tohoto úhlu pohledu je malý rozdíl mezi faraonem a Hitlerem, Hitlerem a Stalinem, nebo Stalinem a Maem. Žádný z těchto vůdců nezaváhal před zabíjením nevinných a nařizováním hrozných vražd kvůli moci a vlastním ideologiím.



**S** bírky Maových slov byly jediným vedením lidu v komunistické Číně. Na některých plakátech se Mao srovnává s Marxem, Engelsem, Leninem a Stalinem.



U čení Maa založené na nemilosrdnosti a brutalitě vedlo ke smrti milionů.



**Mao Ze Tung  
yönetiminin  
blançosu: 40  
milyon ölü..**

- Çin'de Mao Ze Tung'un yönetiminde 27 yılın çok kanlı geçtiği ve 40 milyon sivilin çeşitli nedenlerle öldüğü açıklandı. Amerikan Washington Post gazetesinde yayınlanan 581 sayfalık Çin Raporunda şu bilgiler yer alıyor: "1949 yılında başlayan toprak reformu uygulaması sırasında kurula halk mahkemeleri en az 1 milyon idam kararı verdi ve bu kararlar yerine getirildi."

Günaydın, 21.7.94

**Součet úmrtí administrativy Mao Ce Tunga: 40 milionů mrtvých**





**N**ic se v čínské politice útisku nezměnilo ani v době Denga Xiaopinga (na straně), který se dostal k moci po Maovi.



Tak jako ostatní, Mao zakládal koncentrační tábory za účelem posílit komunistický režim, měnil je na střediska mučení a nechal miliony lidí, kteří nedovedli uvažovat jako on, nemilosrdně pozabíjet.

Lidová čínská republika založená v roce 1949 byla postavena na totalitním despotismu, intenzivní byrokracii a systému státní kontroly všech zdrojů a prostředků výroby. Katastrofy způsobené Maovou ekonomickou politikou a jeho politikou omezeného hladomoru vedly k obrovským ztrátám na životech a všeobecnému zhroucení. Maoův následník, Deng Xiaoping, doufal, že napraví ekonomiku provedením ekonomických reforem a otevřel zemi zahraničním



Pouze úředníci komunistické strany prosperují z ekonomické liberalizace v Číně a lid jako celek žije v hladu a chudobě.

investorům a liberální ekonomice. Jenže toto ekonomické zlepšení prospělo pouze nejvyšším vrstvám státní mašinerie. Lidem z Číny prospělo velmi málo. Navíc navzdory trendu směrem k liberální ekonomice existoval málo srovnatelný politický nebo sociální pokrok. Bez ohledu na to, jak mnoho toho lidé namluví o “starém komunistickém systému” vzhledem k Číně, a tvrdí, že komunismus skončil, fakta vyvracejí toto tvrzení.

Čína je stále řízena totalitní mentalitou, která má kořeny v Maově vizi komunismu. Reformy na ekonomické poli nepřinesly žádné větší změny do myslí vůdců čínské komunistické strany.

Velká část ekonomického pokroku a obrození je používána ke zvýšení tlaku na populaci a utišení hlasů opozice. Čína má v současnosti nejvyšší počet trestů smrti ze všech zemí na světě. Navíc je asi jediná, kde se popravy mění ve veřejný spektakl a kde jsou vnitřní orgány popravených vyjmuty bez jejich svolení a prodány se ziskem a kde jsou těhotné ženy nuceny k potratům.

V zemi je přes 1000 pracovních táborů a ti, kdo jsou v nich zadržováni jsou systematicky mučeni.

### **Popravy jsou v Číně rutinní záležitostí**

Trest smrti je významným kontrolním mechanismem režimu Rudé Číny. Slavný čínský disident Harry Wu popisuje situaci ve své zemi takto:

Diktátorství je úzce spojeno s násilím a dokonce se na něm stalo závislým. Praktikuje čínské úsloví "Zabij kuře, abys zastrašil opici." Veřejná výchova prováděná manifestacemi trestání a masovými popravami ukazuje závislost strany na veřejném násilí.(27)

Ačkoli je vyloučené určit přesné číslo, miliony lidí byly popraveny režimem Rudé Číny. Většina cifer je založená na odhadech, přestože poslední průzkum odhaluje, že množství zabitých lidí je mnohem vyšší, než se dříve myslelo.

Skutečnost, že komunistický režim považuje popravy a vraždu za jeden ze základních principů je dobře známá. V tajném dokumentu datovaném 16.května 1951 Mao odhalil, že počet lidí, kteří mají být zabiti je stanoven definitivní kvótou:

Mluvíce o kontrarevolucionářích, kteří mají být zabiti, musí být sta-

noveny určité poměry. Ve venkovských oblastech by to nemělo přesáhnout 1/1000 obyvatelstva. Zabíjení kontrarevolucionářů v městských oblastech by obecně mělo být za hranicí 1/1000 populace; hodnota 5/1000 vypadá přiměřeně. Například z 2 000 000 lidí v Pekingu přes 600 bylo zabito. Dalších 300 má být zabito. Celková suma 1000 bude stačit ... Je pořád nezbytné zabít velké dávky a musíme se vynasnažit zabít dvě třetiny těch, kdo jsou určeny k zabítí, před koncem července.(28)

Při plánování těchto masakrů Mao neviděl žádnou potřebu dokazovat, že osoba, která má být zabita, spáchala zločin. Na za-



Vůdové strany obvinění z podporování kapitalismu jsou nejprve vystaveni na veřejnosti a pak jsou popraveni.

bíjení pohlížel jako na nezbytné, kvůli strachu, který vyvolá ve společnosti a množství zabitých považoval za “záležitost kvót”. Jiný příklad tohoto způsobu myšlení nacházíme v proslulém Stalinově rčení: “smrt jedné osoby, to je tragédie, miliony smrtí, to je statistika.”(29) Následkem statistických vražd komunisty Stalina přišlo o život odhadem 40 milionů nevinných lidí.

Mao nezaváhal před vlastnoručním podepisováním rozsudků smrti pro ty, kdo měli být zabiti. V dokumentu s datem 17.ledna 1951 dal následující příkaz svým soudruhům včetně Denga Xiaopinga:

V 21 krajích v západním Hunanu bylo zabito přes 4600 náčelníků banditů, tyranů a agentů Kuomingtangu. Další dávka bude podle plánu zabita místními úřady letos. Myslím, že toto odstranění je zcela nezbytné...na místech musíme zabít velké dávky...rozpoutat krvavé zásahy znamená zabít všechny reakcionáře, které je třeba zabít pevnou rukou.(30)

V raných dnech, kdy byl Mao dosud naživu, byly popravy prováděny velice rychle, někdy na veřejnosti a jindy v utajení. V roce 1953 kupříkladu žena jménem Yang Pei zjisila, že její manžel byl popraven, až když požádala o rozvod.

Popravy pokračovaly za Denga. V téže době byly odstartovány neuvěřitelné “šetřící” prostředky, kdy byla kulka vypálená do lebky popravané osoby uhrazena jeho rodinou.

Stát našel i jiné prostředky jak vydělat na popravách: orgány obětí byly prodány a zisk šel do státní pokladny.

Je proto jasné, že současní vládcí Rudé Číny pouze kráčejí ve stopách jejich takzvaného “věčného” vůdce Maa, když předvádějí popravy na veřejnosti nebo vraždí lidi v pracovních táborech.

Popravy se v Číně stále konají pravidelně. Není známo kolik lidí bylo v průběhu let popraveno, jelikož čínská vláda zachází s



těmito informacemi jako se státním tajemstvím. Přesto následující čísla mohou poskytnout všeobecnou představu: Amnesty International uvedla, že v Číně se odehrálo 2050 poprav v roce 1994. Nedávno uvolnila číslo 1313 oznámených poprav v Číně v první polovině roku 1995.(31)

Čísla dále rostla po roce 2000. V prvních třech měsících roku 2001, bylo popraveno 1781 osob. Tato cifra nezahrnuje 2960 lidí na popravu čekajících.(32)

Číslo je vyšší než ve všech ostatních zemích za tři roky dohromady. Mezi popravenými jsou lidé ze všech sociálních vrstev včetně 15–16 letých dívek a náboženských vůdců. Obvyklým “zlo-



Radikal, 19.6.01



## Čin sokaklarında 'ibret tablosu'

GEIANGJU - Cina yasalarının sert olmasıyla tanınan Çin'de, azıcık demirlerize kelleyeçli olanak halka tevhir edildi. İler, hükümetin yeni 'sai ettiği' suçla mücadele etmek bir parçası olarak, suça eğilimi olan halka ileri amacıyla suçlulara delatırıldı.

Obraz "odstrašování" v čínských ulicích

Radikal, 7.7.01

## Çin idam makinesi gibi

PEKİN - Uluslararası Af Örgütü, Çin'de son üç ay içinde 'suçla etkin mücadele kampanyası kapsamında' 1781 kişinin idam edildiğini açıkladı. Örgüt, Çin'de suçla mücadelenin çılgınlık halini aldığını ve insan hayatının hiçe sayıldığını belirtirken, nisandan beri infaz edilen idamların yanı sıra 2960 kişinin de ölüm cezasına çarptırıldığını duyurdu. Çin'de Ani den nemine bez poprav

Cumhuriyet, 22.5.01



Çingiliz suça ve yolsuzluğa karşı pürüzlü bir operasyon başlatan Çin'de idamsız, sertleşen tek bir gün bile geçmiyor. Çin basını, suçluların, silahsız oldukları, gızcilerle ilgili operasyon çerçevesinde yakalanan bazı suçlular, mahkemeye götürülmesinden önce sokaklarında geçiriliyor.

Čína je jako stroj na popravy

Pouze několik poprav v Číně je oznámeno v tisku, ale i ty jsou dostatečné, aby odhalily škálu brutality.

## Çin'de 3 ayda bin 781 idam

gözümün yaşına Çin'de idam re-Suçla etkin mü- anyası" kapsamında- çinde bin 781 kişi- ları infaz edildi.

781 poprav za tři měsíce v Číně

ruca satıcıları olduklarını açıkladı. Af Örgütü, bu sayının dünyada diğer ülkelerde son 3 yıl içindeki idamlardan daha fazla olduğuna dikkat çekti.

Bin 781 kişinin idam edildiği ülkelerde, son 3 ayda, 2 bin 960 bi-



Bir günde 29 kişi idam edildi

Çin, ilerde en az on yıl önceki amaçla "Büyük İler" adı altında bir operasyonlarla, suçluların etkinliğine yitiren mahkumları idam etmekte, bir gün 29 mahkumun ölümlerini idam etti. Karayolu Luoning Yarımadası T-

29 lidí popraveno za jediný den

Takvim, 7.7.01

Yeni Şafak, 22.5.01



During China's latest "strike hard" campaign against crime, sentences are swift and mercy is rare. Suspects await trial in Guangzhou, in the south.

New York Times 9.9.01

## Chinese Justice Tools: Torture and Executions



Local officials are being pressed for fast convictions. Handcuffed me...

New York Times 9.9.01

V článku v The New York Times s názvem "Čínské nástroje spravedlnosti: Mučení a poprav" bylo uvedeno, že Čína má nejvyšší počet poprav ze všech zemí světa. Někteří lidé odsouzení na popravu jsou nejprve předváděni v ulicích a poté zabiti před očima veřejnosti. Cena kulky užitá při popravě je vybrána od rodiny oběti.

Wang Šouxin obviněný z korupce při obchodě s uhlím byl pouze jedním z tisíců Číňanů zabitých na sněhu jedinou kulku. Rudá Čína vybírá cenu kulky od rodin obětí. Takové brutální scény jsou v Číně často k vidění.



**THE SORROW AND THE PITY** In a poignant photo series chronicling just one execution, Wang Shouxin, her arms and chest bound with rope, suffers her punishment after conviction for embezzling from a coal company. Led to a public ground, made to kneel, Wang is shot dead in the snow. Usually in Red China, the family of the condemned must pay for the bullet



Time, 15.5.96

Those who disbelieve and bar access to the Way of Allah have gone very far astray. Allah will not forgive those who disbelieve and do wrong or guide them on any path.  
(Surat an-Nisa': 167-168)

*Útlak komunistické Číny  
ve Východním Turkestánu*



V článku "Mučení uspíšilo novou vlnu poprav v Číně" ve vydání New York Times z 9.září 2001, bylo uvedeno, že kolem 191 poprav se konná denně následkem prohlášení vydaných při mučení. Podle zprávy bylo nejméně 3000 osob poraveno od dubna a dalších dvakrát nebo třikrát tolik mělo být popraveno potom.

Článek v New York Times "Popravy v Číně, bratrovým očima" z 11.března 2001 vypravuje příběh Qui Xuanminga, jenž byl střelen zezadu do hlavy před očima svého bratra, neboť nebyl schopen zaplatit daň, kterou dlužil.



činem" velké většiny z těchto lidí bylo, že chtěli žít svobodným životem ve vlastní zemi a požívat základních lidských svobod, svobody slova, myšlení a náboženské svobody. Jenže v očích čínské vlády jsou zločinci i podporovatelé demokracie "kontrarevolucionáři". Proto je mnoho lidí popraveno za "zločin myšlení", stejně jako za obyčejné kriminální přestupky. Co je horší, nedávno bylo zavedeno množství nových metod popravování "politických zločinců". Nejrozšířenější je to, že zadržení z politických důvodů jsou obviněni ze zinscenovaných kriminálních přečinů.

Čínské úřady si vždycky myslely, že velké tresty jsou nezbytné, aby se veřejnost udržela na uzdě a vláda byla posílena. Z tohoto důvodu se konají průvody odsouzených ulicemi a pak jsou zabiti před zraky veřejnosti. To, kdo mají být zabiti jsou přivedeni na veřejnost v poutech a čelem k divákům. Jejich jména a zločiny jsou napsány na plakátech zavěšených kolem krku. Tyto barbarské zcela veřejné scény jsou také přenášeny televizí v přímém přenosu.

Následně po zveřejnění scén masových poprav v magazínu Newsweek v roce 1984 se čínská vláda obávala, že by to mohlo poškodit obraz země a vydala příkaz, že odsouzení k smrti již nebudou prováděni ulicemi. Rozkaz byl dále rozšířen a skutečnost, že političtí vězni byli popraveni, byl utajován dokonce i před jejich rodinami. Tyto instrukce neznamenal, že politické zabíjení v Číně skončilo, ale pořad spěšně pokračovalo, třebaže z dohledu. Po událostech na náměstí Tiananmen v roce 1989 zájmy domácí politiky přesáhly význam obrazu země v zahraničí a mnozí, co se zapojili do opozice, byli veřejně popraveni.

Zvyk Rudé Číny popravovat lidi za jejich myšlenky byl k vidění za proroka Mojžíše a jednoho z nejkřutějších tyranů v historii – egyptského faraóna. Faraón vyhrožoval přívržencům Mojžíše smrtí za to, že odmítli poslouchat jeho a jeho pravidla. Hrozba je



**M**asové popravy a provádění odsouzených k smrti ulicemi bylo metodou užívanou od prvních dní komunistické Číny.

zaznamenaná v Koránu:

**Faraón vykřikl: „Jak to, že jste v něj uvěřili, dříve než jsem vám dovolil? On věru vaším mistrem je, jenž kouzlům vás naučil. Však záhy dám vám poznat! Dám vaše pravé ruce a levé nohy usekat a všechny vás dám ukřižovat!“ (Korán 26:49).**

## **Popravy jsou stále prováděny ve Východním Turkestánu**

Ačkoli čínská politika vůči vlastním lide je zcela bezcitná, věci jsou ještě horší ve Východním Turkestánu. Počet popravených východoturkestánských muslimů je enormní. Jakákoli snaha muslimského obyvatelstva žít podle svého náboženství a mluvit

Známé obrázky  
poprav v  
Rudé Číně







vlastním jazykem, což jsou základní práva, je divoce trestána.

Tak jako v celé Číně, popravy ve Východním Turkestánu stále pokračují, a nevinní lidé jsou zabíjeni bez jakýchkoli důkazů proti nim.

Čínské soudy nejsou nezávislé jako ty v demokratických zemích, ale operují v rámci politické agendy komunistické strany. Proto jsou lidé odsouzení k smrti vyslechnuti velice rychle a obžalovaným není poskytnut čas ani prostředky, aby se mohli náležitě hájit. Trest smrti je obvykle vykonán tak rychle, že rodiny obětí o tom ani neví. Podle oficiálních údajů bylo 210 muslimů popraveno ve Východním Turkestánu pouze v letech 1997–1999,

**M**uslimové popravováni ve Východním Turkestánu



*Útlak komunistické Číny  
ve Východním Turkestánu*



Když mladí lidé z Východního Turkeštanu projeví zcela ospravedlnitelný požadavek, aby jim bylo dovoleno žít podle vlastního náboženství a kultury, jsou komunistickým režimem potrestáni smrtí. Na počátku byly některé popravy vysílány v čínské televizi jako "zastrašování". Avšak čínská vláda od toho později upustila kvůli protestům ze zahraničí.

a počítá se s tím, že tento počet je ve skutečnosti daleko vyšší.(33) Popravy se konají každý měsíc a Maova metoda "zabíjení podle kvót" je svědomitě praktikována.

Jednou z metod, k nimž se uchyluje čínský režim za účelem zastrášovat muslimské obyvatelstvo, je masové zatýkání a mučení zadržených. Většina zatčených muslimů je odsouzena k dlouhým trestům v pracovních táborech a o mnohých již nikdo nikdy znovu neuslyší. Rodiny nemají tušení, kde jsou vězni drženi, zda jsou naživu či mrtví.



Sovětský plukovník Jusuf Samilov, který uprchl z komunistické Číny a přidal se k Turkům, byl zabit čínskými vojsky tak, že mu nalili na krk kyselinu dusičnou.

I zvolal Faraón: „Jak to, že jste v Něj uvěřili, dříve než jsem vám to dovolil? Věřu toto je lest, kterou jste si v tomto městě vymyslili, abyste z něho obyvatele jeho vyhnali, však záhy poznáte! Dám vám useknout vaše pravé ruce a vaše levé nohy a potom vás všechny nechám ukřižovat!“

(Korán 7:123–124)

Akit, 17.3.01

# D. Türkistanlı 4 Müslümana idam cezası

İSTİHBARAT SERVİSİ

Doğu Türkistan halkının ölümlük mücadelesi merkezli basıncı sömürü politikaları zor dönemler ya-

Doğu Türkistan mahkûm di. Adları Masum ve Sarrahean olan dört kişi emellerini siyasi suçlu olarak terketmişlerdi.

THE EXECUTION ON 4 EAST TURKESTAN MUSLIMS

Akit, 28.1.01

# Çin'den 3 Türk'e idam

CHINA EXECUTES 3 TURKS

Ortadou, 16.2.01

# Çin'de Türk soykırımı

Vatanlarının bağımsızlığı için mücadele veren Doğu Türkistanlılara soykırım uygulanıyor Doğu Türkistan'da, bir Uygur Türkü liderinin idam cezasına çarptırıldığı bildirildi

## Türklere işkence

VATANLARININ bağımsızlığı için mücadele veren Doğu Türkistanlılara tam anlamıyla bir soykırım uygulanıyor. Ülkede büyük bir baskı altında tutulan Türklere, teker teker tutularak işkencelerden geçiriliyor. Ele geçirilen liderler ise idama mahkûm ediliyor.

## Tek tek idam

DOĞU Türkistan'da, Türk lideri- GENOCIDE OF TURKS IN CHINA The people of East Turkestan are being exterminated as they struggle for the independence of their land. It has been reported that one Uighur Turk leader in East Turkestan has been sentenced to death.

## Çin zulmü

ABRAN Abdu'nun, yerahında fa-

# Doğu Türkistan'da Çin işkencesi! UYGUR GENÇLERİ İDAMI BEKLİYOR!

Çin Halk Cumhuriyeti'nde evli ve bir çocuk babası olan 29 Şemseddin, bir grup genç Uy-

oğluna ait tek fotoğrafı üstte yayınlıyoruz.

Abdüsselâm Şemseddin ve arkadaşları politik sebeplerden tutularak idam edilmişlerdir.  
CHINESE TORTURE IN EAST TURKESTAN!  
YOUNG UIGHURS WAIT TO BE EXECUTED

Eğitim Bilim Journal, 3.99

Newsweek 1.1.90

# Strangers in Their Own Land

Beijing tightens its control over the ethnic minorities of Xinjiang

By FRANK GIBNEY Jr.

**T**he regional exhibition center in Urumqi is usually devoted to showing off the latest tractors. But these days the main attraction is a display of knives, guns and homemade bombs. Scattered among them are explicit photos of the bloodied, dismembered remains of police and rioters who were killed during a massive outbreak of violence in the town of Baren last April. It was the most explosive clash in a decade between Muslim Uighurs and Han Chinese an-



This *Newsweek* article headed "Strangers in Their Own Land," describes how the Muslims of East Turkestan are forced to live according to communist ideology.



Forced to choose between "Marx and Allah": Muslims in Kashgar

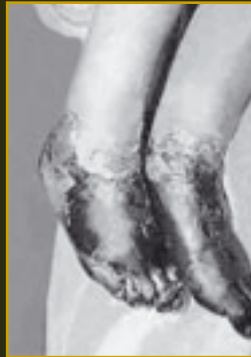
Mučení je hojně rozšířeno v čínských věznicích a pracovních táborech. Různé mezinárodní organizace upozorňují na systematické mučení prováděné v Číně a jejich zprávy varovaly čínskou vládu. Jednou z nich byla 34 stránková zpráva uveřejněná Amnesty International v roce 1999, která se zabývá porušováním lidských práv ve Východním Turkestánu. Jeden z mnoha incidentů popisovaných ve zprávě se týká popisu chmurných podmínek ve vězení příbuznými 17 letého zadrženého:

Věznice byla tak přeplněná, že vězni byli drženi po 5 a 6 v jedné cele – tak malé, že jim nedovolovala v noci ulehnout. Museli se střídat při spaní. Kdykoli je policejní důstojníci "navštívili" v cele, byli zbiti. Ti vězni vybraní k výslechu byli vzati do zvláštní místnosti, kde byli bití, kopáni a dostávali elektrické šoky elektrickými pend-

reky. Výslechová místnost byla vybavena zábradlím připevněným na zeď. Někteří vězni byli pověšeni na zábradlí za jednu nohu a ruku pomocí pout. V této pozici byli ponecháni 24 hodin. Když byli odpoutáni, nemohli stát rovně. Některým vězňům byly nehty na ruku vytrhány kleštěmi. Jiným byly pod nehty nastrkány dráty.(34)

Vězeň, který prošel touto zkušeností strávil ve věznici dva měsíce a byl propuštěn pouze po zaplacení úplatku 2000 jenů svou rodinou. Mučení způsobené jinému vězni v Kanceláři veřejné bezpečnosti bylo dokonce ještě nelítostnější. Co je horší, že jeho jediným zločinem bylo, že se setkal a vyměňoval si myšlenky s přáteli:

Vedle vazebního střediska je podzemní prostor, kde jsou někteří podezřelí vyslýcháni. Byl zde vyslýchán po večerech a mučen různými způsoby. Kupříkladu mu ruce svázali za zády a vyslýchající mu zvedli paže a táhli mu je vzhůru v převrácené a bolestivé pozici. Dostával elektrické šoky elektrickými obušky do různých částí těla včetně jeho úst a penisu, což mu působilo intenzivní bolest. Vyšet-



**P**ouze jeden z ujgurských Turků zatčený čínskými bezpečnostními složkami v Gulja 4.února 1997, vystavených neuvěřitelnému utrpení pouze kvůli jejich náboženskému přesvědčení.

řovatelé ho mlátili dřevěnými obuškami do holenních kostí. Přinutili ho kleknout a bili ho obuškami do stehů a ramen. Při mučení měl nasazenu jakousi kovovou helmu, která mu zakrývala oči. Vyšetřovatelé tak bránili úmrtí vězňů, jelikož někteří nedokázali snést bolest mučení a pokoušeli se usmrtit vrážením hlavou do zdi.(35)



Některé ze způsobů čínského mučení

Podmínky v takzvaných “převýchovných táborech”, kam jsou usvědčení vězni posíláni jsou dokonce ještě horší. “Převýchova” v Číně znamená přimět někoho akceptovat komunistickou ideologii a být svolný poslouchat příkazy komunistické strany bez ohledu na to, za jakou cenu. Metody zde pro to užívané jsou zcela nelidské: Vězni v táboře pracují průměrně 10 hodin denně při výrobě a nošení cihel, rozbíjení a přnášení kamenů a při zemědělských pracích. Jsou tvrdě potrestáni pokud nejdu do postele nebo nevstanou na čas, pokud spolu navzájem hovoří, pokud zpívají písně nebo křičí, smějí se nebo pláčou, vezmou tajně vodu, aby se omyli k modlitbě, nedokončí přidělené úkoly nebo odpoví policii či strážím. Trest zahrnuje bití do hlavy a žaludku, bití elektrickými pendrekami; muset si lehnout a nechat si šlapat na hlavu; stát na jedné noze; být uvázan ke kůle a bit nebo být zavěšen ke stropu a bit. Při různých příležitostech policejní důstojníci vsunuli elektrický obušek do





**D**nešního dne je v Číně přes 1000 pracovních táborů. Obrovské množství lidí včetně muslimů je nuceno pracovat v hrozných podmínkách. Příjem z táborů je důležitou součástí čínské ekonomiky.

vězňova konečníku. Mnozí vězňové přišli o zuby, krvácejí z uší, mají zlomené paže, infikované nebo nefunkční varlata kvůli mučení. Často jsou uráženi a ponižováni strážemi. Při jídle musí zpívat písně chválící Číňany, jinak zůstanou bez jídla. V táboře není doktor. Vězni, kteří jsou nemocní musí pracovat nebo zůstanou bez jídla a ti, kdo jsou neschopný zadržet stolicí nebo jsou vzati do nemocnice vzdálené 36 kilometrů. Někteří zemřou po cestě.(36)

Čínská politika ve Východním Turkestánu je programem masového mučení a genocidy. Podle informací z Východoturkestánského informačního centra bylo kolem 10000 ujugurských Turků zatčeno za smyšlená obvinění mezi počátkem 1999 a březnem téhož roku, zadržováno za podmínek popsaných výše a odsouzeno k tuhým trestům, zejména k trestu smrti, soudy pracujícími pod kontrolou komunistické strany. Počet lidí odsouzených ve Východním Turkestánu k smrti nebo těch, kdo zemřeli na následky mučení mezi počátkem 1999 a březnem 2000 se odhaduje na 2500.(37)

V genocidní kampani vedené čínskou vládou ve Východním Turkestánu jsou dokonce i děti zadržovány za různá obvinění. Například 30.října 1999, Oblastní bezpečnostní direktorát v Hotanu zatkl tureckou dívku, studentku střední školy, na základě toho, že její písmo se podobá tomu na plakátu

# Doğu Türkistan'da cezaevleri işkence evi

Doğu Türkistan Demeği Başkanı Ebubekir Türksoy, Doğu Türkistan cezaevlerinde yaygın işkence yapıldığını belirterek, "Çin ve Doğu Türkistan'da hayat ayaklar altında" dedi

## Uygur Türkleri baskı altında

Çin, 1950'den beri işgali altında tuttuğu Doğu Türkistan'daki Uygur Türkleri, büyük bir baskı altında hayatlarını ve mücadelelerini sürdürmeye çalışıyor



THE UIGHUR TURKS ARE OPPRESSED

Çinli politikacılar 1949 yılında Üst İnceleme Komisyonu'nda yapılan bir toplantıda Doğu Türkistan'daki Uygur Türklerini 'Halk Cumhuriyeti'nin sosyalizmleştirmeye çalıştığı bir halk olarak tanımladılar.

Yeni Mesaj, 30.9.01

Genel Merkezi Kayseri'de bulunan Doğu Türkistan Demeği'nin Genel Başkanı Ebubekir Türksoy, Doğu Türkistan'da yaşanan mezalimi gözler önüne serdi. Doğu Türkistan cezaevlerinde yaygın işkence ve ceza uygulandığına dikkat çeken Türksoy, "Yasak ve kısıtlamalarla dolu Çin ve Doğu Türkistan'da hayat ayaklar altında" dedi: Doğu Türkistan'da hayat ayaklar altında. Véznice ve Východním Turkestánu jsou mučičimi centry

Gözcü, 30.10.99

O útisku ujgurských Turků v Číně se dozdíváme často z tureckých médií.

Milli Gazete, 14.8.01

Çin yönetimi, Uygur Türklerini asimile etmeye çalışıyor

## D. Türkistan'ın çilesi bitmiyor

NEW YORK / Çin Komünist Partisi, kendilerine en büyük engel olarak gördüğü islamizmi yok etmek amacıyla planlı saldırılar yapıyor. Pekin hükümeti, 18 yaşın altındaki gençlerin herhangi bir yolla dini eğitim almaması ve camilere gitmeleri yasaklarını, Doğu Türkistan'da 18 yıldan fazla süredir devam eden asimilasyon politikasını hızlandırmaya çalışıyor ve bir daha gitmeye izin verilmeyeceği konusunda da uyarıyor.



Pekin hükümeti, 18 yaşın altındaki gençlerin herhangi bir yolla dini eğitim almaması ve camilere gitmeleri yasaklarını hızlandırmaya çalışıyor ve bir daha gitmeye izin verilmeyeceği konusunda da uyarıyor.

THE CHINESE ADMINISTRATION IS ATTEMPTING TO ASSIMILATE THE UIGHUR TURKS THE SUFFERING OF EAST TURKESTAN GOES ON

Útlak komunistické Číny ve Východním Turkestánu

## Çin de D. Türkistan'da terör estiriyor

**PEKİN/Çin,** Pakistan ile Afganistan sınır boyunca ve Doğu Türkistan'da askeri operasyonlarını artırdı. Kaşgar kentini çevresinde

doğrusalarken, "Sincan Uygur Özerk Bölgesi"ndeki operasyonların önemli olmadığını savundular. Çinli yetkililer, "operasyonların olağan



Milli Gazete, 28.9.01

**CHINA IS SPREADING TERROR THROUGHOUT EAST TURKESTAN**

çevre özel hare doğ Ç

# Çin'de Türk kıyımı

### Hackerlar uydu ele geçirdi!

**LEONBA** - Hackerlar bugüne kadar birçok kez uydu ele geçirdi ve bu sayede birçok kez Çin'in askeri operasyonlarını izlediler. Bu kez de Çin'in askeri operasyonlarını izlediler. Bu kez de Çin'in askeri operasyonlarını izlediler.



**EXTERMINATION OF TURKS IN CHINA**

Çin İlgali altında bulunan Doğu Türkistan'da gerçekleştirilen büyük bir katliam yaşanıyor. Çin güvenlik güçlerinin halkın güvenliğinde gerekçe göstererek tepkisini kurbanlara öktü. Tam 100 Uygur Türk'ü bir ayda öldürüldü.

**ALMANYA** - Çin'in karşı saldırı sonucu Doğu Türkistan'da Suha ayında yapılan geniş çaplı operasyon sonucunda 100 Uygur Türkistan'da öldürüldü. Bu saldırıya Çin'in askeri operasyonları destekledi. Almanya'daki Uygur Bilişim Kurumu Başkanı Hakanlı, "Çin'in askeri operasyonları sonucu Doğu Türkistan'da Suha ayında yapılan geniş çaplı operasyon sonucunda 100 Uygur Türkistan'da öldürüldü. Bu saldırıya Çin'in askeri operasyonları destekledi."

Türkiye, 1.5.99

## Çin'de yine Müslüman katliamı

**PEKİN/Doğu Türkistan'da** katliamlarını sürdüren Çin ordusu bu defa da Shandong eyaletinde yaşayan Müslümanlar üzerine kurşun yağdırdı. Çin'in doğusundaki Shandong eyaletinde Hai milliyetine mensup Müslümanlara saldırı

**Doğu Türkistan'da katliamlarını sürdüren Çin ordusu bu defa da Shandong eyaletinde yaşayan**

değerlendirildiği belirtildi.

Geçen ay da aynı nedende 3 çatışmanın yaşandığı kaydedilen habere, Çuanshen günü bir caminin önüne domuz kafası asılmasını gerginliği tırmandırıyor ve çevre eyaletlerden destek için birleş

**ANOTHER MASSACRE OF MUSLIMS IN CHINA**

As the slaughter in East Turkestan goes on, the Chinese Army has now fired on Muslims living in the county of Shandong.

Milli Gazete, 16.12.00

## Doğu Türkistan, askeri abluka altında

Washington Post, Çin'de Uygur Türkleri'nin yaşadığı Doğu Türkistan eyaletinin 10 gündür Çin tarafından abluka altında tutulduğunu bildirdi.

**EAST TURKESTAN UNDER MILITARY BLOCKADE**

The Washington Post reported that East Turkestan, that part of China where the Uighur Turks live, has been under a Chinese blockade for the last 10 days. The newspaper stressed the concern that an extermination campaign was being waged against the Uighurs.

Ortodou, 23.8.01



Zahraniční publikace jako Amnesty International Briefing a Mezinárodní půlměsíc [Crescent International] popisují velmi podrobně útlak a krutost, kterým čelí muslimové v okupovaném Východním Turkeštanu.



Crescent International 1.11.01

## Bad news for Muslims under Chinese occupation

By M S Ahmed

China, now a member of the World Trade Organisation, has made sub-

Russia and China, together with Central Asian countries, belong to the Shanghai Five, a Central Asian security organisa-

Uighurs since 1997". The result is not only the loss of funding and activists, but also the crippling of the publicity effort abroad.

Beijing that it had signed a convention on self-determination (1998). Representatives of human rights groups in particu-

vylepenému v ulici. Během projevu oblastního generálního sekretáře Wang Le Chuana v Hotanu, který nebyl zpřístupněn tisku, dotyčný oznámil, že žák základní školy byl zatčen, neboť roztrhal obraz Předsedy Maa na obálce učebnice.(38)

## Převýchovná střediska laogai

Laogai v Číně jsou ekvivalentem Hitlerových koncentračních táborů a Stalinových gulagů. Cílem systému laogai je zcela ovládnout lidské myšlení a změnit je v otroky. Je to jeden z nejdůležitějších kontrolních mechanismů čínského státu. Dosud kolem 20 milionů lidí přišlo o život v těchto táborech.(39) Smyslem těchto táborů je “převýchova” nucenou prací. Jedním z nejvíce používaných sloganů je “Nucená práce je prostředek a revoluce v myšlení konec.” Jasněji řečeno, záměrem laogai je použít všechny dostupné prostředky k donucení těch, kdo jsou považováni za potenciální hrozbu přizpůsobit se přáním komunistické strany. To



**S** tovky muslimů jsou zabíjeni při organizovaných popravách. Další tisíce jsou ve věznicích, kde čekají na popravu.

## Příklady mučení v Maově stylu

**N**a jméno Mao Ce Tung se dodnes vzpomíná kvůli krutosti a brutalitě. Zavedl nepředstavitelné mučení, nejen pro lidi z Východního Turkestánu, ale i pro své vlastní lidi. Akce gard Rudé Číny podle Maových instrukcí konkrétně během barbarského období známého jako Kulturní revoluce, byly zločiny proti lidskosti. Následuje pouze několik z nich:

Upevnit zvláštní pouta pevně kolem zápěstí vězně bylo formou mučení běžně užívanou ve vězeňském systému maoistické Číny. Někdy byla dodatečná pouta dávána vězni kolem kotníků. Jindy byl vězeň připoután k okenímu rámu, takže se nemohl od okna pohnout, aby se najedl, napil, nebo šel na záchod. Smyslem bylo člověka degradovat a zničit jeho morálku... Jelikož lidová vláda tvrdila, že upustila ode všech forem mučení, úředníci takové metody nazývali jednoduše "trest" nebo "přesvědčování." (Nien Cheng, *Život a smrt v Šanghaji*, Macdonald, Londýn, 1986, str.224-226, citováno v Černé knize komunismu, Harvard University Press, Cambridge, 1999, str.509)

Celý lid byl zván na veřejné soudy s "kontrarevolucionáři" kteří byli téměř neměnně odsuzováni k smrti... Každý účastník poprav křičel "zabít, zabít" na Rudé gardy, jejichž úkolem bylo rozsekat oběti na kusy. Někdy byly kusy uvařeny a snědeny nebo jimi byly násilím nakrmeni rodinní příslušníci oběti, co byli dosud

naživu a přihlíželi. (Tamtéž, str. 470-471)

V knize Černá kniha komunismu pozorovatel popisuje nelidské zacházení vyměřené univerzitním profesorem zadrženým během dní Mao:

Kolem krku měli zavěšené kbelíky naplněné kamením. Viděl jsem ředitele; vědro kolem jeho krku bylo tak těžké, že drát se zařízl hluboko do jeho krku a byl v šoku. Všichni byli bosí, tloukli do rozbitých gongů a hrnců jak procházeli kolem a vykřikovali: "Jsem černý gangster ten a ten." Nakonec všichni poklekli, pálili kadidlo a prosili Mao Ce Tunga, aby "jim prominul jejich zločiny..." Několik dívek skoro omdlelo." Bití a mučení následovalo. Takové mučení jsem nikdy dříve neviděl: jezení špinavé hlíny a hmyzu, elektrické šoky, nucení kleknout na rozbité sklo, být pověšen "jako letadlo" za ruce a nohy. (Ken Ling, Miriam London a Lee Tai-Ling, *Rudé gardy*" Od školáka k "malému generálovi" v Maově Číně, Macdonald, Londýn, 1972, str.18-21. citováno v Černá kniha komunismu, str.525)

Tatáž kniha se zmiňuje o vězencích:

Nejrůznější sadistická mučení byla velmi obvyklá, jako zavěšení za zápěstí a palce...Největším lidským bestiím bylo dovoleno pracovat beztrestně. Jeden táborový velitel zavraždil nebo zaživa pohřbil 1320 lidí vedle mnoha znásilnění. (Tamtéž, str.482)



(nahore) Rudé gardy nemilosrdně zabíjely každého koho považovaly za nepřítele režimu. Obrázek ukazuje vězně zabitě na břehu řeky po obsazení Pekingů.

(dole) Farmáři, jejichž zem byla zabrána byli vyzkoušeni Maovými ozbrojenci u "Lidových soudů" a pak nelítostně zabiti.

znamená ponižování, útlak, zotročení a mučení.

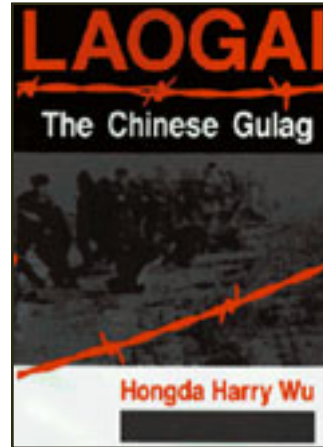
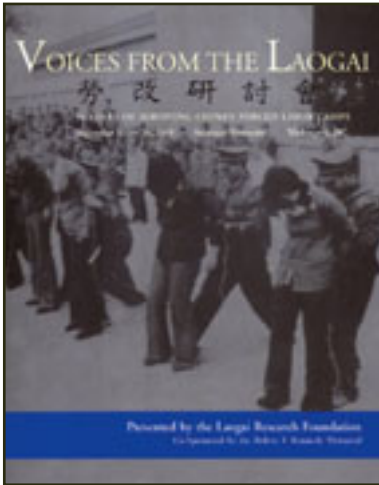
Tyto tábory jsou často utajeny užíváním jiných jmen a mohou vypadat jako továrny, doly nebo farmy, aby se to hodilo ke jménu. Článek ve Washington Postu popsal jeden z těchto táborů "Zvláštní továrna Hunan na elektrické stroje" neboli "Oblastní věz-nice č.1" v nichž jsou 2000 – 3000 vězňů nuceny pracovat 16 hodin denně. Továrna vyráběla průmyslové generátory, ale nyní produkuje rozličné zboží jako paruky, krabičky na léky, rukavice a vánoční lampičky.(40)

Tábory laogai mají ve skutečnosti potrestat vězně a ti jsou vykořisťováni nucením do práce v hrozných podmínkách. Vězni v táborech laogai nemají žádná práva. Jsou přinuceni pracovat ve státních továrnách, dolech a na farmách a dodržovat pravidla. Jedinec je držen v táboře dokud úřady nerozhodnou, že byl zcela reformován (jinými slovy mučení a krutosti jsou aplikovány tak dlouho, dokud není tvárný a poslušný k přáním komunistické strany.) To může někdy trvat celý život, jelikož i pokud si vězeň odsloužil celý trest je stále držen v táboře, aby prováděl jiné úkoly, dokud úřady nerozhodnou, že byl reformován. Je známo, že s rokem 1997 bylo v Číně přes 1000 táborů laogai celkem s 8–10 miliony vězňů.(41)

Zisk z toho, co vězňové vyrobí, tvoří významnou složku čín-ského rozpočtu. Jedna studie z roku 1999 odhalila, že 99 táborů laogai zaznamealo roční obrat 842.7 milionů dolarů.(42)

Jinými slovy mnoho z lidí po celém světě používající zboží vyrobené v Číně vlastně používá výrobky nucené práce ve státních táborech Rudé Číny. Například je Čína jedním ze světových velkoproducentů čaje a jedna třetina čaje, který vyváží pochází z táborů laogai. Dělníci otroci v těchto táborech vyrábí 120 různých druhů čaje a jsou potrestáni pokud výrobky nemají dostatečně vysoký standard.(43)



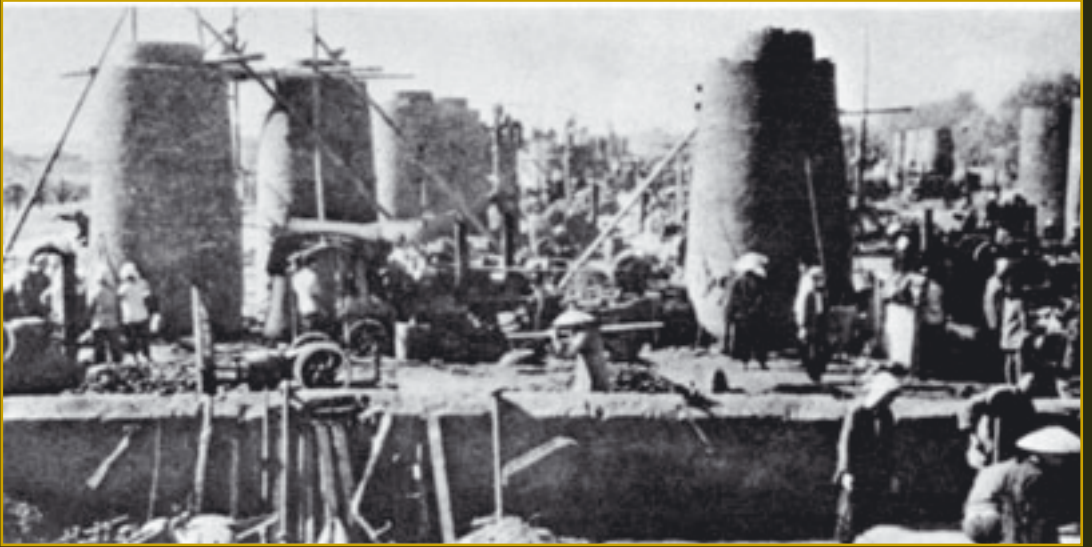


**M**iliony lidí zemřely v čínských koncentračních táborech známých jako laogai. Dokonce i těch několik málo knih, které popisují co se děje v těchto táborech stačí k odhalení nelítostnosti komunistického režimu.

Ve skutečnosti mezi základní principy komunismu patří myšlenka, že "lidé jsou důležití dokud jsou produktivní a důležitou věcí je zvyšovat produkci" a to se vztahuje také na laogai. Z pohledu čínské komunistické strany jsou lidé nejdůležitějším prostředkem výroby a každý musí sloužit jako prostředek výroby. Násilí je návratem nejučinějším způsobem zvyšování produkce. Harry Wu, jenž strávil 19 let v laogai, nyní poprosil o azyl ve Spojených státech. Od té doby používá Asociaci laogai, kterou založil, jako prostředek pro boj s porušováním lidských práv v Číně. Wu počítá, že laogai přináší zisk nějakých 100 milionů dolarů ročně, což je cifra, která byla přijata oficiálními prohlášeními z Pekingu.(44)



Hitlerovy koncentrační tábory a Stalinovy gulagy byly v Číně nahrazeny laogai. Většina lidí v nich jsou podporovatelé demokracie a lidských práv a byli obviněni z odporování režimu. Cílem je vymodelovat je do tvaru, jaký chce komunistický režim. Dosud jsou vězni nuceni pracovat 10–16 hodin denně v hrozných podmínkách a jsou ponižováni a mučeni.



Jak vidíme, laogai není pouze vězeňský systém, ale je to důležitý komunistický nástroj pro přežití komunistické strany. Mao to vyjádřil těmito slovy:

Marxismus má za to, že stát je stroj násilí, kde jedna třída vládne druhé. Zřízení laogai jsou jednou složkou násilí státního ústrojí. Jsou to nástroje představující zájmy proletariátu a lidových mas a procvičují diktátorství nad menšinou nepřátelských prvků z tříd vykořisťovatelů.(45)

Bez ohledu na to, jak moc se čínská vláda snaží skrýt pravou povahu těchto táborů, ti lidé, kteří v nich strávili mnoho let a poté našli azyl v zahraničí, pokračují ve sdělování světu o co kráčí v laogai. Jedním z nich je Jean Pasqualini, jenž prožil mnoho let v laogai. Ten tvrdí, že laogai není instituce, jak se tvrdilo, ale spíše systém mučení. Popisuje, jak krajně nelidské věci se dějí v těchto táborech. Pasqualini tvrdí, že klamný jazyk je užíván Rudou Čínou, když debatuje o laogai nebo trestání vězňů. Z jeho pohledu:

Vězni v Číně jsou stále nuceni pracovat za “přestavbu socialismu svými rukama” za účelem “se reformovat”, aby se “znovu narodili” a stali se “novými lidmi”. Otročtí pracovníci v brigádách “laogai” nejenže pracují tvrdě v nelidských podmínkách, aby odčinili své zločiny, ale také, aby “pykali za svoje hříchy”. Čínský trestní systém má velice zvláštní slovník: skoro každé nelidské terminologii odpovídá nějaká lidská. Nikdo není “potrestán” ale “prochází reformou”. Vězení jsou často nazývána “školami” kde jedinec věnuje čas “studování a učení” a “reformuje se”. Vězeň není nikdy bit, ale “dožívá lekci”. Nikdy není urážen, pouze “kritizován”. A vězeňské autority neztrácejí čas, aby vám dokázaly, že “kritika je důkazem, že vláda se o vás zajímá. Bez kritiky nebude pokrok!” Informátoři jsou ti, kdo pomáhají vládě (to jest dozorcům), aby dělali svou práci dobře. Také “pomáhají vězňům poznat své chyby”. Slovo “pomoc” je nejobávanějším pojmem ve slovníku vězně! Vězni se navzájem

nešpehují pouze na sebe “vzájemně dohlížejí”. O věznicích, kteří odkroutili svůj trest se říká, že absolvovali nebo že se “vrátili do společnosti”, “aby dostali novou lekci o životě” nebo, aby se “znovu zařadili do lidských řad”.(46)

Tuto klamnou terminologii používanou čínskými komunisty popsal George Orwell v knize 1984, kde pravým smyslem ministerstva lásky bylo působit utrpení. Tato falešná terminologie ko-



**N**ovinová zpráva nadepsaná ‘Pracuj a buď zticha’ ve francouzském magazínu Le Courrier International odhalila detaily represivní povahy táborů. Zpráva hovoří o mladších 18 let nucených pracovat bez mzdy a zamčených v noci v celách jako ve stájích. Článek popisuje jak konkrétně tábory Guangdong nejsou v ničem lepší než koncentrační tábory za 2.světové války a uzavřel: “Je to opravdu hrozná situace. Tito lidé jsou ve strašném postavení, v němž je obtížné i pouhé přežití...”



munistické totality je k vidění ve všech oblastech života. Jean Pasqualini diskutuje konkrétní pojmy:

Diktatura proletariátu je nyní "lidová demokratická diktatura". Jako by diktatura mohla být demokratická. Nebo demokracie mohla tolerovat diktaturu. Je to buď jedno nebo druhé. Ne obojí! Terminologie se změnila, ale její smysl zůstává stejný. Příšerný hladomor, který si v šedesátých letech vyžádal 20 milionů životů byl dlouho oficiálně znám jako "tři roky prozatímních ekonomických obtíží (nebo těžkostí)". Ani slovo o obětech následků Velkého skoku kupředu, který byl nadále veleben během katastrofálního období. Naopak, situace byla popisována jako "dobrá a skvělá".(47)

### **Čína prodává tělesné orgány vězňů**

Pod záminkou lékařské pomoci, prospění nemocným a výzkumu po celá léta administrativa Rudé Číny prodávala orgány lidí odsouzených k smrti za účelem získat příjem. Ve skutečnosti jsou orgány obětí prodávány s velkým ziskem. Poté, co jsou lidé popraveni, stát vydělá průměrně 10 000 – 15 000 dolarů na každém použitelném orgánu. Zákonem "o použití těl nebo orgánů vězňů" vydaným v 70.letech bylo použití takových orgánů legalizováno. Pokud nemá vezeň rodinu nebo pokud dal svolení k použití orgánů po smrti, jsou mu orgány odebrány a prodány poté, co byla vykonána poprava.

To může působit dost přijatelně, ale lze vidět, jak nespravedlivá tato politika ve skutečnosti je, vezmeme-li v úvahu převažující podmínky v Číně.

Jak jsme již viděli, lidský život je asi nejlevnější věcí v Číně a průměrně 300 lidí je popraveno za měsíc. Velká většina z nich nemá nikoho, kdo by se staral o jejich zájmy, jelikož jejich rodinám není známo, kde jsou vězni drženi. Dozví se, že jejich pří-

buzní byli zabiti, až potom, co k tomu dojde.

Rodiny zabitých většinou váhají požádat o tělo ze strachu z odvety. To pak opravňuje k vynětí orgánů téměř ze všech těl obětí. Harry Wu popisuje tento fakt na příkladu z vlastního života:

Je univerzálně známo, že pevninská Čína je společnost přísně kontrolovaná komunistickou stranou. V Lidové republice Číny ihned, jakmile jste pekingskou vládou označen za “třídního nepřítele” nebo “kontrarevolucionáře” skoro všichni příbuzní se drží stranou nebo ho/ji také obviní/odsoudí ... Během mých dlouhých devatenácti let v systému táborů laogai mne prakticky žádní příbuzní nepřijeli navštívit. Rozhodně se pak domnívám, že kdybych byl popraven, moje tělo by pak spadalo do kategorie “nikdo nepožaduje nebo rodina odmítá převzít tělo” a mohlo být “použito” vládou pro zisk.(48)



**V** komunistické Číně jsou každý rok popraveny tisíce lidí. Těla jsou stažena z kůže a ledviny jsou odebrány. Jakmile jsou orgány odstraněny, těla jsou považována za odpadní produkt, nacpána do pytlů a vyhozena na smetiště.

Ba co víc, dokonce i když se rodiny doslechnou o popravě, vláda Rudé Číny necítí potřebu zabezpečit si jejich svolení. Tak či onak nad nimi zvítězí, aby orgány svých příbuzných darovali. V roce 1997 v New Yorku jeden čínský lékař popsal, jak jsou tělesné orgány odsouzených k smrti odebírány čínskými úřady bez povolení:

Předtím Wu Hongda (Harry Wu) dosvědčil [ve Spojených státech] že neexistuje nic jako "souhlas", ale nyní má [čínská vláda] určité formality a vězni jimi musí projít volky nevolky, takže když se na to cizinci zeptají, máme jim co říct. Prosím, nedělejte si starosti!(49)

Harry Wu citoval nemocničního kádra, který mnohokrát odebíral orgány na místech poprav, kterak pravil, "Kulka do hlavy mu vystřelí mozek a chlap je mrtvý. Už nemá žádné myšlení, přestává být lidskou bytostí, je to jen věc a my využijeme odpad,"(50) odhalující postoj čínské vlády. To jest, zabíjení vězňů je dokonale přijatelné a jejich těla lze použít na součástky.

Tyto orgány jsou pak prodány státem do nemocnic v zahraničí za vyděračské ceny. Ve skutečnosti lékaři v Číně radí pacientům ze zahraničí, aby počkali na období veřejných poprav. Jakmile jsou orgány odebrány z těl vězňů, komunistický stát neříká nic o tom, jak nebo proč budou použity. Jako vždy mají nejvyšší prioritou úředníci komunistické strany. Pak jsou na řadu zahraniční občané nebo Číňané žijící v zahraničí. Místní obyvatelstvo může využít těchto orgánů pouze tehdy, má-li na to peníze. Ti, kdo mají k orgánům nejmenší přístup jsou obyčejní a chudí lidé, bez ohledu na to, jak akutní je jejich potřeba. To znamená, že smyslem systému není prospět lidstvu, ale pouze prospět administrativě a elitě komunistické strany. Většinou jde systém



Harry Wu



přímo k věci ukradením orgánů nevinných lidí zabitých proto, že měli odlišné přesvědčení nebo myšlenky než strana.

Výzkum ukázal, že asi 20000 transplantací bylo provedeno v Číně mezi počátkem 70.let a polovinou roku 1995. Ve zprávě z roku 1996 Amnesty International uvedla, že orgány 90 procent popravených lidí byly odebrány. Ve svém výtisku z 27.června 2001 Washington Post otiskl tvrzení doktora zapojeného do obchodu s orgány, které potvrzuje jak hojně rozšířený tento obchod v Číně byl. Podle příběhu specialista na popáleniny Wang Guoqi participoval při více než 100 operacích, při nichž byly odebrány orgány z těl vězňů. Guoqi pomáhal odebírat vězňům kůži a rohovky a byl svědkem toho, jak byly četné orgány prodány za průměrné ceny v nemocnici všeobecné brigády polovojenské police v Tianjinu, kde pracoval.

Dr.Guoqi poskytl dobu a místo poprav, jména lékařů, kteří se operací zúčastnili a použité lékařské procedury a popsal do značných podrobností, jak poté, co bili zabiti, jsou vězni okamžitě naloženi do sanitek a jejich orgány odebrány. Těla byla pak vzata do krematoria, kde dr. Guoqi a ostatní lékaři stáhli z mrtvol kůži. Dr.Guoqi vysvětluje, že:

Potom, co byly všechny odebratelné tkáně a orgány odňaty, zbytek byla hnusná hromada svalů, krvácejících cév a odhalených vnitřností. Pak bylo tělo předáno pracovníkům krematoria.(51)

Co je ještě horší, čínští úředníci nečekají vždy na to, až jsou vězni mrtví, aby jim odebrali orgány. Ilustruje to jeden incident, který zažil dr.Guoqi. Důstojník střílel vězně a přestože ten byl stále naživu, lékařům bylo nařizeno vzít ho do ambulance. Uro-



Dr. Wang Guoqi

Milli Gazete, 26.6.01

# 'Bana idam edilmiş mahkumların derilerini yüzdürdüler'

ABD'de sürgünde bulunan bir Çinli doktorun dehşet veren itirafı

Wang Guoqi adlı Çinli doktor yaptığı açıklamada, "Hebei eyaletindeki bir idamdan sonra henüz ölmemiş olan mahkumun böbrekleri bir ambulans içinde alındı. Bu operasyonun sonunda mahkum hala nefes alıyordu ve kalbi atıyordu. Biz, mahkumun derisini yüzmek için ambulansın içinde kaldık" dedi

ABD'de sürgünde bulunan bir Çinli doktor, Çin'de kendisine ve diğer mahkumlara yapılan işkencilerin ve idamların detaylarını açıkladı.

ABD'de sürgünde bulunan bir Çinli doktor, Çin'de kendisine ve diğer mahkumlara yapılan işkencilerin ve idamların detaylarını açıkladı.

"Přiměli mne stáhnout kůži z těl popravených vězňů."

Hrozivé doznání čínského lékaře v exilu v USA

# Çin'de organ dehşeti

ABD'ye itiraca eden bir doktor, Çin'de infaz edilen mahkumların organlarını...

Milliyet, 28.6.01

# Çin'de vahşet

Kurşuna dizilen yönetim aleyhtarlarının organları dünyaya pazarlanıyor

DİŞ HABERLER SERVİSİ

Çin'de, her yıl binlerce insanın kurşuna dizilerek öldürülmesi için kurşunların hazırlanması...

Barbarství v Číně

Orgány těch, kdo byli zastřeleni za odporování státu byly prodány do světa



Türkiye, 5.2.95



Článek s názvem "Zřídka čínské noviny odhalují podrobnosti sklízení orgánů od vězňů" ve Washington Postu uvedl příběh z čínského tisku o prodeji orgánů lidí, jež byli popraveni. Týkalo se to bývalého vojáka, který byl popraven a jeho orgány odebrány. Nejprve se o tom psalo v místních čínských novinách a pak se to objevilo v západních médiích.



Článek, který se objevil v The Observer nazvaný "Čína prodává orgány zabitých odsouzců". Příběh oznamuje, že orgány jsou obecně prodávány bohatým pacientům ze zahraničí. Podle množství zdrojů je cena za ledvinu v řádu 10000 dolarů. Skutečnost, že v Číně jsou popraveny tisíce lidí každý rok pomáhá ukázat, proč čínská vláda trvá na pokračování obchodu s orgány.

logové mu ihned začali odebírat ledviny a Guoqi a ostatní chirurgové sklidili kůži. Pak dali zbytky napůl mrtvého vězně do plastového pytle a vyhodili ho na smetiště.(52)

## **Plánované rodičovství ve stylu Rudé Číny:**

### **Vraždy nemluvňat**

Čína má nejvyšší počet obyvatel ze všech světových zemí a dlouho přikládala velkou důležitost plánovanému rodičovství za účelem zajistit sociální stabilitu, což bylo vynucováno množstvím právních sankcí. Jenže v každé společnosti, kde neexistuje obava z Boha a kde náboženské a duchovní hodnoty nemají žádný význam, je snadné, aby se systém změnil v opravdu hrozný. V Číně namísto vzdělávání rodin a nabízení vhodného plánování skrze různé lékařské alternativy je kontrola porodnosti prováděna zabíjením dětí v matčině lůně nebo dokonce krátce po narození. Tato vpravdě děsná situace ukazuje úroveň necitelnosti a necitlivosti, kam až může společnost, která žije bez povědomí o Bohu a zničila všechny duchovní hodnoty, klesnout.

Nikdo neví přesně kolik žen v Číně muselo projít násilnými potraty, ale pokud by údaj byl pouhé jedno procento, pak by to stále znamenalo miliony zavražděných dětí. Gao Xiao Duan, vůdce kanceláře “plánovaného rodičovství”, který vyhledal azyl ve Spojených státech v roce 1998 učinil prohlášení, které znovu upoutalo pozornost světové veřejnosti k problému potratů v Číně. Na tiskové konferenci Duan popsal celému světu, jak byl v Číně svědkem násilně sterilizovaných žen, aby nemohly mít děti a jak byly plody odňaté z těl matek ponechány zemřít. V jednom jím popsaném incidentu bylo dítě devět měsíců těhotné ženy odebráno, protože v jejích papírech byla slova “porodní certifikát nedovolen”:



Jiným aspektem čínské brutality je politika nucených potratů. Ženy, kterým není dovoleno mít děti musí podstoupit potrat i když jsou v pokročilém stádiu těhotenství, jinak jsou děti zabity po narození.

Na operačním sále jsem viděl jak rty potráceného dítěte sají a jeho paže se natahují. Doktor mu vpíchl jed do lebky, dítě zemřelo a bylo vhozeno do nádoby na odpad.(53)

Jiným případem zabíjení dětí byl incident ve vesnici Caidian v provincii Hubei, o které psala světová média navzory omezení zpráv a komunikace v Číně. Timesy uvedly příběh, který naplnit hrůzou celý svět:

Čínou otřásl jeden z nejhroznějších případů úřednické vraždy nemluvněte z nedávné minulosti, kdy kontroloři porodnosti zdravé nemluvně před očima rodiny utopili... Matka dostala násilím solný roztok, který měl vyvolat porod a zabít dítě. Avšak dítě se narodilo zdravé k překvapení kontrolorů porodnosti, kteří nařídili injekci, která obvykle zničí nervovou soustavu novorozence. Okamžitě po porodu tak nařídili otci dítě mimo nemocnici zabít. Ten odmítl uposlechnout, ale byl tak vystrašen z dalšího trestu, že zanechal plačící dítě za budovou úřadu, kde bylo krátce nato objeveno lékařem. Ten ho vzal do nemocnice, vrátil ho matce a poslal rodinu domů. Pět úředníků na ně čekalo v obývacím pokoji. Během následujícího



Zpráva na proslulém zpravodajském kanálu CNN popsala jak Gao Xiao Duan podal důkaz před oddělením zahraničních vztahů amerického senátu. Gao uvedl, že se cítil jako “příšera” během 14 let, co sloužil a mezi důkazy, které poskytl byla videonahrávka ukazující centrum, kde byly ženy nuceny podstoupit potrat. Scény z videa lze nalézt na webové stránce CNN.

sporu úředníci popadli dítě, vytáhli ho z domu a utopili na rýžovém poli před jeho rodiči.(54)

Jiným důležitým tématem k uvážení při zkoumání čínské politiky plánovaného rodičovství je, že její zavádění konkrétně ve Východním Turkestánu, je ospravedlnění podané čínskou vládou na obranu této politiky. Nejvíce zarážející je slogan “Vytváření kvalitnějšího národa”. Člověk často naráží na tento slogan ve fašistických režimech a v Číně je to projev zavádění teorie eugeniky, která přišla na svět v devatenáctého století. Teorie eugeniky znamená eliminaci nemocných a postižených a “zdokonalení” rasy povzbuzováním rozmnožování zdravých jedinců.

Neznámějším příkladem bylo systematické zabíjení prováděné nacisty za účelem zbudování árijské rasy. (pro podrobnosti viz Harun Yahya – Fašismus: Krvavá ideologie darwinismu, Arastirma Publishing, Istanbul, 2002).

Způsob, jakým je politika zaváděna proti muslimům nabírá

Zprávy v tureckých médiích popisují brutální metody plánovaného rodičovství používané v Číně.

Yeni Binyıl, 25.8.01

Çin'de bir bebek doğar doğmaz yetkililer tarafından boğularak öldürüldü

## Öldürerek planlama

Dördüncü çocuğuna hamile kalan bir kadına bebeği doğurması için iğne yapıldı. Anna çocuk doğdu. Bunun üzerine nüfus yetkilileri, çocuğu ailesinin önünde boğdu.

evrenine teslim etti. Bebeği güçlü bir şekilde kolları ve ailesine yapıştırdı. Bu da annesi ve bebeği öldürdü.

Azad kadın evrenine teslim oldu. Bebeği güçlü bir şekilde kolları ve ailesine yapıştırdı. Bu da annesi ve bebeği öldürdü.

Jakmile se dítě v Číně narodilo bylo zaškrceno úředníky  
Kontrola porodnosti vraždou

Sabah, 6.8.01

ÇİN HAMİLE KADINLARI KÜRTAJA ZORLUYOR

## Nüfusa vahsi önlem

Čína nutí matky k potratům

Násilné prostředky kontroly porodnosti

Yeni Şafak, 12.5.01

## Annelere işkence

Anneler Günü öncesinde Arslan Alptekin Çin'de Doğu Türkistanlı kadınlara yapılan işkenceleri anlattı. Alptekin, yavrulan katledilen annelerin "ya intihar ettiğini, ya da akli dengesini yitirdiğini" söyledi.

• Ayşe ÖZGÜN / İSTANBUL

Türk Edebiyatı Yılı ödülünden bu yana bu ödüle adaylığı kabul eden Arslan Alptekin, Doğu Türkistanlı Anneler Günü'nü anıyor. Çin'deki Doğu Türk

Matky mučeny

## Çin'de vahset

• Müslüman Barbarství v Číně

Hamile ka Muslimové jsou zabíjeni a kdo se modlí potrestán.

Těhotným ženám jsou dávány injekce, aby zabily své děti.

vážnějších rozměrů, když nejsou nelítostnost a krutost pod kontrolou. Čas od času je čínským rodinám dovoleno mít více, než je dovolené množství dětí (nebo pouze mírné tresty jsou uvaleny na ty, kdo mají větší rodinu, než je povoleno). Jenže muslimům není za žádných okolností dovoleno mít více než jedno dítě. Muslimské ženy těhotné s druhým dítětem mohou být odebrány s domova dokonce i během osmého nebo devátého měsíce těhotenství a jejich dítě potraceno. Ve skutečnosti se čínské jednotky pohybují od vesnice k vesnici, od města k městu a nakládají ženy těhotné s druhým dítětem na vozy. Potraty se provádějí v primitivních podmínkách a následkem toho matky často umírají. Výsledkem této politiky je, že porodnost ve Východním Turkestánu klesla o asi 19 procent za posledních devět let.(55)

Arslan Alptekin, syn dřívějšího vůdce Isy Jusufa Alptekina, vypravuje příběhy dvou ze stovek žen, které zemřely po nucených potratech:

6.května 1986 29 letá žena jménem Turahan Aysem zemřela na vykrvácení poté, co jí byl proveden potrat. V srpnu 1997 žena jménem Cholpanham z kraje Toksu ve Východním Turkestánu byla přinucena k potratu, protože její manžel dlužil 3000 juanů...Násilím vyvléčena z domova, žena utekla z nemocnice při první příležitosti, ukryla se na hřbitově, kde o samotě porodila. Někdo ji vzal domů. Byla však znovu zadržena po udání a dítě bylo zabito vhozením do horké vody na policejní stanici, kam byla vzata. Neschopná snést takovou agónii, matka též zemřela.(56)

Jeden úředník z Východního Turkestánu, který si přál zůstat v anonymitě uvedl, že ve městě s 200000 obyvateli bylo asi 35000 těhotných žen podřízeno vládním "kontrolám" a 686 bylo přinuceno k potratu. U 993 bylo násilně přerušeno těhotenství a 10708 žen bylo donuceno projít sterilizací. Podle téhož úředníka v jiném městě o 180 000 obyvatelích bylo pouze 1000 ženám dovoleno porodit



(jedna žena z 35). Současně bylo 40 mužů vyhozeno z práce, protože jejich ženy byly těhotné.(57)

Podobné příklady takových brutálních metod kontroly porodnosti byly používány doktátory a despoty, aby vynutili vlastní ideologie a zabezpečili své režimy. Jedním z nich byl i faraón, který se zapsal do historie utrpením, jež uvalil na lid, který se odmítl řídit jeho uměle vytvořeným náboženstvím a uchoval si víru v Boha.

Právě tak jako ateističtí vůdci Rudé Číny, i faraon se pokoušel bránit růstu počtu věřících a oslabení své autority jejich utlačováním a zabíjením jejich dětí. To je popsáno v Koránu:

**Faraón se v zemi povyšoval a učinil z jejich obyvatel strany rozličné, přičemž jednu skupinu z nich utiskoval a zabíjel syny jejich a nechával jen ženy jejich naživu. A byl jedním z těch, kdož pohoršení šířili. (Korán 28:4)**

Avšak Bůh faraona za jeho brutalitu potrestal, způsobil, že zemřel způsobem, který se stal výstrahou pro všechny. Není pochyb o tom, že ten, kdo sdílí stejný přístup s faraonem a odmítá zanechat svých krutých metod, toho čeká stejný osud jako jemu předešlé. **Tako jako v případě faraonova lidu a dalších před nimi. A pomstili jsme se jim a utopili jsme je v moři, neboť oni znamení Naše za lživá pokládali a lhostejní vůči nim byli.**

## **Čínská emigrace do Východního Turkestánu**

Jednou z asimilačních politik zaváděných Čínou ve Východním Turkestánu je systematická, organizovaná migrace čínských lidí do regionu. Toto je vlastně poslední stádium velkého čínského plánu s Východním Turkestánem. Potom, co jsou muslimové z Východního Turkestánu zatýkáni, zabíjeni, posíláni do vyhnanství a nuceni opustit svou zemi, pobízení Číňanů, aby se zde usadili

## Čínské rodiny, které zabíjejí své děti jen proto, že jsou to dívky

Od chvíle, kdy komunismus převzal moc v Číně přísné prostředky proti náboženským učením a náboženskému životu dovedly čínské lidi k materiálnímu a spirituálnímu zhroucení. Podobnost mezi státem, v němž jsou lidské bytosti považovány za stádo zvířat (a následkem toho je násilí považováno za cosi zcela normálního) a ateistickými společnostmi popsány v Koránu je zarážející.

Jednou z těchto podobností je způsob, jakým lidé mající novorozené holčičky je zabíjejí kvůli nízké úctě, kterou jejich společnost chová k dcerám. Tato brutální praxe popsána v Koránu jako znak ignorantských společností je hojně rozšířena v dnešní Číně, v zemi, která odmítla víru v Boha.

Spojí-li se vynucovaná politika kontroly porodnosti s nenáboženskými zvyklostmi v Číně výsledkem jsou četné rodiny zabíjející svoje dcery. Čínským rodinám je dovoleno mít pouze jedno dítě a **pokud je první dítě dcera, často ho nechají zemřít**. Důvodem je to, že podle čínských zvyklostí je chlapec cenější a pokud je první dítě dcera, nebudou moci mít syna. Následkem toho rodiny dcery zabíjejí, aby k tomu nedošlo. **Je odhadováno, že milion novorozených holčiček je v Číně ponecháno zemřít každý rok**. (Yeni Binyil (turecký deník), 25.srpen 2000).

V Koránu je však stanoveno, že každý, muž či žena, je rovnocen v očích Boha. Bůh zjevil, že jediné měřítko nadřazenosti mezi lidmi spočívá v dobrotě, vyhýbání se hříchu a neposlušnosti, která by mohla ublížit lidem v budoucím životě a vést k věčnému utrpení:

Lidé, věru jsme vás stvořili z muže a ženy a učinili jsme z vás národy a kmeny, abyste se vzájemně poznali. Avšak nejvyšší z vás před Bohem je ten, kdo je nejbohabojnější – a Bůh je vševědoucí a dobře zpravený. (Korán 49:13)

Je to morálka, ne pohlaví dětí, na čem záleží věřícímu. Ve společnostech, které neuznávají Boha však, z Něj nemají obavu ani nemají víru v budoucí život, se může odehrávat zabíjení dětí, jen proto,

že jsou to dívky a s postupem času se změnit ve zvyk. Jenže diskriminace mezi dětmi mužského a ženského pohlaví je v Koránu zuřivě odsouzena a Bůh popsalsituaci rodin, které tak činí:

Když však je někomu z nich oznámeno narození dcery, tu zachmuří se černě jeho tvář a je naplněn zlostí; skrývá se před lidmi pro hanbu toho, co bylo mu oznámeno, a neví, zda pro potupu svou si dítě ponechat má, či zakopat je do země. Což nejsou hnusná jejich rozhodnutí? Ti, kdož nevěří v život budoucí, představují příklad nejhorší, zatímco Bůh představuje příklad nejvznešenější – a On věru mocný je i moudrý. (Korán 16:58–60)

1. Yeni Binyil (Turkish Daily), August 25, 2000.

Posta, 16.2.01

# İnsanlık galiba öldü

Alman Stern Dergisi'nde yayınlanan fotoğra Sokakta ölü bir bebek yatıyor ve hiçbir şey

Zdá se, že lidskost zemřela

Fotografie zveřejněné v německém časopise Stern přimějí člověka k podivení zda "Lidskost zemřela." Mrtvé nemluvně leží na ulici a život pokračuje, jako by se nic nestalo!



İkinci çocuğu olan aileler "bası ve sürgün" korkusuyla yavrularını sokağa terk ediyor...

## Çin'de hayat ayaklar altında

Rodiny s více než jedním dítětem opouštějí své potomky ze strachu z útlaku nebo exilu. Život pod čínskou botou



Tüyler ürpertiyor

Bu fotoğrafların yayılması ve kimsenin onları görmezden gelmesi korkutucu. Ancak korkunç olan herkesten bu olayın kaybolması değil. Bir insanın ölümüne sebep olan bir olayın ortaya çıkması korkutucu. Bu fotoğrafların Çin'de iki yıla kadar yayılması...

Cennet ve cehennem

Çin bir cennetle çok zengin. Ancak her yanda da cehennemle dolu. Herkesin korktuğu şey, cehennemdir. Cennet ve cehennem... Cennet ve cehennem... Cennet ve cehennem...

Türkiye, 15.5.01

"Such was the case with Pharaoh's people and those before them. They denied their Lord's Signs so We destroyed them for their wrong actions. We drowned Pharaoh's people. All of them were wrongdoers."  
(Surat al-Anfal: 54)

postupně omezuje místní muslimskou populaci. Tímto způsobem budou muslimové, kteří stále tvoří ve Východním Turkestánu většinu, systematicky redukováni co do počtu a později nebudou mít právo požadovat vlastní zemi.

Když se Mao zmocnil moci v Číně, ujurští Turkové tvořili 93 procent obyvatelstva Východního Turkestánu a Číňané pouze 6–7 procent. V průběhu následujících 50 let čínská populace stoupla na 42 procent. Odhaduje se, že nyní žije ve Východním Turkestánu přes 6 milionů Číňanů, zatímco před 50 lety jich bylo méně než 300000. Politika zdokonalování zemědělství a ochrany přistěhovalců přišla na podporu čínským usedlíkům ve Východním Turkestánu počátkem 50.let. Nárůst etnických tlaků počátkem 80.let byl doprovázen uvolněním oficiální politiky na

podporu čínské migrace. To však neznamenalo, že vláda upustila od cíle změnit region v čínskou provincii. Tehdy byl čínský prvek v populaci zvýšen, díky množství kvalifikovaného personálu do továren instalovaného pro službu čínské ekonomice ve Východním Turkestánu.

Čínská politika nahlodání přítomnosti muslimských Turků učinila z muslimů druhořadé občany v jejich vlastní zemi vůči čínským osadníkům. Ti byli umístěni v nejproduktivnějších oblastech a místní lid byl donucen se přesunout na úhory. Číňané mají veškeré politické, ekonomické, technologické a sociální výhody, zatímco muslimové jsou stále chudší. Rozdíl v životní úrovni



**E**xistuje obrovská propast v životních standardech Číňanů žijících ve Východním Turkestánu a muslimských Ujgurů. Je to výsledek čínské politiky útisku muslimského obyvatelstva.

místních muslimů a čínských usedlíků popsal Arslan Alptekin:

Turci musí brát nejtěžší zaměstnání za plat sotva stačící na živobytí, zatímco čínští přistěhovalci mají zvláštní politická a ekonomická privilegia. Muslimské obyvatelstvo žije ve venkovských oblastech nebo ve slumech, zatímco zvláštní obytné oblasti s plnou infrastrukturou byly postaveny pro čínské imigranty. Sociální nerovnost je nepříznivá k Turkům ve všech hlediscích.(58)

Čínské pokusy zvýšit množství Číňanů ve Východním Turkestánu byly urychleny v 90. letech. Za účelem ospravedlnit nárůst vláda Rudé Číny hovoří o různých ekonomických investicích a zvláštních projektech, z nichž většina se vyvíjela pouze s tímto na mysli. Kupříkladu říjnové vydání hongkongského časopisu Trend z roku 1992 odhalilo tajný projekt plánující usadit 5 milionů Číňanů ve Východním Tur-



kestánu s rokem 2000. Cifra nezahrnuje jednotky Lidové osvobozené armády, které zde trvale zůstávají, kvalifikovaného čínského personálu, nebo odsouzených čínských zločinců, kteří byli do oblasti svévolně posláni.(59)

## **Role Bin tuanu ve Východním Turkestánu**

Následně po komunistickém převratu, jedním z nejdůležitějších prvků Maova Velkého skoku kupředu byly investice učiněné do etnicky se odlišujících oblastí jako je Východní Turkestán. V rámci programu byl v 50.letech ustanoven Xinjiangský výrobní a stavební útvar (XPCC), známý jako Bin tuan, s údajným cílem rozvoje Východního Turkestánu. Takzvaní civilní členové této síly měli přebudovat tuto zaostalou oblast Číny. Následkem toho byli etničtí Číňané ze všech oblastí země přivedeni a začali pracovat v táborech, které byly založeny.

Jelikož vojenské jednotky, které byly přivezeny, aby potlačily muslimské povstání proti čínské správě, zjistily, že nemají celkem co na práci, jednotka ustanovená na podporu zemědělského programu byla rozpuštěna v roce 1975. V roce 1981 byl Bin tuan reformován pod zvláštním názvem "Xtá zemědělská divize" a je dosud aktivní. Sestává z asi 2.28 milionů lidí, z toho 1 milion jsou dělníci. Jejich povinnosti zahrnují nemilosrdné potlačení místních muslimských hnutí za nezávislost, řízení táborů laogai a přivážení stovek tisíců čínských kriminálků a jejich usazování ve Východním Turkestánu.

Jak mnoho akademiků odhalilo, skutečným smyslem Bin tuanu je kolonizace Východního Turkestánu. Ve své knize Noví duchové staří duchové - Vězni a tábory pracovní reformy v Číně kupříkladu James D.Seymour z Východoasijského institutu Kolumbijské univerzity spolu s Richardem Andersonem poskytují

značné podrobnosti o Bin tuanu a odhalují spojení mezi organizací, vězni a právními tábory.

Bin tuan je ustanoven podél hranice oddělující sever a jih Východního Turkestánu. Má pod svou správou několik milionů hektarů země a je převážně tvořen etnickými Číňany. Je nezávislý na Ujgurské autonomní správě a má vlastní bezpečnostní síly, soudy a zemědělské a průmyslové společnosti. Také řídí rozsáhlou sítí pracovních táborů a vězení.(60)

Co je překvapivější, takzvané "výrobní jednotky" Rudé Číny, které porušují lidská práva jsou financovány Světovou bankou. Čína založila množství programů při Velkém skoku kupředu a zabezpečila pro ně podporu Světové banky. Množství pracovních míst bylo založeno údajně pro regeneraci Východního Turkestánu a k nápomoci pro jeho rozvoj, což by obojí pomohlo ekonomice a vytvořilo zaměstnanost místního obyvatelstva. Jenže projekt se ve skutečnosti vyvinul velice odlišnými způsoby, než jak to stálo na papíře. Tato pracovní místa byly pracovní tábory k trestání čínských odsouzců, zejména muslimů. Získané výnosy nešly do místní ekonomiky, ale do centrální ekonomiky. Toto byla pravá tvář projektu Velkého skoku kupředu krytého Světovou bankou. Zpráva dr. Paula George z roku 1998 zdůraznila, jak Harry Wu popsal situaci:

Světová banka se zapletla do velké kontroverze kvůli XPCC v roce 1996, když hlavní čínský disident Harry Wu dosvědčil před Zahraniční komisí senátu Spojených států, že organizace řídila 14 pracovních táborů, neboli laogai, v Xinjiangu s podporou Banky pro rozvojové projekty. Půjčky Světové banky byly namířeny na pomoc Ujgurům, avšak podle svědectví dvou bývalých ujgurských úředníků z XPCC ve skutečnosti posílily vládní kontrolu nad regionem a usnadnily zátah na protičínské disidenty.(61)

Úředníci odhadují, že v letech, které následovaly, se množ-

ství půdy kontrolované Bin tuan ztrojnásobilo. To proto, že nezávislé čínské provincie se pomalu rozšiřovaly do Východního Turkestánu. Čína navíc vždy pohlížela na organizaci jako na jeden ze zásadních prvků zajišťování stability ve Východním Turkestánu. Jedním z důležitých příkladů tohoto byl způsob jakým, po povstání v Gulja v roce 1997, byla 4.jednotka Bin tuanu umístěna v regionu a použita k pochytní muslimů. Dodnes tato organizace stále vykonává svou úlohu zavražďování muslimů.

Režim Rudé Číny posílá stovky tisíc lidí usvědčených z vražd, znásilnění a krádeží do Východního Turkestánu, ale ti, kteří si odslouží svůj trest nedostávají povolení vrátit se do Číny. Většina z těchto lidí se usazuje na půdě, z níž byli muslimové vyhnáni. Takoví lidé jsou známí jako "reformovaní sedláci" a je jim dovoleno přivést si své rodiny a usadit se s nimi ve Východním Turkestánu.

Spolu s rostoucím počtem takzvaných reformovaných sedláků roste ve Východním Turkestánu i úroveň zločinnosti, hlavně vražd, znásilnění, krádeží a únosů dětí muslimského obyvatelstva. Velice vzácně jsou unesené děti nalezeny. Muslimové se obávají, že jejich děti jsou buď vzaty do Číny a prodány nebo zabity a jejich těla zneužita v obchodě s orgány. Policie tvořená hlavně Číňany nebere muslimské stížnosti vážně a málokdy podniká něco na jejich ochranu.(62)

To, co jsme se značnými podrobnostmi viděli, jsou příklady darwinisticko-komunistické brutality. Ženy nucené projít potraty a podřízené nelidským praktikám (jako zabíjení nemluvňat v kolébkách pod záminkou kontroly porodnosti) a využívání lidí coby morčat při jaderných zkouškách (o kterých promluvíme podrobněji v další části knihy) jsou následkem darwinistické myšlenky, která považuje lidi za zvířata. Taková krutost je prováděna v komunistickém státě na darwinistické návrhy, které vidí život jako



boj o vlastní zájmy. Lze s tím zkoncovat pouze tehdy, bude-li temná ideologie vymýcena z tváře země.

**Boha se bojte a mne poslouchejte! Neposlouchejte přestupníků nařízení, kteří na zemi šíří pohoršení a o nápravu se nestarají!“**

### Čínsko izraelský model

Jeden z projektů Číny na usazení dalších 5 milionů Číňanů ve Východním Turkestánu byl popsán v International Herald Tribune. Zpráva neprojednává pouze projekt samotný, ale také upozorňuje na podobnosti v praktikách Číny a Izraele. Pod hlavičkou projektu bylo do regionu, kde byli Číňané po stovky let v menšině (jinými slovy do Východního Turkestánu) investováno 14 miliard dolarů a to dovolí, aby byly zemědělské a podzemní zdroje v oblasti využity naplno čínskou ekonomikou.

Projekt byl vlastně vychytralým způsobem, jak zakrýt čínskou migraci do oblasti. Navzdory všem investicím a výhodám pro čínské přistěhovalce, jejich množství ve skutečnosti pokleslo. Čínská vláda proto začala zakládat čínské osady naprosto stejným způsobem, jak to dělá Izrael nyní v palestinských teritoriích. Za účelem ztraktivnit přestěhování pro čínské lidi čelící hladu a

**"So fear Allah and obey me. Do not obey the orders of the profligate, those who corrupt the earth and do not put things right." (Surat ash-Shu'ara': 150-152)**

## Izrael vyzbrojuje čínskou armádu

**P**okud srovnáme čínské akce ve Východním Turkestánu s těmi Izraele v Palestině, najdeme hodně podobného, přestože první je komunistickou formou vlády a druhý je kapitalistický stát. Avšak obě země vedou genocidní kampaň proti muslimům. Oba státy okupují zemi, která patří muslimům a muslimské obyvatelstvo je nuceno žít pod vojenskou, politickou a ekonomickou nadvládou. Mučení, neopodstatněná zadržení, masakry a vraždy jsou některá z nejběžnějších slov v obou regionech. Tato podobnost mezi Čínou a Izraelem vytvořila základ pro vzájemnou spolupráci mezi nimi. Čína získává některé zbraně pro svou Lidovou osvobozenou armádu z Izraele.

Vojenský vztah mezi Čínou a Izraelem započal v první polovině 70.let. Izrael nejprve pomáhal Číně obnovit zastaralou sovětskou výzbroj. Ve druhé polovině 80.let byla ustanovena oficiální smlouva mezi čínským a izraelským velvyslancem ve Spojených národech. Tento vztah byl prosazován pod zámkou "zemědělské spolupráce", ale co ho udrželo na nohou byly zbraně, které Čína získala z Izraele.

Značný počet zbraní prodávaných Izraelem do Číny zajistil podnikatel Šaul Eisenberg, který pracoval pro Mossad. Poté, co bylo všechno pevně stanoveno byly tajné dohody a dodávky odpovědností Mossadu. (1. Dan Raviv, Jossi Melman, Every Spice A Prince: The Complete Story of Israel's Intelligence Community, Boston, Houghton Mifflin Company, 1991, strana 346.)

Během návštěvy Jitzhaka Rabina v Pekingu v roce 1993 byly podepsány mezi Izraelem a Čínou dohody o jaderných zkouškách a technologii. O rozsahu vojenské spolupráce mezi oběma zeměmi, která se dále rozvíjela v následujících letech, debatovaly izraelské noviny Jerusalem Post ve svém vydání z 10.září 1998:

**Izrael má obrannou technologii. Čína ji chce. Číňané působí, že si vysoce cení židovského mozku. Ale to co opravdu chtějí je technologie a obranné high-tech systémy, které židovské mozky vyvinuly za 50 let konfliktu a několik válek... Izraelské obranné vazby s Čínou sahají zpět do konce 70.let, dlouho předtím, než byly diplomatické vztahy ustanoveny v roce 1992...**

Stovky šikovných izraelských techniků, inženýrů a odborníků na zbraně se vynořily v Číně - přičemž podle zpráv použili pasy z mnoha různých zemí - a brzy měli plné ruce práce. Sino-izraelské přátelství se stalo veřejně známým během vojenské přehlídky v Pekingu, když si západní vojenští atašée povšimli, že ukazované tanky jsou vybaveny v Izraeli vynalezeným "termálním dýmo-extrahovaným pouzdrém" na barelech kanonů. (Jerusalem Post, Vyzbrojování čínského draka, 10.zář 1998, <http://www.jpost.com/Archive/10.Sep.1998/Features/Article-5.html>)

U základu tohoto sblížení leží neklid pociťovaný Čínou při vzestupu islámu ve Východním Turkestánu nebo v okolních regionech. Ve Washingtonské zprávě o Středovýchodních záležitostech bylo uvedeno, že čínsko-izraelská aliance byla založena na pokusech Číny "neutralizovat islámská hnutí" a že Čína byla znepokojena přítomností 20 milionů muslimů ve Východním Turkestánu. (Washington Report on Middle East Affairs, leden 1994, str.19.)



chudobě v jiných oblastech bylo naplánováno mnoho ekonomických investic. Cílem bylo zabránit vlně migrace zpět do Číny a naklonit rovnováhu populace ve prospěch Číny.

Jak vidno, plán nese všechny znaky izraelského kolonialismu. Vypadá to, že Izrael nejenže podporuje Čínu prodáváním zbraní a poskytováním inteligence, ale také doporučuje Rudé Číně používat stejné metody násilí a represí (jelikož je považuje za úspěšné), jaké používá proti muslimům v Palestině. Tak jako Izrael, Rudá Čína obsadila zemi, která jí nepatří a stejným způsobem, jakým Izrael neustále buduje sídliska na palestinské půdě nehledě na protesty celého světa, také Čína zamýšlí eliminovat muslimy v zemi, kterou okupovala přivedením svých vlastních osadníků.

Historik Michael Dillon, jenž vyučuje moderní čínskou historii na Britské univerzitě v Durhamu, nabídl následující analýzu záměru za touto politikou Číny v článku s názvem "Čína jde na západ: Chvályhodný rozvoj? Etnická provokace?":

Čína se pouští do ambiciózního projektu k rozvoji západních oblastí, po staletí nejchudších a nejméně obydlených oblastí země. Neskryvaná motivace je ekonomická, hlavně úleva od chudoby. Ale projekt "Jděte na západ" (Xibu da kajfa) by mohl dramaticky změnit etnickou a sociální rovnováhu v regionu a snadno vyvolat vnitroetnický konflikt.(63)

Jak Dillon stanovil, projekt je moderním kolonialismem namířeným ke zvýšení etnického tlaku v regionu a tak ospravedlněním represivní politiky proti muslimům ve Východním Turkestánu. Pod maskou ekonomické rekonstrukce zkouší Čína tento projekt financovat západním kapitálem. Dillon popisuje situaci těmito slovy:

Za těchto okolností nemůže být ekonomický rozvoj nikdy pouze přirozeným nástrojem pro úlevu od chudoby. Je to vědomý politický nástroj navržený ke stabilizaci západního regionu, jenž hra-

ničí s Ruskem, Mongolskem, Kazachstánem, Kirgistánem, Tádžikistánem, Afgánistánem, Indií a Pákistánem. Stabilizace vynucuje, aby čínská vláda potlačila, politickými nebo vojenskými prostředky, hnutí požadující autonomii nebo nezávislost. Čínská vláda je tak přistižena při spojení. Čína nemůže přitáhnout zahraniční kapitál



Obrázky z francouzského magazínu Le Figaro dokumentují mučení a krutost uvalené na lidi z Východního Turkestánu čínskou politikou.

Ti, kdo protestují proti útisku lidu Východního Turkestánu jsou přivedeni před zraky veřejnosti a ponižováni čínskými vojáky. Obecně pak následuje mučení a smrt.



Čínským cílem ve Východním Turkestánu není ekonomický pokrok, ale naopak zastrašit, místní obyvatelstvo použitím vojenské síly.

na čínský západ při konstantním nebezpečí výtržností, demonstrací a sabotáží. (64)

Slova “ekonomická rekonstrukce” jsou ve skutečnosti nástrojem používaným Čínou k přivedení zahraničního kapitálu do regionu. Skutečným cílem je udržet systém a jeho součásti, což jí dovoluje vykořisťovat oblast pro vlastní zájmy. Jak jsme viděli v předcházející kapitole, Čína dokázala vytěžit výhody zahraničního kapitálu pod celou řadou záminek a využila ho k potlačení muslimů z Východního Turkestánu a porušování lidských práv nejhorším možným způsobem. Například podobný rekonstrukční

plán byl zaveden v Kašgaru a muslimští sedláci byli vyhnáni ze své půdy a přinuceni pracovat jinde.

Vlastně každá iniciativa podniknutá Rudou Čínou k zalepení očí Západu vedla ve větší útlak muslimů, vzestup násilí a jejich nucení vzdát se půdy ve prospěch Číňanů. Je dost zjevné, že bude-li tento Izraelem inspirovaný plán pokračovat dál, vyústí pouze ve větší utrpení a obtíže pro místní muslimské obyvatelstvo.

### **Klam o autonomní správě**

Východní Turkestán je dnes v politické literatuře znám jako "Ujghurský autonomní region Sinkiang." Koncept "autonomní správy" znamená formu vlády, která se nezodpovídá přáním a instrukcím centrální vlády, ale spíše potřebám a přáním většinové populace a je vskutku polonezávislá.

Jenže forma autonomní správy praktikovaná ve Východním Turkestánu má málo společného s výše uvedenou definicí. Ačkoli ujugurské Turky lze najít v různých administrativních tělesech v regionu, je pro ně nemožné, aby jednali ve světle přání a potřeb lidí, neboť, ačkoli mohou být v úřadě odpovědní, ve skutečnosti mají malou autoritu. Kterýkoli úředník, který by se zachoval v souladu s přáním a potřebami lidu je často potrestán vyhozením z místa. V případě sporu mezi čínským a ujugurským úředníkem je obvykle potrestán Turkestánek.

Autonomní správa, autorita, rovnost mezi různými etnickými skupinami, práva menšin a jiná práva garantovaná zákonem jsou pravidelně porušována Pekingem (který zákony připravuje). Veškerá autorita spočívá v rukou Číňanů. Politická, ekonomická, nadřízená a vojenská moc rozhodování těchto etnických skupin, které jsou ustanoveny do těles autonomní správy jako loutky, jsou ve

skutečnosti pod kontrolou čínské komunistické strany. Článek “Pekingská kampaň za zničení ujgurské kultury” od německého spisovatele Ulricha Schmida vyjasňuje pozice těmito pojmy:

Jinými slovy opravdový vzorec moci zde v nejseverozápadnější provincii Číny se nesmírně liší od růžové fasády... v Číně opravdová moc neleží ve vládních orgánech, ale ve vedení čínské komunistické strany na různých úrovních. (65)

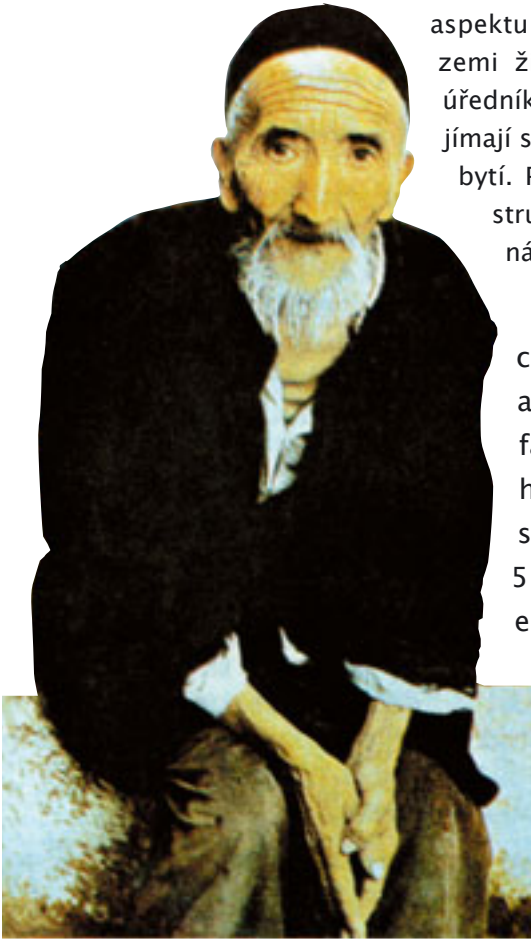
Ve zprávě o Východním Turkestánu magazín Der Spiegel uvedl, že region je spíše čínskou kolonií než samosprávnou oblastí a že čínská správa je necitlivá k muslimské ujgurské populaci:



**E** obklíčení Východního Turkestánu komunistickou Čínou vedlo k tomu, že místní obyvatelstvo žije v neštěstí a chudobě.







Čínská nadvláda v Xinjiangu je v každém aspektu koloniálním jevem. Ačkoli v této zemi žijí po desetiletí, nikdo z čínských úředníků nehovoří místním jazykem. Nezájmají se o zemi, v níž si vydělávají na živobytí. Podkopávají zvyky místních lidí. Ve stručnosti, čínští úředníci místní lidi nenávidí...(66)

Jiným ukazatelem, že Východní Turkestán není autonomní, ale naopak kolonizovaná země, je fakt, že lidé pod správou nemohou cestovat, jak si přejí, ani ve své vlastní zemi. Navzdory Článku 5 Komise spojených národů pro eliminaci diskriminačních dohod, čínská vláda omezuje svobodu pohybu ve Východním Turkestánu. Lidem ve Východním Turkestánu není dovoleno přestěhovat se z jedné vesnice do druhé ani do jiné provincie nebo

města, pokud nejprve nezískají povolení. Proto 90 procent obyvatel Východního Turkestánu žije ve venkovských oblastech. Jsou uvaleny restriktce na jejich právo vycestovat do zahraničí. Přestože nemají žádný záznam, většině lidí není povoleno cestovat do ciziny nebo jiných oblastí Číny.

Seznam podobných metod útisku je dlouhý. Jiným příkladem je, že muslimům z Východního Turkestánu není dovoleno vydat se na pouť hadž, což je povinné pro všechny schopné muslimy. Když bylo

1200 muslimů připraveno jet do zahraničí, aby se zúčastnili hadže v roce 1999, jejich pasy byly zabaveny policií a 122 starších Ujgurů, kteří se vzpírali bylo zadrženo.(67)

## Ekonomický nátlak ve Východním Turkestánu

Navzdory všem podzemním zdrojům a úrodné půdě, je Východní Turkestán jednou z nejchudších oblastí Číny. Tento rozpor lze pochopit snadněji, budeme-li mít na paměti, že Východní Turkestán je dodavatelem surovin pro čínskou ekonomiku. Takové podzemní zdroje jako uran, zemní ply, ropa a zlato jsou převáženy z Východního Turkestánu do Číny a všechny aspekty využití těchto zdrojů jsou pod kontrolou centrální vlády. Muslimové z Východního Turkestánu, kterým zdroje ve skutečnosti patří, nemohou ani zjistit úroveň produkce, ani jaký je jejich podíl na zisku.



Oblast kolem Lop Nor, nejdůležitějšího jezera ve Východním Turkestánu, vypadá jako bažina. Lidé, kteří zde žijí, bojují bitvu s nejobtížnějšími podmínkami.



Nestálé čínské posílání emigrantů do Východního Turkestánu vede k tomu, že muslimské obyvatelstvo musí opustit svoje domovy a usadit se ve venkovských oblastech. Muslimové mají málo možností, jak vzdělávat své děti v těžkých podmínkách.

Krátký pohled na statistiky bude stačit k demonstraci vitálního významu přírodních zdrojů Východního Turkestánu pro Čínu. V prvním čtvrtletí roku 1989 odeslal Východní Turkestán 7.68 milion barelů surové ropy, 906 tisíc tun uhlí a 444 tisíc tun surové soli do Číny.(68) V roce 1993 bylo 10.4 milionů metrických tun surové ropy získáno ve Východním Turkestánu, avšak veškerý zisk připadl Číně.(69) Čína vykořisťuje zdroje Východního Turkestánu pro svou vlastní ekonomiku a občany a odsuzuje muslimskou populaci k chudobě a hladu.

Ekonomický útisk je významnou součástí genocidy, kterou Čína ve Východním Turkestánu provádí. Většina dnešního obyvatelstva Východního Turkestánu žije v chudobě a 80 procent spadá pod hranici minimálního příjmu potravy.(70) Na účet diskriminační politiky jsou stíháni také na poli vzdělání a muslimští Ujgurové se nemohou vzdělávat, aby našli lepší práci.

Jelikož téměř všechny pracovní příležitosti ve Východním Turkestánu jsou v rukou Číňanů, muslimská populace čelí vážné nezaměstnanosti. Jenže navzdory tomu čínská vláda stále pokračuje v převážení lidí ze západu Číny, aby v regionu pracovali. Takto nejenže se vláda pokouší zvrátit poměr populace ve svůj prospěch, ale také se snaží udržet si kontrolu nad ekonomikou Východního Turkestánu. Statistiky odhalují úroveň čínské politiky útlatku:

Pouze 200000 průmyslových dělníků v okolí hlavního města Urumchi jsou Ujgurové, zbytek jsou Číňané. Pouze 10 procent z pracov-

níků v textilce poblíž Urumchi jsou Ujgurové. Počet Ujgurů v textilce nedaleko Kašgaru, která zaměstnává 12000 je pouze 800. Továrna na traktory poblíž Urumchi má 2100 dělníků, ale pouze 13 z toho jsou Ujgurové. Nová petrochemická továrna otevřená ve městě Poskam v roce 1986 má 2200 pouze čínských zaměstnanců.(71)

Počet čínských ropných společností přicházejících do Východního Turkestánu hledat ropu rychle vzrostl od roku 1989, ačkoli téměř všichni z 20000 dělníků v Tarimské pánvi byli vybráni mezi čínským obyvatelstvem.(72) Tato politika diskriminace



Všechny přírodní zdroje Východního Turkestánu jsou vykořisťovány Čínou a dalším faktorem, s nímž musí místní obyvatelstvo zápasit, je hlad a chudoba.





**Muslimská  
populace je  
odsouzena k  
chudobě,  
zatímco  
mnozí  
Číňané žijí v  
hojnosti**





Existuje obrovský rozdíl v životních standardech mezi oblastmi Východního Turkestánu, které jsou obydleny čínskými usadlíky a těmi obydlenými z většiny ujgurskými Turky. Urumchi (nahore), například, hlavní město s velkým počtem Číňanů, vypadá jako moderní město, zatímco Kašgar, kde je hlavně muslimská populace (nalevo) trpí nedostatkem infrastruktury a chudobou způsobenou vykořisťováním přírodních zdrojů. Většina lidí má problém si vydělat na živobytí a dopravou jsou koně a vozy na hliněných cestách. Základní příčinou toho je pokračující krutost uvalovaná čínskou vládou na lid Východního Turkestánu přes polovinu století. Lidem byla odebrána veškerá ekonomická, politická a legální práva a jsou nuceni žít podle parametrů položených komunistickou stranou. Málo muslimů žije v Urumchi, s jeho luxusními hotely, nákupními centry, náměstími a silnicemi a ti kdo tam žijí vedou drobná bistra nebo pracují jako čističi a uklízeči atd. Lidé nemají právo investovat nebo obchodovat a jsou proto omezeni na určitá zaměstnání. To ukazuje, že s lidem Východního Turkestánu, kolébky civilizace s hlubokými kořeny vlastním bohaté přírodní zdroje, se zachází jako s druhořadými občany v jejich vlastní zemi.

proti lidem Východního Turkestánu zašla tak daleko, že čínští lidé, kteří nevědí naprosto nic o historii regionu, kultuře nebo civilizaci začali pracovat jako turističtí průvodci. Takto je Čína schopná kontrolovat informace sdělované turistům, kteří oblast navštíví a bránit muslimům z Východního Turkestánu, aby bylo jejich hlas slyšet.

Muslimové, kteří si vydělávají zemědělstvím musí platit vysoké daně podle nových zákonů vydaných Rudou Čínou. V některých oblastech musí prodávat své výpěstky státu za poloviční cenu, zatímco čínským pěstitelům se platí více. Některá půda pat-



Ujghurští rolníci stráví většinu života otrockou prací na vlastní půdě a jsou zbídačení v prostředí hojnosti.



řící muslimům je násilím prodána a tito lidé se pak musí připojit mezi řady nezaměstnaných a chudých. Neplacená povinná služba, kterou musí muslimové z Východního Turkestánu splnit, ztěžuje život již tak zbídačeným rolníkům. Podle nespravedlivého systému jsou muslimští Ujgurové ve Východním Turkestánu nuceni pracovat v zaměstnání určeném jim komunistickou stranou, kdy jim není zaplacen měsíc nebo měsíc a půl z každého roku. Jenže Číňané v křiklavém porušení období ustanoveného v daném zákoně neplatí místní populaci (a rolníkům zvláště) práci za pět nebo šest měsíců ročně. Turečtí rolníci stráví většinu života otrockou prací na vlastní půdě a jsou zbídačení vprostřed obrovského bohatství.(73)

## **Čínské pole pro jaderné zkoušky:**

### **Východní Turkestán**

Přes odpor mnoha mezinárodních organizací Čína provedla od roku 1961 množství jaderných zkoušek v kraji Lop Nor ve Východním Turkestánu. Tyto zkoušky vedly k velkému poškození životního prostředí v regionu a vážným škodám v ekologické vyváženosti ohrožujícím lidský život, znečistily pitnou vodu a zásoby potravin. Následkem toho zmizely tisíce živočichů a mnoho lidí zemřelo a obrovsky vzrostl počet dětí narozených s deformitami.

Ačkoli počet obětí jaderných zkoušek ve Východním Turkestánu nebyl oficiálně odhalen, odhaduje se, že nějakých 210000 lidí zemřelo na následky ozáření. Radioaktivní spad také způsobil 10 procentní nárůst zaznamenaných onemocnění rakovinou.(74) Ve zprávě z roku 1993 vydané Registrem lidové nemocnice v Urumchi, bylo zaznamenáno pouze pár smrtelných případů rakoviny v 60.letech, ale toto číslo stouplo na několik tuctů v 70.letech. Pozdější nemocniční zpráva o případech rakoviny v této nemocnici uvedla nejméně 70 případů za den z průměrně 1500 pacientů denně.(75)

Ještě horší skutečnost je to, že pro oblast, v níž jsou rakovina a ostatní nemoci způsobené radioaktivním znečištěním hojné, je zajištěna ubohá lékařská péče.

Se svými činy a ohromnou krutostí jsou Mao a jeho přívrženci pravým příkladem mentality, která odmítala Boha během věků. Z tohoto úhlu pohledu jsou Maovy praktiky obdobné pohanům z Mekky, kteří vyhnali společníky Proroka kvůli jejich víře, Nimrodovi, jenž uvrhl proroka Abraháma, pokoj s ním, do plamenů, protože odmítal modly komunity, v níž žil a faraonovi, který zabíjel děti Izraelitů za to, že se vzpírali uznat jeho božství a zůstali loajální k proroku Mojžíšovi, pokoj s ním. Společným znakem těchto Boha odmítajících despotů je, že považovali pravé náboženství a ty, kdo podle něj žili za své největší nepřátele. Toto nepřátelství se pak měnilo v obrovský hněv a nenávist a pak snahu odvrátit věřící z jejich cesty prostředky neuvěřitelného mučení a útisku. Jenže zapomněli na jednu věc: Bůh je Pán všech a vítěz-

ství patří Bohu a těch, kdo v Něj věří. To je zákon Boha a bude aplikován stejně v budoucnosti jako byl aplikován v minulosti. Z Boží vůle věřícím “voj-ska Naše vítězství přinesou”. (Korán 37:173)

Čínské nezákonné jaderné zkoušky způsobily lidem z Východního Turkestánu dlouhodobá onemocnění následkem ozáření.

Eitim Bilim journal, 11.00

## Doğu Türkistan'da insanlık dramı

Patlatılan atom ve termo-nükleer bombaların sonucunda resmî kayıtlara

THE HUMAN TRAGEDY IN EAST TURKESTAN

According to official figures, 210,000 people have been martyred as a result of atom and thermo-nuclear bomb tests. Independent observers put the figure at 250,000.

Akit, 12.10.00

## Soykırımın adı Doğu Türkistan

Komünist Çin, sadece nükleer denemelerde 210 bin masum insanı katletti

EAST TURKESTAN, ANOTHER WORD FOR GENOCIDE

Communist China has martyred 210,000 innocent people in nuclear tests alone.

## Nuclear Casualty

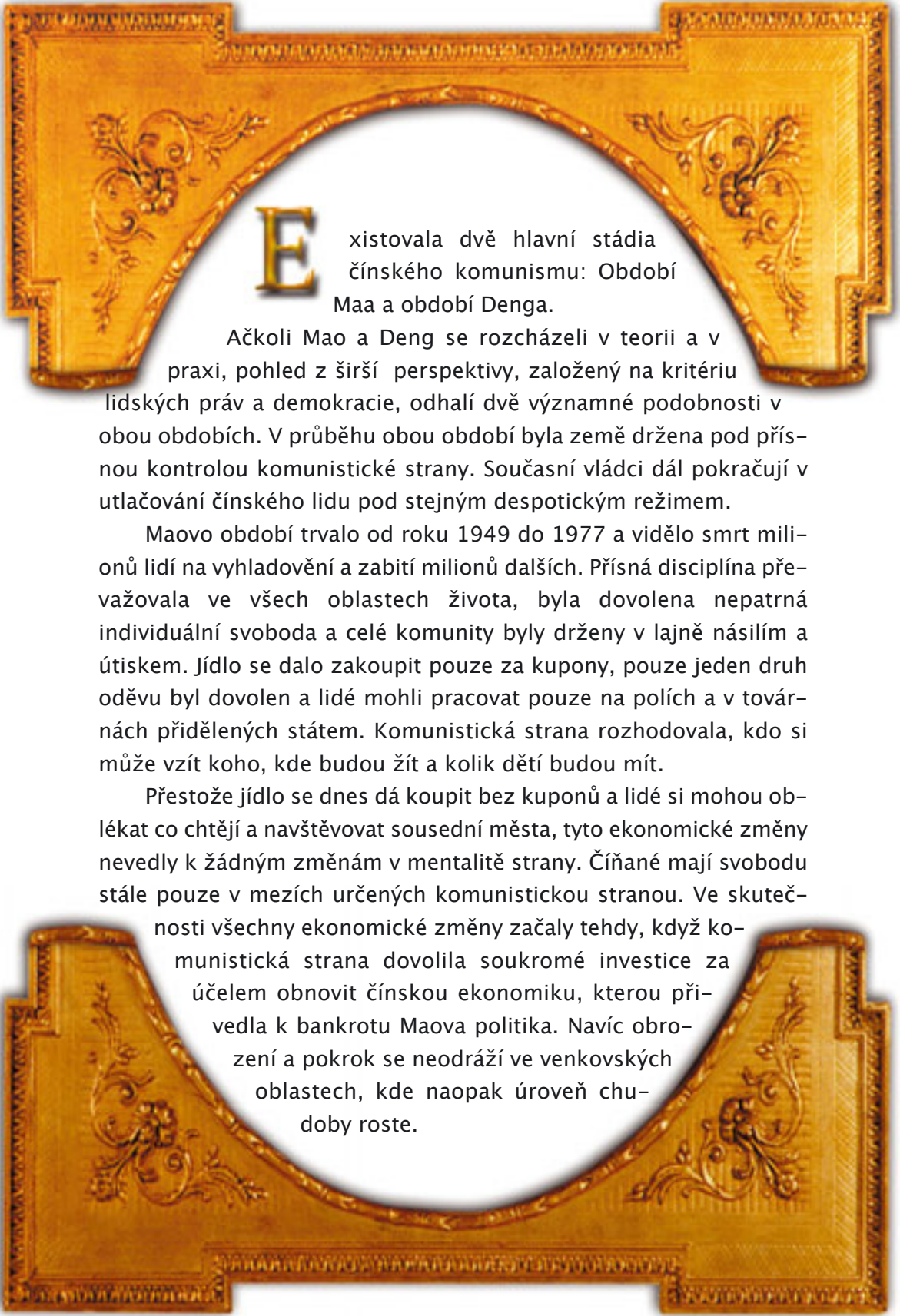


Akit, 12. 10.00





POLITIKA ÚTLAKU  
KOMUNISTICKÉ  
STRANY



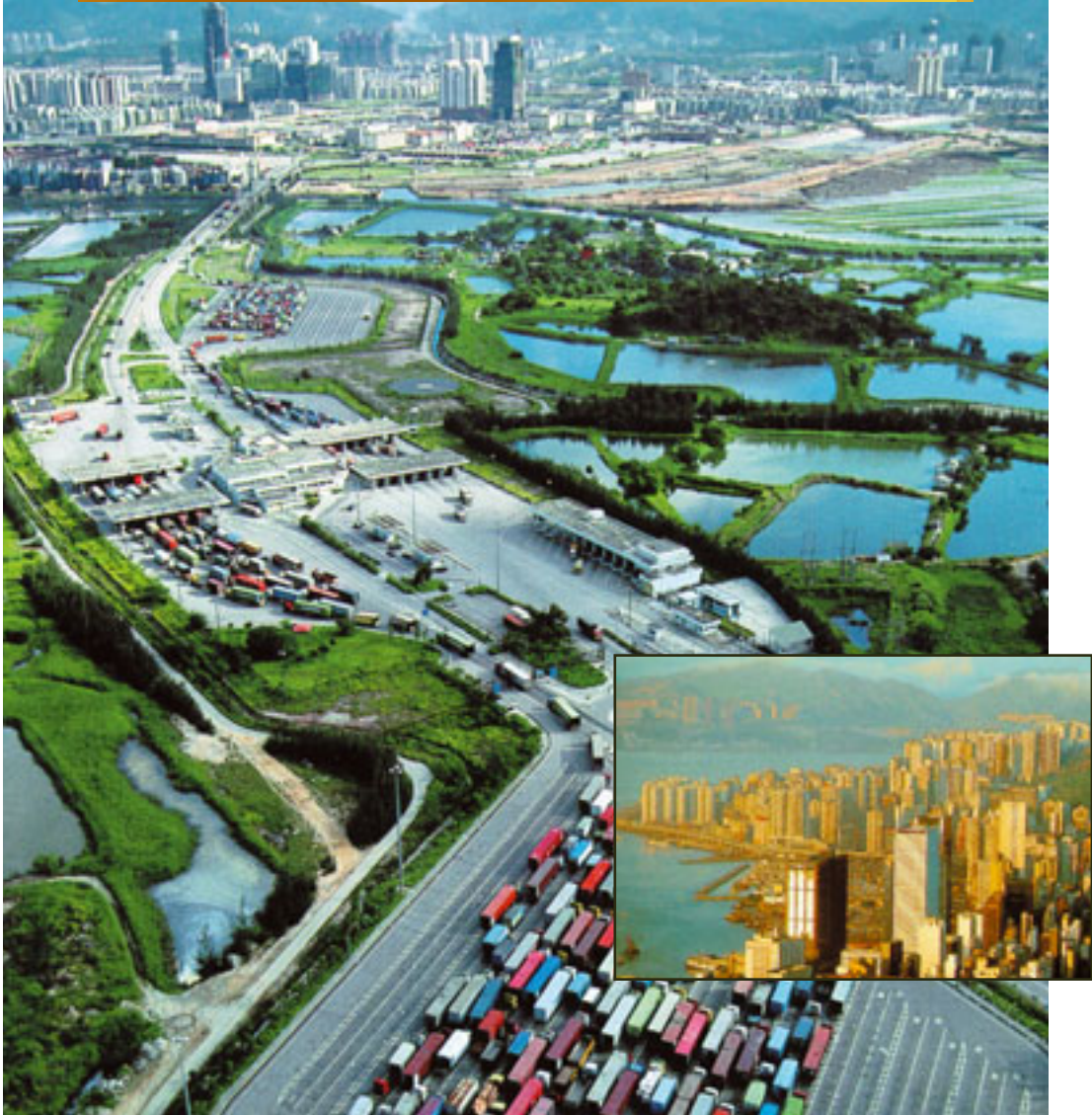
**E**xistovala dvě hlavní stádia  
čínského komunismu: Období  
Maa a období Denga.

Ačkoli Mao a Deng se rozcházel v teorii a v praxi, pohled z širší perspektivy, založený na kritériu lidských práv a demokracie, odhalí dvě významné podobnosti v obou obdobích. V průběhu obou období byla země držena pod přísnou kontrolou komunistické strany. Současní vládcí dál pokračují v utlačování čínského lidu pod stejným despotským režimem.

Maovo období trvalo od roku 1949 do 1977 a vidělo smrt milionů lidí na vyhladovění a zabití milionů dalších. Přísná disciplína převažovala ve všech oblastech života, byla dovolena nepatrná individuální svoboda a celé komunity byly drženy v lajně násilím a útiskem. Jídlo se dalo zakoupit pouze za kupony, pouze jeden druh oděvu byl dovolen a lidé mohli pracovat pouze na polích a v továrnách přidělených státem. Komunistická strana rozhodovala, kdo si může vzít koho, kde budou žít a kolik dětí budou mít.

Přestože jídlo se dnes dá koupit bez kuponů a lidé si mohou oblékat co chtějí a navštěvovat sousední města, tyto ekonomické změny nevedly k žádným změnám v mentalitě strany. Číňané mají svobodu stále pouze v mezích určených komunistickou stranou. Ve skutečnosti všechny ekonomické změny začaly tehdy, když komunistická strana dovolila soukromé investice za účelem obnovit čínskou ekonomiku, kterou přivedla k bankrotu Maova politika. Navíc obrození a pokrok se neodráží ve venkovských oblastech, kde naopak úroveň chudoby roste.

O  
braz, jenž o sobě Čína dává vnějšímu světu se velice liší od toho, co se v zemi opravdu děje. Mrakodrapy, moderní silnice a luxusní pracovní místa nestačí zakrýt skutečnost, že kolem 100 milionů lidí je nuceno k práci v nelidských podmínkách v pracovních táborech, sbírání odpadků na smetištích těmi, kdo nemají co jíst nebo hodiny strávené ve frontách na práci.



Vedle toho poprav, které jsme podrobně probrali na počátku této knihy, pracovní tábory, prodej orgánů obětí, nucené plánování rodiny a další takové praktiky dosud pokračují. Po masakru na náměstí v roce 1989 projev čínského prezidenta Jianga Zemina odhalující, že ekonomická reforma bude pokračovat, ale nikdo by neměl snít o demokracii byl významným shrnutím politiky strany.

Jeden článek v New York Times popsal čínskou představu o demokracii těmito slovy:

Ministr spravedlnosti připustil zadržování více než 2000 “kontrarevolucionářů” politických vězňů, množství, které pokleslo v posled-



ních letech. Ale nespočet tisíc dalších politických a náboženských vězňů je v pracovních táborech a institucích pro duševně choré. V tvrdě hlídané společnosti se málo změnilo od 1979, kdy mladí intelektuálové jako Wei Jingšeng a Xu Wenli rozmnožili na Zdi demokracie své výzvy k reformě...Wei šel do vězení, kde je dodnes a Xu je politický poustevník.(76)

Jak vidno, přestože čínská vláda tvrdí, že každý může volně vyjadřovat své myšlenky, čínským občanům není dovoleno kritizovat režim nebo starší úředníky strany a jejich skutky, ani jim není dovoleno zveřejnit takovou kritiku. Strana přísně monitoruje všechny názory, které jsou v rozporu s jejími vlastními. Lidé jsou trestáni na základě bezpečnosti státu kdykoli se odváží sebe-menší kritiky. Ti, kdo tak učiní, jsou zadrženi a mohou být zadržováni měsíce, aniž jsou vzati k soudu a aniž jsou jejich příbuzní uvědoměni o tom, kde se nacházejí.

### **Masakr na náměstí Tiananmen**

4.června 1989 byl svět znovu svědkem brutality komunistické Číny. Univerzitní studenti na náměstí Tiananmen žádající větší demokracii a svobodu stanuli proti armádě vlastní země. Čínská vláda nehleděla na skutečnost, že demonstranté jsou jejími vlastními občany starými pouze 19 nebo 20 let.

Z hlediska komunistické Číny, důležitým faktorem byla existence potenciální hrozby státu a polytburo se rozhodlo, že univerzitní studenti ve skutečnosti představují hrozbu. Toto rozhodnutí vedlo ke smrti tisíců lidí, tisícům dalším zraněným a desítkám tisícům mučených ve vazbě.

4.června 1989 Lidová osvobozenecá armáda vypochoovala proti protestujícím studentům na náměstí Tiananmen a podle údajů čínského Červeného kříže, zabila 2600 lidí. Tato cifra nezahrnuje ty, kdo byli tajně pohřbeni armádou nebo jinak “zmi-





zeli". Jiné zdroje odhadují počet úmrtí na 7000 až 20000. Přes 7000 bylo při incidentu zraněno. Kolem 40000 bylo zatčeno (z nichž většina byla později veřejně popravena).(77) Tímto způsobem komunistická Čína znovu ukázala světu, jak "úspěšně" se umí vypořádat se svými oponenty.

Náměstí Tiananmen bylo jedním z nejdůležitějších středisek hojně podporovaného demokratického hnutí, které Číňané iniciovali proti západním kolonialistům v roce 1919. Tamější protesty mají konkrétní symbolický význam. Skutečnost, že kolem náměstí je mnoho veřejných budov, byla také důvodem, proč bylo pro protesty zvoleno. Demonstrace v roce 1989 začaly, když univerzitní studenti z Pekingu chtěli vzpomenout bývalého generálního sekretáře komunistické strany Hu Yaobanga, jenž zemřel krátce předtím a byl znám svými reformními názory. Po smrti Yaobanga 15.dubna, muže, který vždy pohlížel vřele na požadavky studentů, studenti univerzit pořádali pochody k uctění Hua v zármutku nad jeho smrtí. Tyto se eventuálně vyvinuly v setkání, kde byla požadována větší demokracie, univerzitní autonomie, lepší pracovní příležitosti a svoboda tisku.

18.dubna se desítky tisíc studentů usadily na náměstí Tiananmen a předložily Sedm požadavků. Avšak hnutí a přání studentů byla ignorována. 22.dubna studenti znovu žádali dialog a předání petičního listu vládě, leč jejich požadavky byly znovu odmítnuty.

Studenti pak vyhlásili, že zakládají Autonomní unii studentů Pekingu. Dělníci začali brzo podporovat federaci a Autonomní federace pekingských dělníků se k ní připojila. Tento vývoj vážně znepokojil politbyro, jelikož federace přestávala být prostým studentským protestem a měnila se v hnutí, k němuž se připojují lidé ze všech oblastí společnosti.

Představovala hrozbu komunistickému režimu a politbyro

bylo zastrašeno ztrátou diktátorské moci. 26. dubna vláda oznámila, že zakazuje všechny demonstrace. Titul "Je nezbytné zaujmout zřejmý postor proti narušitelům" v oficiálním mluvítu vlády, Lidovém deníku, ukázal, že politbyro zamýšlí neučinit žádné ústupky protestantům. Úvodník, který odsoudil studentské hnutí jako "vřavu" a nazval ho "konspirací" rozlobil populaci. Druhého dne nějakých 200000 studentů sjednotilo na hlavních ulicích podporováno milionem občanů.

4.května studenti přečetli deklaraci vyzývající vládu, aby bojovala s korupcí, zaručila ústavní svobody, urychlila ekonomickou a politickou reformu, přijala tiskový zákon a dovolila vydávání soukromých novin. Studenti z celé země se vydali do Pekingu, aby podporovali své kolegy v hlavním městě. Lidé z Pekingu vytvořili kolem náměstí ohromnou zeď a dělníci z různých částí země vyhlásili, že podporují studenty.

Čínská vláda se však bála, že přijetí požadavků studentů by znamenalo začátek konce jejich režimu: jakákoli práva udělená studentům budou muset být udělena všem sekcím společnosti. Toto bylo vážné nebezpečí pro komunistický režim, který považuje lidi za pouhé jednotky výroby, a myslí si, že je pro ně mnohem důležitější pracovat, než užívat svých práv.

Hladovka, kterou zahájili studenti 13.května si získala rozsáhlou podporu intelektálů a učitelů. Během několika týdnů byla hladovka podporována miliony lidí. Počet demonstrantů na náměstí dosáhl půl milionu. Cao Cijang, umírněný, který se snažil navázat dialog mezi studenty a vládou, byl krátce nato přinucen rezignovat. Nekompromisní postoj Denga Xiaopinga ho donutil rezignovat tak jako vyhlášení válečného stavu Dengem a téměř všichni starší členové politbyra. Jejich myšlenka, že násilí je nezbytné k pokoření studentského protestu vedla k nejkrvavější operaci od brutálních dní Kulturní revoluce.



Útlak komunistické Číny  
ve Východním Turkestánu

Na úsvitu stanného práva se velké množství studentů vlilo do Pekingu. Podle údajů ministerstva železnice kolem 57000 studentů dorazilo do Pekingu mezi 16. a 19.květnem pouze vlakem. Ohromný dav studentů, z nichž většina byla mimoměstských byl vytvořen zástupci z 319 různých škol.(78) Stoupající počty na náměstí zalarmovaly vládu ještě více. Vyhlášení stanného práva dovolilo 40000 vojákům z 22 různých divizí vyrazit do Pekingu (většině z nich bylo bráněno ve vstup do města lidem).

Tento populární odpor však netrval dlouho. Ráno 3.června začaly jednotky obkličovat náměstí. Boj vypukl odpoledne a večer vojenské jednotky překonaly barikády. Mnozí obyvatelé Pekingu přišli o život v boji, tak jako studenti, když začala čínská armáda náhodně střílet do davu a jejíž tanky přejely každého, kdo stál v cestě včetně kolemjdoucích. Ráno 4.června byly všechny cesty z náměstí Tiananmen zataraseny.

Boj trval ještě den nebo dva a 9.června byly tisíce lidí zabity. Čistící operace nebyla omezena na rozptýlení davu. Desítky tisíc lidí byly zatčeny, včetně intelektu-

**T**he protest begun by university students in Tiananmen Square in 1989 was ruthlessly punished by the Communist Party.



álů, dělníků, politiků, studentů a obyvatel Pekingu.

Ti členové politbyra, kteří zaujali umírněný postoj byly vyloučeni ze strany a zatčeni.

## Scény po masakru

Masakr na náměstí Tiananmen z roku 1989 byl hroznou připomínkou těm, kdo zapomněli na divokou tvář komunismu. Celý svět znovu viděl, jak barbarská, nelítostná a brutální může komunistická ideologie být, když dojde na její obranu. Časopis Asiaweek popsal čínské vládcy, kteří dali k masakru příkaz slovy, "Slova jako "paranoidní," "iracionální," "krvežíznivý" selhávají při vysvětlení vzteku pekingských svrchovaných vůdců."(79) Očití svědci masakru popsal scénou takto:

... na jeden rozkaz vojáci pozvedli pušky a vypálili jednu salvu na obyvatele a studenty, kteří padli k zemi. Jakmile výstřely ustaly, lidé pospíchali kupředu, aby zachránili zraněné. Schody kliniky neda-leko Xidanu byly již zalité krví. Ale boj na křižovatce neustal. Ozbrojená vozidla jela přes blokády, porážela auta a autobusy. Neozbrojení lidé měli pouze cihly. K nim se vracely kulky... Lidé se rozptýlili a utíkali o život. Vojáci běželi za nimi a pušky šlehaly. Do-konce i když obyvatelé zaběhli na dvorky a do křovisek, vojáci je dostihli a zabili.(80)

Tisíce očitých svědků podali podobná svědectví, poskytující podrobnosti o masakru a nemilosrdnosti čínské armády. Prohlá-šení příbuzných těch, kdo při masakru přišli o život podávají důkaz barbarství. Jedním z nich byla petice "Síť obětí čtvrtého června," založená příbuznými zabitých, která se skládá z prohlá-šení 105 jedinců, z níž část zní takto:

Byl střelen zezadu do hlavy a jeho ramena, žebra a paže byly po-sety střelnými zraněními. 7 nebo 8 centimetrů pod pupkem měl zranění po bajonetu. Bylo zřejmé, že nezahynul hned po zasažení několika kulkami a že byl ubodán k smrti. Obě jeho dlaně měly hlu-

boké řezné rány od bajonetu. Musel se pokoušet bajonet odrazit a pořezal se. Když jsme viděli jeho tělo, celá horní polovina byla zalitá krví. Bylo příliš hrozné to vidět. [Z prohlášení rodiny Wua Guofenga, 20 letého studenta].

[Abychom našli syna] chodili jsme od nemocnice k nemocnici s mnoha jmény, snad 400, na každém seznamu. Lidé vytvářeli kolem dav ve snaze najít jména postrádaných příbuzných. Prohledali jsme mnoho seznamů, aniž bychom našli synovo jméno a také jsem šli do nemocnic, abychom ho hledali mezi neidentifikovanými těly. Byla to žalostná, mladá těla poskvrněná krví a masem, s divokýma, zírajícíma očima. [Z prohlášení rodiny Wua Xiangdonga, zabitého kulkou do krku.]

Po rozbřesku jednotky pohřbily mrtvé na bulváru Chang'an, kde zemřeli. Wang Nan a několik dalších zabitých poblíž byli pohřbeni západně od trávníku před Vysokou školou č.28 na západ od Tiananmen. Kolem 7.června, protože těla nebyla pohřbena hluboko, jejich šaty odhalil přívalový déšť. Také začala páchnout. Takže škola nahlásila událost na úřad veřejné bezpečnosti distriktu Xicheng. Hygienický úřad a úřad veřejné bezpečnosti společně těla exhumovaly. Jelikož veškeré identifikační dokumenty byly odebrány vojáky, kteří pohřbili těla, stala se z nich neidentifikovaná těla. [Prohlášení rodiny Wanga Nana, zabitého ve věku 19 let].(81)

Všechna tato prohlášení odhalují rozměry lidské tragédie náměstí Tiananmen v roce 1989. Stejným způsobem jako při Velkém skoku kupředu a Kulturní revoluci v minulosti, vedení komunistické Číny znovu ukázalo, že připisuje malý význam lidskému životu a že komunismus je represivní a diktátorský režim. Čínské věznice jsou dosud přecpány lidmi zatčenými během incidentu na náměstí Tiananmen.

Navíc toto nejsou jediné faktory, které změnily Čínu ve stát teroru. Režim komunistické Číny používá všechny možné formy útisku a brutality, aby se udržel u moci. Využívá své vlastní ob-



čany, aby udržel svou ekonomiku na nohou. Pracovní podmínky v Číně a všeobecná situace obyvatelstva jsou hrozným důkazem nelítosti, sobectví a bezduché povahy komunistických režimů.





## Jak jsou děti ze základní školy nuceny pracovat

Stejným způsobem, jakým čínská administrativa nutí lidi z Východního Turkestánu k práci beroucí z jejich práce zisk, také vykořisťuje vlastní lidi za účelem zachovat systém. Na jednu stranou provinilci a obvinění ze smyšlených zločinů jsou nuceni do díla v pracovních táborech, na stranu druhou je veřejnost nucena pracovat pro stát a výdělek je sebrán. Dokonce děti ve věku základní školy jsou využívány, aby se z lidí vyždímala poslední kapka krve.

Jelikož lidé jsou cenní pro komunistický systém dokud produkují, jsou věk, zdraví a pracovní podmínky těch, kdo provádějí výrobu často nepodstatné. Je proto zcela přirozené podle komunistického myšlení, že děti by také měly být vykořisťovány. Využívání dětí zajišťuje levnou práci a tvoří seriózní výhodu pro čínskou ekonomiku.



**B**rutalita viděná na náměstí Tiananmen pokračovala poté, co protest sám skončil. Mnozí z těch, kdo se zúčastnili, byli popraveni a mnozí další byli zatčeni a posláni do pracovních táborů.

Dobytěk je chován, práce na poli a krejčovina prováděna a dokonce i ohňostroje se vyrábí v čínských školách. Někdy dokonce dochází k masovým úmrtím mezi dětmi, které vykonávají takové práce, neboť děti jsou všeobecně využívány pro takovou nebezpečnou práci jako je plnění a připravování rachejtlí. Padesát dětí bylo zabito při jednom výbuchu ve vesnici Fangling v distriktu Jiangxi ve východní Číně a další dítě bylo vážně zraněno.(82) Vedle studia a dělání domácích úkolů, 200 studentů je také odpovědných za výrobu ohňostrojů. 13 letý žák Gao Yun sdělil novinové agentuře Reuters o práci, kterou dělají:

Začali jsme vyrábět ohňostroje ve škole před čtyřmi lety, jednou nebo dvakrát týdně. Žáci z vyšších ročníků vyrábějí sudy a mladší připojují rozbušky. Pokud vyrobíme více, naši učitelé nám dají odměny jako tužky a poznámkové bloky. Ale pokud nesplníme plán nesmíme jít domů.(83)

Komunističtí úředníci, kteří byli schopní přimět děti pracovat na takových nebezpečných úkolech, projevíli přesně stejnou necitlivost, když došlo na informování rodin, jejichž děti byly zabity při explozi, pravice jim, "Není to tak hrozné, je to jakýsi druh kontroly porodnosti."(84)

Nejvíce zarážející příklad způsobu, jak jsou lidé v Číně používáni jako stroje, pro které koncepty jako láska, soucit, porozumění, tolerance a a cit málo znamenají, jsou podmínky, při nichž jsou čínští lidé nuceni pracovat.

Číňané popisují, jak jsou neustále ponižováni, snižováni, nuceni k práci v úděsných podmínkách a bojíce se trestu a jak jsou jejich pracovní podmínky formou "postupné sebevraždy." Jednou z příčin je, že zdravotní podmínky pracovního prostředí v Číně jsou často velice ubohé. Dělníci obvykle pracují od sedmi ráno do pozdního večera a často trpí různými smrtelnými chorobami, protože nejsou splněna nezbytná opatření k ochraně jejich zdraví.

Způsob, jak jsou psychologicky snižováni a zachází se s nimi jako se zvířaty na ně klade obrovský tlak. Jedna studie australského badatele Anita Chan v roce 1998 odhalila detaily tohoto prostředí. Studie diskutovala dopis zaslaný novinám 20 dělníky z obuvnické továrny Zhaojie v provinciji Guangdong. Konkrétně se zaměřuje na události zkušební dělníky přivedenými z jiného oddělení továrny, společnosti z části vlastněné státem a z části soukromou a zdravotní a bezpečnostní podmínky v ní. Podle dopisu je v továrně neustále přítomno 100 bezpečnostních strážů a stěhujícím dělníkům není nikdy dovoleno ji opustit. Jeden z pracovníků popsal, co se tam děje:

Být bit a zneužíván jsou každodenní události a existují i jiné tresty včetně stání na stoličce, aby vás každý viděl, stát čelem ke zdi a uvažovat o svých chybách nebo muset klečat na kolenu. Personál a dělníci musí často pracovat od 7 ráno do půlnoci. Mnozí onemocněli... Není snadné ani dostat povolení napít se v pracovních hodinách vody.(85)



Podle komunistického režimu, který má tendenci považovat lidi za pouhé prostředky výroby, jsou děti často považovány za prvky, které je potřeba přimět k práci, aby přispěly k produkci.



**V** komunistickém systému mají lidé cenu pouze pokud vyrábějí a každý musí přispět k výrobě.

Nelze si představovat, že toto byl výjimečný případ pramenící z krutosti místních jmenovaných manažerů. Obdobné podmínky existují v továrnách po celé Číně a zejména v těch ve Východním Turkestánu. Pokuty a tresty za cokoli patří mezi hlavní znaky takových míst. Mezi podoby chování, které může vést k uvalení takových sankcí jsou smích a hovor v pracovních hodinách, lelkování v budově areálu mimo pracovní hodiny a ponechání rozsvícených světel. Dokonce i doba, kterou mohou dělníci strávit na toaletě je přísně omezená. Existují dokonce případy, kdy byla zaměstnancům stržena dvoudenní mzda za to, že šli na toaletu více než dvakrát denně.(86)

Jako v mnoha jiných oblastech jsou brutalita a násilí natolik součástí komunistického systému, že jsou vyměřovány vojáky a

policíí na pracovišti. Bezpečnostní úředníci používají elektrické bodce, aby vynutili poslušnost pravidel podniku a neustále spolupracují s místní policíí. Toto slouží k prevenci jakýchkoli protestů mezi dělníky proti jejich pracovním podmínkám nebo nevyplácení mzdy.

### **Sociální kolaps v Číně**

Katastrofy, jimiž komunismus navštívil Čínu, nejsou nikterak omezeny na příklady, které jsme již viděli. Čína trpěla léta pod despotickým režimem a v současnosti prochází vážným sociálním zhoucením. Rostoucí nezaměstnanost, nevyplacené mzdy, stoupající míra zločinnosti a nové protesty a srážky, které propukají v celé zemi takřka denně jsou neobyčejným zjevením poškození, které komunismus může společnosti způsobit. Na jednu stranu zde pokračuje porušování lidských práv, na stranu druhou velice nespravedlivé rozdělení příjmu a oba tyto faktory urychlují společenský kolaps v Číně. Číňané jsou využíváni jako morčata a jsou vlečeni od jedné pohromy ke druhé.

Nedávno se v Číně objevila obrovská vlna zločinnosti, s ohromným nárůstem krádeží, prostituce a obchodu s bílým masem, obchodem s drogami a zločinu bílých límečků. Neza-

**"Whenever he holds the upper hand, he goes about the earth corrupting it, destroying (people's) crops and animals. Allah does not love corruption." (Surat al-Baqara: 205)**

městnanost a vlna přistěhovalectví z venkovských oblastí do měst vedla ke vzestupu krádeží a loupeží v městských oblastech.

Jeden ze zločinů, který se v posledních letech zvýšil nejvíce, je obchod s drogami. Duchovní prázdnota, kterou s sebou komunismus přináší vedla k obřímú nárůstu drogové závislosti a kšeftování s drogami. Statistické studie odhalují, že míra zločinnosti mezi ženami je výjimečně vysoká a stoupá. Výskyt zločinů proti ženám jako prostituce a obchod s bílým masem také roste. Ženy a děti jsou často zapojené do podniku prostituce. Tyto zločiny odhalují morální degeneraci, která v čínské společnosti probíhá.

Nárůst úplatkářství a korupce je jiným prvkem probíhajícího sociálního kolapsu v Číně.

Čínská komunistická strana ignoruje všechny formy duchovní výchovy a je pevně přesvědčena, že je možné cvičit lidské bytosti jako zvířata. Jak vidno, nyní se pokouší bojovat s příšerou, kterou sama stvořila. Uchyluje se k dokonce ještě větší brutalitě, aby si poradila se zločinem. Jenže zatýkání, popravování a trestání ještě více lidí určitě není způsobem, jak se vypořádat s fyzickým a morálním zhroucením. Čína nyní prochází nevyhnutelnými následky všech komunistických režimů a první krok k tomu, jak se s problémem vypořádat, spočívá ve výchování silné a zdravé mladé generace. Pouze ti s duchovní tvorbou mohou doufat, že se vyhnou nemorálnosti a zlu. Někdo, kdo nemá povědomí o Bohu a náboženství, kdo nezná lásku ani strach z Něj a neočekává, že se bude za sebe zodpovídat, nemá pevný důvod, proč se vyhýbat zlu. Pouze náboženská morálka ho udrží před životem v hříšnosti a neslušnosti. Bůh zakázal neslušnost:

**... Pán můj věru zakázal jen necudnosti veřejné i tajné, hřích a bezprávnou svévoli; a dále, abyste přidružovali k Bohu to, k čemu On neseslal oprávnění, a mluvili o**

freep/news/nation&world

Home News Sports Entertainment Music Features Games Community Email

**COLUMBIA**

- Susan Agot
- Breaking Content
- From Dickson
- From McQuinn

**MILWAUKEE**

- Local Business
- Metro
- Waves
- Oakland
- Maywood
- Michigan
- Lawrence
- Redwood
- Lakeview
- Health
- Chickens
- Wrestling
- Pullins
- Refugees
- Software
- Indiana
- AP Wire

**INDIANAPOLIS**

- Search
- Archives
- Death notices

**Sex industry, illnesses erupt in China**

**Education emphasized to slow alarming trend**

September 27, 2000

**BY JULIE CHAO**  
COM NEWS SERVICE

**BEIJING** -- You can find them in any bar or disco or any of the myriad beauty parlors, saunas and karaoke loungers in every town in China. From the tourist hotels to the seediest roadside stalls, millions of women are trying to make a living in the new market economy by working in the world's oldest

## WORLD NEWS ASIA PACIFIC

**Drug problem on the rise in China**

By JOHN SCHAUBLE  
CHINA CORRESPONDENT  
BEIJING  
Monday 12 February 2001

China has a rapidly growing drug problem, with a 25 per cent increase in number of drug addicts and rising seizures of illicit drugs.

Figures released by the National Narcotics Control Commission at a 400 in Beijing show there were 860,000 registered drug addicts in China by the end of last year. An official white paper on narcotic abuse issued by the central government last June put the figure at 681,000.

The official figures suggest a six-fold increase in drug addicts over the past decade.

Police seized 30 per cent more methamphetamine last year, the English language China Daily reported at the weekend.

The narcotics control commission said police recorded 96,189 drug cases in 2000, almost double the number in the previous year. About 57,000 suspected drug dealers were arrested.

Public Security Minister Ju Changwang said China faced a growing problem of imported and domestically produced drugs. China borders the "Golden Triangle" area of Burma, Thailand and Laos and many shipments of heroin find their way into and through China.

**BBC NEWS**

Thursday, 29 February, 2000, 09:23 GMT

Front Page  
World

**China concerned about rise in prostitution**

Africa  
Americas  
Asia-Pacific  
Europe  
Middle East  
South Asia

From Our Desks  
correspondent

Letter From  
America  
UK  
UK Politics  
Business  
Sci/Tech

The Chinese culture minister, Sun Ja-zheng, has voiced concern about an increase in prostitution, accusing local government officials of being involved in some cases.

Mr Sun said that increased competition in the entertainment industry had led to some dance halls becoming venues for prostitution.

He added that he supported a nation-wide campaign against the sex business.

From the newsroom of the BBC World Service

Výchova lidí komunistickou ideologií vyústila ve společnost nepřátelskou ke všem morálním a duchovním hodnotám. Mladí komunisté považují člověka za druh zvířete a život za bitevní pole. Následkem toho jsou lidé v depresi, nešťastní, nevyvážení a podporují amorálnost.

# Seks köleleri YOK SATIYOR

Genç kuşak Çinli kadın yazarların ülkelerindeki uyuşturucu seks ve kadın üçgenini anlatan kitapları adeta kaptırıyor...



Vzkvétání obchodu se sexuálními otroky. Knihy mladých Číňanek o drogách, sexu a ženském trojúhelníku se v zemi prodávají jako horké koláče...

“Sex girls” often claim to work for themselves, but in reality they are being sold into prostitution. The book authors, however, are not only selling their own experiences but also those of others.

Novinové zprávy týkající se rychlého nárůstu v braní drog se často objevují ve světových médiích. Podle příběhu v Newsweeku koncem roku 1997 se kolem 540000 drogově závislých přihlásilo o pomoc v programech odvykání závislosti. Cifra nyní stojí na zhruba 800000. Tři čtvrtiny těchto lidí jsou mladší 25 let.

Jedním z nejpodstatnějších náznaků morální degenerace zalkoušené Čínou je rychlé šíření prostituce. Množství knih odhalilo pravdu temné tváře Číny, svět drog, obchodu s bílým masem a perverze.



## China's Smack Attack

Cheap and readily available, heroin is claiming thousands of young new addicts, especially in the booming megacities of coastal China. BY MAHLON MEYER

work only singing in karaoke-land was recruited to "do other things," she says, including sex. Finally, tired and demoralized and homeless, she was sold by an

agent. Then in the future, when I was tired, or felt bad, I would buy it." These black scars on each wrist show where she tried to commit suicide when a boyfriend tried

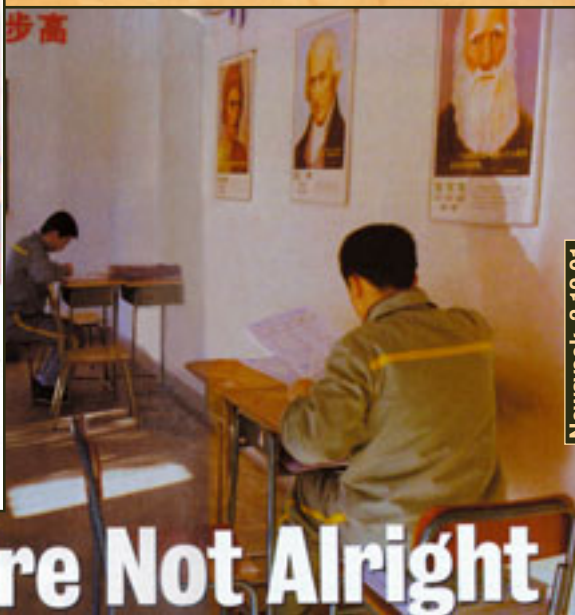
to get her to quit. She had been a prostitute, but she was not long after she was spending nearly her entire earnings on the drug. After quitting for a time, she picked up the habit again recently. Now her mother





Across China, new youth gangs are fueling an alarming rise in the number and viciousness of crimes committed by juveniles. BY PAUL MOONEY

**A**RHYME CURRENTLY POPULAR AMONG SCHOOLKIDS in Hunan province seems to parody the swaggering American youth ethos: "Going to school is a real drag/And it costs lots of money/Why not join a gang? Food, drink, status/And sleep each night with a honey." In the People's Republic—in Mao's home province, no less—one is hard-pressed



Newsweek, 3.12.01

## The Kids Are Not Alright

Po léta vystavení darwinistickému myšlení a vychovávaní bez morálních a duchovních hodnot, mladí lidé v Číně v současnosti poznávají hlubokou morální degeneraci. Výše uvedená zpáva z magazínu Newsweek odhaluje stav, do něhož upadli. Li Meidžin, profesor kriminologie na Lidové univerzitě veřejné bezpečnosti prohlásil, že počet loupeží vystřelil během 90.let o skoro 3000 procent. Podle jedné studie citované ve zprávě pachatelů tří čtvrtin zločinů spáchaných mezi lety 1978 a 1998 byli mladí lidé ve věku 14–25 let.

**Bohu to, o čem nemáte ponětí. (Korán, 7:33)**

Ti, kdož se obávají Boha jsou bezpodmínečně věrní těmto příkazům:

**Věřícími jsou pouze ti, kdož uvěřili v Boha a posla Jeho a poté nepodlehli pochybnostem, nýbrž bojovali majetky i osobami svými na cestě Boží – a tito jsou věru upřímní. (Korán, 49:15)**

## Čínský stát otravuje vlastní občany

Nárůst v prostituci a drogové závislosti v Číně je také příčinou pro šíření nakažlivých chorob včetně AIDS. Podle oficiálních údajů je známo, že v Číně dnes asi půl milionu trpí onemocněním AIDS a skutečný počet se odhaduje mnohem výše. Jenže čínský stát se nechápe realistických prostředků, aby se vyrovnal se svým morálním zhroucením a nezavádí žádná opatření pro boj s AIDS.

Nedávná informace odhalila, že namísto, aby se snažila zabránit šíření AIDS, čínská vláda fakticky přispívá k jeho šíření. Jednou z nejdůležitějších příčin je skutečnost, že lidé prodávají svou krev a taková výměna se odehrává ve velice ubohých hygienických podmínkách. Čínské úřady kupují krev svých občanů lacino. Lidem je slíbeno, že za pět dolarů za stříkačku bude extrahována plazma a krev jim pak bude vrácena. Avšak opakované používání stejné stříkačky nevede pouze k šíření AIDS, ale i mnoha dalších nakažlivých nemocí.

## Čína neopouští komunismus

Maoův následník, Deng Xiaoping, se uchýlil k několika ekonomickým reformám ve snaze stabilizovat ekonomiku. Tyto, včetně adaptace některých principů volného trhu do komunismu, částečně posílily čínskou ekonomiku. Dnes, díky těmto reformám, jsou západní společnosti schopny investovat v Číně a soukromým společnostem je dovoleno operovat. (Ve skutečnosti je PLA partnerem ve většině těchto soukromých firem a v jejich radách má své generály).

Toto dovedlo některé lidi k přesvědčení, že Čína se nakonec začala rozcházet s učením Maa a vyvinula demokratičtější men-



Po léta byly čínské úřady lhostejné k rychlému růstu nemocných AIDS v zemi. Avšak zástupce ministra zdravotnictví Jin Dakui byl donucen veřejně přiznat, že v zemi je vážný problém s AIDS na tiskové konferenci v srpnu 2001. Ve svém oznámení Jin uvedl, že se odehrál 67 procentní nárůst v počtu případů za jeden rok a že prodej krve v tom hrál významnou roli. Podle stanoviska UNAIDS, počet nemocných AIDS v Číně dosáhne 20 milionů s rokem 2010.

talitu. Jenže je-li to, co se dělo v Číně v uplynulých 20 letech, prozkoumáno z širší perspektivy, všechny tyto takzvané reformy a obnovy vlastně vyprodukovaly hlouběji zakořeněný komunistický systém.

Stejně jako je zhroucení Sovětského svazu považováno za "zhroucení chybné aplikace marxismu" zpátečnickými komunisty, tak maoisté v Číně a jinde na světě považují současný sociální kolaps za následek "nesprávné praxe."

Podle komunistické ideologie prochází ideální komunistická společnost množstvím stádií. Prvním je kapitalismus následovaný

přechodem k socialismu, a potom komunismus. Opravdovým důvodem současného kapitalistického zjevu Číny je proto pokus dospět k ideální komunistické společnosti. Čína dělá, co může, aby udržela kapitalistický obraz omezený na ekonomickou oblast a pokračuje s oddaností maoismu na politické aréně. Pro přechod k socialismu, významnému kroku na cestě ke komunismu, se země snaží opravit komunistickou stranu na socialistickou.

Navíc Čína dnes zakouší všechny aspekty divokého kapitalismu, které se považují za nezbytné pro přechod k socialismu. Nerovnost v rozdělení příjmu, stále narůstající úroveň nezaměstnanosti, kde bohatí bohatnou (a chudí chudnou) a morální úpadek, který přichází následkem toho, jsou zamýšleny k tomu, aby přiměly obyvatelstvo k myšlence, že "Maovy časy byly nejlepší." Jenže, přestože je maoismus zobrazován jako realizovatelná alternativa, je to doopravdy režim krutosti a barbarství, který má na rukou krev milionů lidí. Jinými slovy, lidé vstoupí z deště pod okap.

Nedávné průzkumy v Číně odhalily, že v zemi stále existuje velký zájem o Maa a že velká část populace se dosud vrací zpět k dobám Předsedy Maa. Nejistota a kolaps díky kapitalistickým reformám počátkem 70.let vedly k vrcholu protestů, které začaly v roce 1986, a vedly k tomu, že Mao byl znovu dosazen do agendy země.

Vydání časopisu Atlantic Monthly z roku 1992 popisuje návrat Číny k maoismu takto:

Ve skutečnosti se koncem uplynulého roku překvapující nové bláznění po Maově maličkosti rozšířilo napříč Čínou. Ačkoli postrádalo politickou mánii Kulturní revoluce, během níž slzící stoupenci Maa pochodovali Čínou v jeho jménu, bili k smrti údajné nepřátele jeho revoluce a dokonce připínali Maovy odznaky do jejich nahého

masa, tato novější pošetilsto byla významně rozšířená... Vydělávající na této nové pošetilstoti s Maem, státem vlastněné knihkupectví Xinhua prodalo loni 10 milionů kopií nového čtyřsvazkového vydání Maova sebraného díla a státem vlastněné filmové studio chrlilo dokumentární dramata.

Film z roku 1991 Mao Ce Tung a jeho syn, měl představit Maa vypadajícího více lidsky zdůrazněním emocionální scény, v níž označoval, že jeho syn Mao Anying byl právě zabit v korejské válce Američany. Takové pokusy polidštit Maa pokračovaly letos vydáním propagandistického Příběhu Mao Ce Tunga.(87)

Promaoistická propaganda dodnes pokračuje. Kvízy vysílané pekingskou televizí ukazují soutěžící recitující na příkaz dobře



**S** topy pohrom, jež komunismus přinesl do Číny, lze snadno vidět po celé zemi.

známé Maovy citáty a určující data, místa a souvislosti těchto citátů. Další jeho plakáty jsou vyvěšovány a jeho učení je znovu a znovu vysíláno v rádiu a televizi.

Při škále propagandy, jíž jsou vystaveni, velká část Číňanů považuje Maa za spasitele a dokonce k němu pociťují jistý druh mystické oddanosti. Mnozí z nich věří, že Mao je chrání před nehodami, zlem a nemocemi. Ve své knize Slunce, jež nikdy nezapadá však čínský investigativní žurnalista Džia Lušeng podtrhuje



Vliv maoismu na čínskou administrativu lze snadno vidět na plakátech propagandy, kde je hlava státu, Jiang Zemin, zachycen. Plakát nalevo ukazuje Maa, Denga Xiaopinga a Jianga Zemina.



Nikdo nesmí být oklamán kroky podniknutými Čínou k posunu od komunismu k ekonomice volného trhu. Komunistická mentalita je pořád jasně viditelná v politice státu a v každé oblasti Číny. Portréty Mao po celé zemi jsou toho jasným důkazem. Maoistická propaganda stále pokračuje kupředu plnou rychlostí.



Díky propagandě je Mao dosud považován za spasitele většinou čínského lidu.





**K**dyž Mao v roce 1976 zemřel, zůstalo za ním 60 milionů mrtvých a desítky milionů lidí poznamenaných mučením. Jenže maoisté, kteří v jeho stopách pokračují, stále zabíjejí lidi, o nichž tvrdí, že jsou to pouze “obyčejní nebo političtí zločinci”. Tito zabítí zezadu kulkou do srdce jsou kopáni a plakáty s detaily jejich tazvaných zločinů jsou na ně zavěšeny.





určitě jiné pravdy. Podle Džia, čínská oddanost Maovi odráží nostalgii pro dny, kdy země vypadala stabilněji. Píše, že ubohé vedení, degenerující společnost a rostoucí zločinost pomáhají zvyšovat nostalgii pro Maa. Příliš mnoho Číňanů si představuje, že slunce znovu vyjde nad Čínou až bude Maova ideologie transformována do života.

Jak tyto analýzy ukázaly, Čína se vůbec neobrací ke komunismu zády a možná se dokonce pohybuje směrem k přísnější formě komunismu v souladu s nastoleným programem.

Komunistická ideologie znamená, že útisk ve Východním Turkestánu bude pokračovat. To proto, že komunistická ideologie byla vždy nesmiřitelná s muslimy a islámem a vždy tomu tak bude.

### **Čínský “teroristický” klam**

Teroristické útoky na Spojené státy 11.zář 2001 s sebou přinesly nový strategický řád, který změnil rovnováhu světa. Spojené státy zahájily globální válku s mezinárodním terorismem, který zemi považuje za hlavní cíl. Některé země však v tomto boji našly výhodu a doufají, že ho využijí pro vlastní záměry. Nejvýznamější z nich je Čína.

Čína se snaží vyobrazit reakci Spojených států na terorismus jako “válku proti muslimům,” a vydala poselství v říjnu 2001. Toto poselství v podstatě říká, že Čína chce spolupracovat se západním světem proti islámským teroristům ve Východním Turkestánu.

Jenže prohlášení Číny si jasně odporuje. Lidé ve Východním Turkestánu vedou zcela ospravedlnitelný boj za ochranu svých

hodnot a kultury, práva žít podle svého náboženství a hovořit vlastním jazykem. Nyní po mnoho let byl tento boj veden na čistě demokratickém základu, díky dobrému rozumu vůdců Východního Turkestánu. Mohou zde existovat jedinci nebo skupiny inklinující k použití násilí, tak jako v kterékoli jiné společnosti, avšak to nemění nic na faktu, že boj Východního Turkestánu je ospravedlnitelný. Skutečná teroristická síla v regionu, jak jsme viděli v této knize, je čínský režim, který vede dlouhodobou genocidní kampaň proti nevinným muslimům ve Východním Turkestánu.

Západní komentátoři neotáleli s vyjádřením této skutečnosti. Bývalý americký senátor Jesse Helms byl jedním z nich. Příkladem je článek nazvaný "Pozor na vazby Číny k Talibanu" ze 14. října 2001 ve Washington Times, ihned po čínské propagandistické iniciativě. Helms sloužil po mnoho let jako senátor republikánské strany za Severní Karolínu a byl členem komise senátu pro zahraniční vztahy. Ve svém článku popsal, jak klamný tah Číny k získání podpory Spojených států a Západu, doopravdy byl. Prohlásil, že existují tajná spojení mezi Čínou a talibanským režimem a že Čína je nepřátelská jak k islámu tak k Západu:

...Druhým odůvodněním pro spolupráci s Číňany je podivný předpoklad, že Čína a Spojené státy sdílí stejný zájem v boji s terorismem. Jaká naivní a nebezpečná fantazie. Faktem je, že vláda komunistické Číny je v posteli s každým teroristickým a teroristy podporujícím ničemným režimem na Středním východě...

Ti, kdo si představují, že USA sdílí stejné zájmy s Číňany v boji s terorismem nejpravděpodobněji zakládají svůj předpoklad na boji Číny s údajným ujugurským terorismem v provincii Xinjiang, dříve

# Çin'in 11 Eylül zulmü



Çin'in Doğu Türkistan'daki Müslümanlara karşı yürüttüğü zulmün, 11 Eylül saldırısının ardından tahammül edilemez boyutlara ulaştı.

Čínská krutost 11.září  
Krutost způsobená Čínou muslimům ve Východním Turkestanu dosáhla nepřijatelných rozměrů po událostech z 11.září



Yeni Şafak, 15.1.02

Vakit, 15.1.02

## Doğu Türkistanlı Müslümanlar Çin kısıkcında...

Radikal, 26.12.01

### Pekin, Uygurları 11 Eylül'le eziyor

Peking drtí Ujgury pod záminkou 11.září  
Americká válka s terorem zvýšila čínský útlak ve Východním Turkestanu. New York Times popsaly pekingskou kampaň poprav Ujgurů.



Doğu Türkistan'ıya kılık-kıyafet yasağı

Doğu Türkistan Enformasyon Merkezi, Çin'in Kazakistan sınırındaki Yüli Valiliği tarafından bir ge-

Muslimové Východního Turkestanu v čínském sevření...

Omezení oděvu lidí ve Východním Turkestanu

Doğu Türkistan'ın Türkiye kampanı ve çığı Müslümanların 11 Eylül'le eziyor.

İnsan Hak ve Hürriyetleri Vakfı (IHH) tarafından hazırlanan raporda, Doğu Türkistan'da minimum 166 Müslümanın tutuklandığı açıklanırken, Uluslararası Af Örgütü raporunda ise, Çin yönetiminin, işkenciler yaptığı ve yüzlerce Müslümanı idam ettiği ifade ediliyor.

Yüli bekarlarının artması ve eğitim sistemi de yasaklandı."

# ÇİN, KATLEDİYOR

Uluslararası Af Örgütü, Çin yönetiminin binlerce Uygur Müslümanını katlettiğini iddia ediyor.

Čínské masakry

Amnesty International oznámila, že čínská administrativa zadržela tisíce ujgurských muslimů a stovky popravila. Stanovila, že Čína uvalila na muslimy Východního Turkestanu restrikce v oblečení a pokouší se zabránit všem formám dodržování náboženství.



Çin Yönetimi

Útlak komunistické Číny ve Východním Turkestanu

## Çin, Uygur Türkleri üzerindeki sindirme politikasına hız verdi. Sünnet, düğün ve cenaze törenleri yasaklandı

### DIŞ HABERLER SERVİSİ

**D**oğu Türkistan olarak adlandırılan Sincan bölgesindeki Müslüman Uygur Türklerinin etnik ve dinsel kimliğini yok etmek için 1949'den itibaren beri her yolu deneyen Çin, bu kez yeni bahane olarak 11 Eylül saldırılarına sarıldı. Pekin yönetimi yayımladığı bir genelgeyiyle, 11 Eylül saldırılarının bir benzerinin yaşanabileceğini gerekçe göstererek, Uygurların yaşadığı Sincan'ın Yili bölgesindeki bütün düğün, cenaze, sünnet, ev taşınma törenleri ve hatta her tür kişilerin takdimatını yasakladı.

Merkezî Müahit'e bahşanan Doğu Türkistan Profesörünün Merkez'in açıklamasına göre,

özellikle 11 Eylül saldırılarından sonra Sincan bölgesinde baskıların iyice arttığı belirtilerek, merkezi hükümetin her tür yerel bayram, tören veya gelenegî "devletin istikrarını bozmasıyla sonuçlanabilir" olarak değerlendirilmediği kaydedildi.

Yili Valilik Bölgesi Komünist Partisi bürosu ise,

Fransa Basın Ajansı'na (AFP) son genelgeyi doğrulamakla birlikte, bunun "arabî durdurup gerici ve freddist fikirleri önlemeye yönelik ruhsal uygurlama tedbirleri olduğunu" savundu.

Pekin yönetimi, Uygur bölgesinde halkın ihudat özgürlüğü üzerinde sistemli baskı kurduğu gibi bölgenin nüfus dengisini Uygurların silebilmeye çalışması için ülkenin diğer bölgelerinden buraya sürekli Çinli nüfus kaydırıyor.



Uygur bölgesinde bir mezarlık... Uygurların yolları demeyen Çin yönetimi, şimdiki de cenaze

Milliyet, 9.1.02

Čína postoupila ve své kampani zastrašování Ujgurských Turků. Obřizky, svatby a pohřební obřady byly zakázány.

Radikal, 12.01.02

# Çin'den mutlu infazlar

Vatandaşlarına bol keseden idam cezası dağıtan Çin, 2001'deki faili meşhur 7 Eylül saldırılarını öldürerek tamamladı. Pekin, Çin yeni yılının başlayacağı şubata da idam cezası dağıtıyor.

Srdečné popravy z Číny

Čína, která popravuje vlastní občany s divokým zaujetím, doplnila bouří v roce 2001 popravou 40 lidí za jediný týden. Peking bude "drtit" lidi až do čínského nového roku v únoru.

PEKİN - Dörtüncü en kalabalık ve v...  
infazları en çok idam cezası dağıtan

## Doğu Türkistan'da alarm

**Ç**inli yetkililer, Müslüman Uygur Türkleri'nin yaşadığı Doğu Türkistan'da (Çing-İng-Sincan eyaleti) operasyonlarını ve baskılarını artırdı. Geçen hafta, Kar'ın ve Kazan'ın bölge diliminde çevreler ve halka saldırılar için çok sayıda alan ve objektifin tahkimlenmesi netice operasyonları sürdürüyor. Bölgesel güvenlik müdahalelerinden hareketle görüşleri iddia eden Pekin yönetimi, geniş çaplı tankları kampanyaları başlatıyor.

Wen Wei Po gazetesinde yer alan habere, Çin'in en batısında yer alan Sincan'da üç ayın süreli güvenlik alarmının birincisini uygulamaya geçireceği bildirildi. Gazete, Ramazan Bayramı sırasında, insan hayatı içinde bulunan müslümanların tanklarınmaya güvenlik alarmının verilmesi kaydedildi. Doğu Türkistan'ın Pakistan, Afganistan ve Kazakistan ile sınırları bulunuyor.

Poplach ve Východním Turkestánu

## ORUÇ TUTMAK DA YASAK

**İ**HH tarafından hazırlanan raporda Londra merkezli bir insan hakları örgütü olan Uluslararası Af Örgütü'nün şu açıklamalarına da yer verildi: "Çin yönetimi, terörizm ile ayrılmaklığı ayırt etmiyor. Çin, kendi kontrolü dışında bir İslami eğitimin tehlikeli olduğu görüşüne sahip. 1990'ların ortalarında Doğu Türkistan'da Müslümanlara yönelik yüzlerce idam ve binlerce tutuklama yapıldı. Tutuklular çok kötü koşullarda tutuluyor ve işkence görüyor. Ramazan ayında, Çin yönetimi Doğu Türkistanlı müslümanların iftariyi giymeyi de yasakladı."

Náboženský púst zakázán

Yeni Şafak, 15.1.02

známé jako Východní Turkestán. Ale je ošklivé se toho chytat: Pokud by USA měly skončit se získáváním podpory Pekingu pro naše protiteroristické snahy, dozajista to přijde za cenu čínského zákroku proti Ujgurům. To by byla morální pohroma, jelikož neexistuje ospravedlnění pro dávání Ujgurů dohromady s vraždícími fanatiky, kteří nám chtějí uškodit. Ujghurové jsou pouze zapojeni do boje za svobodu od pekínské tyranské nadvlády po větší část mírumilovně. Proto byli zle přemoženi čínskou vládou zatýkající a mučící politické vězně, ničící mešity a střílející do pokojných demonstrantů.

Strategicky a morálně Spojené státy nemohou a nesmí předpokládat, že Čína je součástí řešení terorismu. Doopravdy je komunistická Čína velkou částí problému.(88)

Jak vidno, Američané jsou si vědomi toho, co se děje v Rudé Číně a o hrozném útisku muslimů ve Východním Turkestánu a proto považují Čínu, nikoli za "součást řešení terorismu" ale za součást terorismu samého.

Tento názor nyní sdílí mnozí na Západě. Různé osobnosti upozorňují na potřebu dávat pozor na povahu tahů určitých zemí, které doufají, že vytěží prospěch z boje USA proti terorismu. 5. listopadu 2001 článek Thomase Beala, jednoho z vydavatelů The Asian Wall Street Journal zdůraznil následující:

Falešné pobouření Číny ukazuje, jak vykořisťuje světový odpor k útokům na Ameriku, aby omluvila 10 letý zákrok proti etnickému nacionalismu a náboženství v Xinjiangu, jehož muslimští turečtí Ujghurové tvoří polovinu z 18 milionů obyvatel. Z krytí nebo přinejmenším neodporování USA vedené kampaně proti Osamu bin Ladenovi, prezident Jiang Zemin doufá vydojit větší sympatie západních vlád kritických k záznamu Číny v porušování lidských práv.



(Nahoře) Východotur-kestánští muslimové pozabíjeni spolu se svými dětmi Maovými bojovníky. (Nahoře napravo) Muslimové jsou zatýkáni bez důvodu, naloženi do nákladáku a ukazováni veřejnosti, pak vzati na neznámé místo a zabiti. (Na straně) Od roku 1992 konkrétně obrovsky vzrostl počet zatčených ve Východním Turkestánu na základě zosnovaného obvinění a odeslaných do pracovních táborů.



Bushova administrativa musí odmítnout pokus Číny srovnat útok na Ameriku se svým separatistickým problémem. Neměla by podporovat, přecházením mlčením ani jinak, čínské zneužívání muslimů v Xinjiangu...(89)

Dále v článku se Beal obrací k útisku čínského režimu na lid

Východního Turkestánu a prohlašuje, že stále pokračuje. Uzavírá svůj článek těmito slovy:

... USA nesmí ponoukat zneužívání Pekingu proti Ujgurům, lidem, kteří vědí příliš dobře, proč Amerika bojuje s terorismem.(90)

Pro tuto část Turecko potřebuje mít tato fakt na paměti ve svém vztahu k Číně a používat diplomatické kanály k podpoře oprávněného boje svých tureckých druhů a souvěrců ve Východním Turkestánu.

### **Řešení leží v odstranění fundamentálních základů darwinismu**

Zatím jsme zdůrazňovali, že filosofickými základy čínské brutality jsou darwinismus a materialismus. Taktéž jsme se dotkli spojení mezi darwinismem a komunismem. Mnohé příklady, které byly vzaty v úvahu v jiných dílech týkajících se spojení mezi darwinismem a různými bezbožnými ideologiemi odhalují, jak darwinismus mění svět v místo války a konfliktu a vyvolává rasismus a pokusy o etnické čistky. Jakto, že darwinismus vede lidi k válce, anarchie, chaosu a konfliktu (a k tomu, že považují tento stav věcí za součást přirozenosti života)?

Podle překrouceného názoru darwinistů jsou lidé produktem přírodního zákona a náhody a jsou druhem vyvinutého zvířete, které existuje pouze kvůli přežití nejsilnějších. Proto neexistuje důvod, proč neprojevat takové zvířecí rysy jako jsou agresivita, nelítostnost a násilí. Navíc, protože jsou lidé produktem náhody a přírodního zákona, my nejsme za takové rysy odpovědní. Tato idea je podbízena v psaných a vizuálních médiích navzdory faktu, že postrádá jakýkoli vědecký základ. Vzdělávací instituce ji zo-



brazují, jako by šlo o prokázaný fakt, což vede lidi k upadnutí pod kouzlo darwinismu, aniž by si toho byli vědomi. Následkem toho nejsou mladí lidé vedeni k lásce, soucitu a sebeobětování, ale inklinují ke zločinu, násilí a zlu.

Darwinismus a materialismus tvrdí, že lidský pokrok závisí na konfliktu, který vyústí v přežití nejsilnějších. Skutečnost, že je to předkládáno, jako by se jednalo o vědeckou pravdu a že to bylo vyjádřeno státníky, vládci a vojenskými představiteli během let vedla k milionům mrtvých, obrovskému množství zmrzačených a zničeným městům a národům. Lidstvo prošlo dvěma světovými válkami a potápí se do konfliktu, anarchie a terorismu kvůli darwinistické chvále konfliktu, který považuje za základ pro pokrok.

Darwinismus považuje život za neustálý zápas, v němž silní mohou přežít dokud jsou nemilosrdní a proto je "nespravedlivá" soutěž ospravedlnitelná. Pokud je život boj, pak válka je jenom prostředkem k přežití a být nemilosrdný je způsobem, jak se chránit. Podle této zvrhlé myšlenky jsou slabí a oslabení odsouzeni k rozdrčení a eliminaci.

Darwinismus vede jedince a společnosti k nemilosrdnosti a krutosti, považuje válku a soutěž za biologickou nezbytnost a tvrdí, že krveprolití a utrpení (a dokonce i zavinění utrpení) jsou semeny pokroku. Toto vše považuje za "přírodní zákon". Když se tato myšlenka stane oficiální ideologií celého státu, bude nevyhnutelným výsledkem teror.

Z tohoto důvodu eliminace a odstranění ideologie darwinismu bude znamenat také eliminaci filosofie konfliktu a jejích rozmanitých projevů. Temná tvář darwinismu musí být odkryta a veliká snaha musí být vynaložena ku pomoci lidem rozpoznat

Boha a víru v Něho. Pevná morálka náboženství musí být plně vysvětlena společnosti.

Bůh přikazuje lidem, aby nastolovali spravedlnost za všech okolností, milovali mír a byli tolerantní a aby odporovali chaosu a zkaženosti. Podstata náboženské morálky proto znamená ustanovení míru a bezpečnosti. Všechna tři božská náboženství (křesťanství, judaismus a islám) odporují konfliktu a násilí. Odmítnutí darwinistické filosofie a její nahrazení náboženskou morálkou znamená nahrazení nenávisti a konfliktu láskou, soucitem, tolerancí a odpuštěním.



*Útlak komunistické Číny  
ve Východním Turkestánu*



**T**i, kdo podporují komunismus, chtějí vidět svět ovládaný konfliktem, bojem a strachem. Muslimové, kteří se přidržují islámské morálky, upřednostňují vidět svět, kde kompromis převažuje nad bojem, bratrství nad konfliktem a láska a pokoj nad strachem.



ZÁVĚR



V

knize jsme prozkoumali krutost, kterou komunistická Čína uvalila na vlastní lid a důkazy pro tichou genocidu muslimů ve Východním Turkestánu. Vzhledem k tomu, že katastrofa, kterou na svět uvrhl darwinismus je zcela zřejmá, je odpovědností všech lidí dobrého svědomí vést vážný boj ideí proti ideologii, která vedla k prolití toliké krve. Jedním podstatným rozměrem tohoto boje je opozice darwinistické, komunistické ideologii, která přivedla režim v Číně k naprosté nelítostnosti. Celému světu je třeba říct, že ačkoli se Čína obrátila směrem k ekonomice volného trhu, to nezměnilo fakt, že stále představuje “Rudou hrozbu.” Je třeba vést kampaň proti maoistickému komunismu, který nadále reprezentuje politické hledisko pekingského režimu a proti darwinismu, na němž je založen. Hrozné zločiny proti lidskosti, ke kterým komunistická ideologie vedla v Číně, Kambodži, Albánii, Severní Korei a dalších zemích musí být neustále před námi.

Darwinismus a maoismus – a všechny ostatní varianty komunismu – nejsou, jak si mnoho lidí v Číně představuje, ideologiemi osvobození, ale klamy, vedoucími k barbarství a zotročení, a to musí být ozřejmáno. Kampaň proti komunismu je stále zásadní a nesmí být zapomenuto, že každý krok k odhalení jeho pravé tváře bude krokem směrem ku pomoci nevinným národům, jako jsou muslimové ve Východním Turkestánu, v současnosti trpící pod komunistickým útlakem.

Krutost a utrpení způsobené Ujgurům žijícím ve Východním Turkestánu proto,

že jsou muslimové ukládá velkou odpovědnost všem muslimům na světě. Jak Bůh avizuje v jednom verši:

**A co je vám, že nebojujete na stezce Boží a za utištěné z mužů, žen a dětí, kteří říkají: „Pane náš, vyved' nás z tohoto města, jehož obyvatelé jsou nespravedliví! Dej nám ochránce Tebou vybraného a pošli nám pomocníka Tebou ustanoveného!“ (Korán, 4:75)**

Jak nařízeno v tomto verši je povinností každého muslima vést válku za osvobození všech utlačených muslimů. Systematická genocida prováděná Číňany ve Východním Turkestánu potřebuje opozici diplomacie, médií a občanských iniciativ.

Čína vynakládá velkou snahu na to, aby přiměla svět na region zapomenout a zobrazuje nevinné muslimy jako “teroristy”. Tváří v tvář tomuto musí každý muslim použít všechny dostupné prostředky, aby pověděl světu o utrpení ve Východním Turkestánu a upoutal pozornost mezinárodních organizací. Muslimové musí publikovat téma v novinách, časopisech a na webových stránkách. Musejí podporovat správnou věc lidí ve Východním Turkestánu. Političtí vůdci musejí téma nakousnout, požadovat spravedlnost a trvalé řešení ve svých vztazích s Čínou a Západem a členové veřejnosti je k tomu musí pobízet. Civilní organizace musejí také téma otevřít a pořádat semináře, konference a vzpomínkové dny Východního Turkestánu. Přivedením tématu do mezinárodní agendy mohou být na Čínu uvaleny legální sankce a muslimům z Východního Turkestánu lze dát novou naději ukázáním, že nebyli zapomenuti.

Mimoto, celému světu musí být představen islám a ukázáno, že islám nemá nic společného s terorismem, ale ve skutečnosti zamýšlí zkoncovat s takovými projevy násilí.

Mluvit otevřeně a odsuzovat ty, kdo tvrdí, že se uchylují k terorismu ve jméno náboženství a vysvětlovat a praktikovat islám–

skou toleranci a mírumilovný postoj k jiným vyznáním patří mezi největší odpovědnosti současného věku. Tímto způsobem lze vzít vítr z plachet utiskujícím režimům jako je Čína, které se pokouší získat sympatie světa zobrazováním muslimů, jež utlačují, coby teroristů a umožní to, aby skutečná pravda vyšla najevo. Muslimové musí učinit naprosto jasným, že nevyhledávají "srážku civilizací," ale že naopak si přejí vidět mír a harmonii mezi všemi náboženstvími a civilizacemi a že toto je zásadní prvek morálky Koránu.

Zkrátka muslimové musí pracovat k přivedení míru a stability na svět a oponovat všem silám stojícím proti míru a stabilitě, dokonce i těm, jež se skrývají pod "islámskou" maskou. Nesmíme zapomenout, že vláda války a chaosu, jako opak k míru a bezpečnosti, je popsána Koránem jako "fitna" (nevíra a její vnucování druhým), hřích, který Bůh proklel.

### **Historická odpovědnost, jíž čelí Turecko**

Hlediska, jež byla vyslovena vzhledem k výše popsané situaci jak ve Východním Turkestánu tak v islámském světě, odhaluje, že Turecká republika má v této souvislosti konkrétní zodpovědnost.

Zvažme záležitost nejprve z hlediska Východního Turkestánu. Více než kterýkoli jiný národ, Turecko potřebuje podat pomocnou ruku muslimům z Východního Turkestánu, protože ujgurští muslimové jsou Turci. To dává Turecku ohromnou mezinárodní výhodu, když dojde na obranu zákonných práv Východního Turkestánu. Stejným způsobem jako je na Turecko nahlíženo mezinárodní komunitou jako na dost oprávněně bránit práva Turků v Makedonii a Turkmenů v severním Iráku, bude také považováno za oprávněně přibrat práva tureckých Ujgurů ve Východním Turkestánu. Navíc obrana legálních práv muslimů Vých-

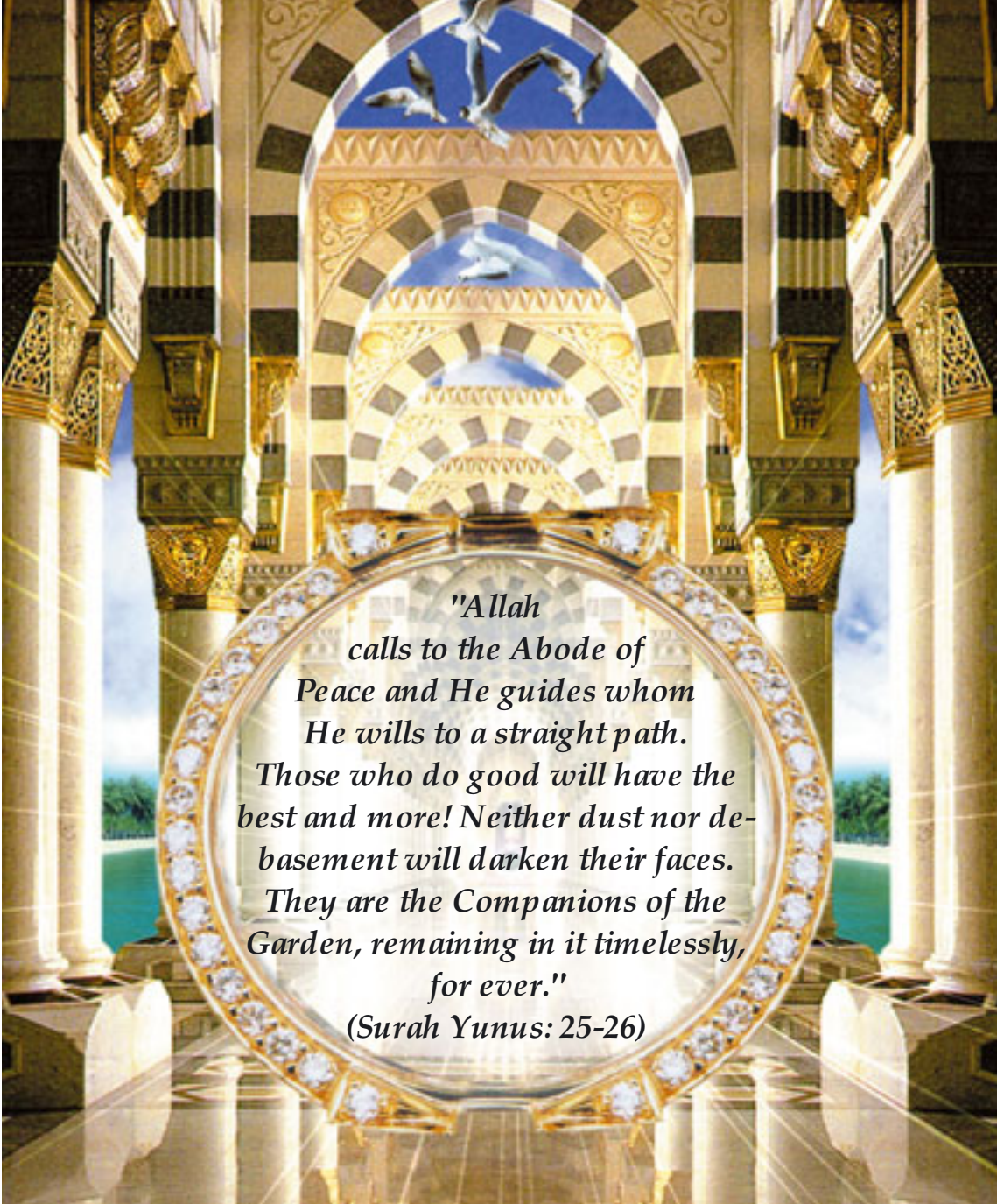
chodního Turkestánu je strategickou nezbytností pro Turecko samotné. Turecké republiky střední Asie přihlížejí bitvě o vliv mezi množstvím zemí jako Turecko, Rusko a Írán. Jednou cestou, jak se Turecko může stát v regionu vlivnějším je obrátit politické iniciativy k zabezpečení lásky a důvěry lidí v této oblasti. Pokud se bude Turecko brát za věc Východního Turkestánu, posílí se víra v tureckou sílu a moc rozhodnutí nad všemi tureckými republikami.

Druhým aspektem věci je zobrazování islámu jako vzoru pro svět, jak uváženo dříve. Nejsilnější kandidát v islámském světě, který je schopen toho dosáhnout je Turecko. Muslimští Turkové plně uchopili principy lásky, úcty a tolerance uchované v islámu jako svátost a jsou moderní a současní. Vlastní také obrovské kulturní dědictví a historickou vizi zděděnou po Osmanské říši. Ze všech islámských zemí je Turecko nejlépe integrováno do západního světa. Turecko může poskytnout nejefektivnější řešení umělé "srážky civilizací" která je prosazována mezi islámským a západním světem.

Musí se doufat, že dvacáté první století uvidí řešení na problém Východního Turkestánu a celý islámský svět, včetně Východního Turkestánu, pozná mír a bezpečnost. Budoucnost Východního Turkestánu, jako i celého islámského světa, bude, z Boží vůle, světlá a nadějná. Znamení toho se již začala objevovat. Muslimové jsou rozhodnutí Inout ke svým vírám navzdory krutosti a útisku a nyní existuje celosvětový trend návratu k náboženské morálce.

**"A Bůh zve lidi do příbytku míru a vede po stezce přímé, koho chce. Těm, kdo dobré konali, bude patřit odměna nejkrásnější a ještě jim bude přidáno; jich tváře nepokryje ani chmura, ani ponížení a budou ráje obyvateli a v něm věčné bude jejich přebývání." (Korán, 10:25–26)**





*"Allah  
calls to the Abode of  
Peace and He guides whom  
He wills to a straight path.  
Those who do good will have the  
best and more! Neither dust nor de-  
basement will darken their faces.  
They are the Companions of the  
Garden, remaining in it timelessly,  
for ever."  
(Surah Yunus: 25-26)*



**KLAM EVOLUCE**



D

arwinismus, jinak teorie evoluce, byl prosazen se záměrem popřít fakt stvoření, ale ve skutečnosti se jedná o nepravdivý, nevědecký nesmysl. Tato teorie, jež tvrdí, že život se vyvinul náhodou z neživé hmoty, byla vyvrácena vědeckým důkazem jasného “návrhu” vesmíru a živých věcí. Takto věda potvrdila fakt, že Bůh stvořil vesmír a živé věci v něm.

Propaganda dnes prováděná za účelem udržet teorii evoluce naživu je založena čistě na překrucování vědeckých faktů, předpojaté interpretaci a lžích a falších přestrojených za vědu.

Jenže tato propaganda nemůže zakrýt pravdu. Fakt, že teorie evoluce je největším klamem v historii vědy byl vyslovován dalšími a dalšími světovými vědci v uplynulých 20–30 letech.

Výzkum provedený v 80. letech konkrétně dokázal, že tvrzení darwinismu nemá žádný podklad, což je věc prohlášená množstvím vědců. Konkrétně ve Spojených státech mnoho vědců z různých oblastí biologie, biochemie a paleontologie uznalo neplatnost darwinismu a vzalo v úvahu stvoření, jako původ života.

My jsme prozkoumali zhroucení evoluční teorie a důkazy stvoření z vědeckého hlediska velmi detailně v mnoha našich pracích, a stále v tom pokračujeme. Kladouce důraz na tento předmět, bude ku prospěchu jej zde shrnout.

## Ideologický kolaps darwinismu

Aspektem darwinismu, díky němuž přestává platit tvrzení, že má význam pouze pro vědecký svět, a stává se velice důležitým pro celou společnost, je jeho ideologický rozměr. Odpověď, kterou dává na otázku, jak živé věci, včetně lidstva, vznikly dělá z darwinismu podstatu mnoha filosofií, světonázorů a politických ideologií.

Měli bychom zde uvážit vzath mezi darwinismem a materialistickou filosofií. Materialistická filosofie neboli "materialismus" je myšlenkový směr sahající až do starého Řecka. Materialismus spočívá na předpokladu, že hmota je jediná věc, která existuje. Podle filosofie materialismu hmota vždy existovala a bude existovat navždy. Znovu podle této filosofie mimo hmotu neexistuje nic.

Přírozeně se materialismus odráží i na politickém kolbišti s komunismem zde nepochybně zaujímajícím místo. Karl Marx a Friedrich Engels, považovaní za zakladatele komunismu, byli také zakladateli dialektického materialismu. V každém případě komunismus není nic jiného než materialismus aplikovaný na společenské vědy Marxem a Engelsem.

Komunismus se dnes považuje za ideologii odhozenou na smetiště dějin, vyjma faktu, že je stále nesmírně vlivný. Destruktivní prvky této ideologie lze dosud počítovat v mnoha zemích světa.

Zde darwinismus předpokládá velikou důležitost. Jelikož darwinismus, neboli teorie evoluce, tvrdí, že živé věci nebyly stvořeny, ale vznikly náhodou, díky čemuž se mu dostalo rozsáhlého přijetí materialistickými ideologiemi a byl přijat jako "základní podstata" komunismu. Všichni hlavní komunitičtí ideologové ak-



Charles Darwin

ceptovali teorii slovo od slova a na ní založili své ideologie.

V dopise Friedrichu Engelsovi v roce 1860, například, Karl Marx pravil o Darwinově knize "Tato kniha obsahuje základy přírodní historie pro naše názory."(91) V jiném dopise následujícího roku Karl Marx a Friedrich Engels tentokrát Ferdinandu Lassalovi, Marx pravil: "Darwinova kniha je velice důležitá a slouží mi jako základna v přírodních vědách pro třídní boj v historii."(92) Podobně Mao Ce Tung, zakladatel čínského komunismu, otevřeně prohlásil "Základy čínského socialismu spočívají na Darwinovi a teorii evoluce."(93)

Tak musí být intelektuální boj proti komunismu namířen na materialismus a teorii evoluce. Je také jasné, že rozsáhlé přijetí evoluční teorie ve společnosti bude dále pěstovat materialismus, a tak i komunismus.

## Vědecký kolaps darwinismu

Ačkoli tato doktrína sahá až do starého Řecka, teorie evoluce se velmi rozvinula v 19.století. Nejdůležitější rozvinutí, které ji vyneslo na vrchol vědy bylo učiněno Charlesem Darwinem v Původu druhů, publikovaném v roce 1859. V této knize popřel, že Bůh stvořil jednotlivé druhy na zemi zvlášť, jelikož tvrdil, že všechny mají jednoho předka a postupně se rozvinuly drobnými změnami v průběhu doby. Darwinova teorie nebyla založena na žádném konkrétním vědec-



**W**ith the experiments he carried out, Louis Pasteur invalidated the claim that "inanimate matter can create life", which constituted the groundwork of the theory of evolution.

kém zjištění. Jak i on přiznal, byl to pouhý “předpoklad”. Navíc, jak se Darwin svěřil v dlouhé kapitole své knihy “Potíže teorie”, teorie neobstála mnohé kritické otázky.

Darwin vložil svou naději do nových vědeckých objevů, od nichž očekával, že vyřeší tyto těžkosti. Avšak oproti jeho očekáváním, vědecká zjištění jen rozšířila rozměry těchto problémů. Porážka darwinismu tváří v tvář vědě může být zhodnocena pod třemi základními tématy:

- 1) Teorie nevysvětluje, jak vznikl život na zemi.
- 2) Žádná vědecká zjištění neukázala, že “evoluční mechanismus” navržený teorií má nějakou evoluční moc.
- 3) Fosilní nálezy dokazují přesný opak toho, co teorie naznačuje.

V této sekci prozkoumáme všechny tři body v povšechném shrnutí:

## **První nepřekonatelný krok:**

### **Původ života**

Teorie předpokládá, že všechny živé druhy se vyvinuly z jediné živé buňky, která se objevila na Zemi před 3.8 miliardami let. Jak jedna buňka může generovat miliony složitých živých druhů a, kdyby se někdy evoluce odehrála, jaktože nejsou pozorovány stopy ve fosilních nálezech, to jsou otázky, na které teorie neumí odpovědět. Avšak nejprve se musíme zeptat, kde se ta první buňka vzala?

Jelikož teorie evoluce popírá stvoření a jakýkoli druh nadpřirozeného zásahu, tvrdí, že první buňka vznikla náhodou podle zákonů přírody, bez jakéhokoli plánu, návrhu nebo uspořádání. Podle této teorie musela neživá hmota vyprodukovat živou buňku jako výsledek série náhod. Takové tvrzení je však neslučitelné s nejméně nenapadnutelnými pravidly biologie.

## “Život pochází ze života”

Ve své knize Darwin nikdy neodkazuje na původ života. Primitivní chápání tehdejší vědy se spokojilo s předpokladem, že živočichové mají jednoduchou stavbu. Od středověku byla spontánní generace, tvrdící, že neživé materiály se spojí, aby vytvořily živé organismy, hojně akceptována. Běžně se věřilo, že hmyz má původ ve zbytcích potravin a myši v obilí. Zajímavé pokusy byly provedeny, aby dokázaly tuto teorii. Nějaké obilí bylo položeno na špinavý kus plátna a věřilo se, že se v něm brzy objeví myši.

Podobně vývoj larev v rozkládajícím se mase měl být důkazem spontánní generace. Leč později bylo pochopeno, že červi se v mase neobjevují spontánně, ale byly zde nakladeny mouchami ve formě larev, neviditelnými pouhým okem. V době, kdy Darwin napsal *Původ druhů*, domněnka, že bakterie může vzniknout z neživé hmoty, byla ve světě vědy hojně přijímána.

Jenže pět let po zveřejnění Darwinovy knihy, Louis Pasteur oznámil své výsledky dlouhých studií a experimentů, jež vyvrátily spontánní generaci, základní kámen Darwinovy teorie. Ve své triumfální lekci na Sorboně v roce 1864, Pasteur pravil: “Nikdy se doktrína spontánní generace nevzpamatuje ze smrtelného zásahu tímto jednoduchým pokusem.”(94)

Po dlouhou dobu obhájci evoluční teorie odolávali těmto zjištěním. Avšak jak rozvoj vědy odhalil složitou stavbu buňky živých



Alexander Oparin's attempts to offer an evolutionist explanation for the origin of life ended in a great fiasco.

tvorů, myšlenka, že život může vzniknout náhodou čelila ještě většímu náporu.

## Bezvýsledné snahy 20.století

Prvním evolucionistou, který se kdy chopil tématu původu života byl v 20.století proslulý ruský biolog Alexander Oparin. S různými tezemi rozvinutými ve 30.letech se snažil dokázat, že živá buňka může vzniknout náhodou. Tyto studie však byly odsouzeny k selhání a Oparin musel učinit následující doznání:

Naneštěstí však je problém původu buňky nejzáhadnějším bodem celé studie o evoluci organismů.(95)

Evolucionističtí přívrženci Oparina se pokoušeli provádět pokusy k vyřešení problému. Nejznámější experiment byl proveden americkým chemikem Stanley Millerem v roce 1953. Kombinováním plynů o nichž předpokládal, že existovaly v prvotních zemské atmosféře v experimentálním nastavení a dodáváním energie směsi, Miller syntetizoval několik organických molekul (amino kyselin) přítomných ve struktuře bílkovin. Pouze pár let uplynulo, než bylo odhaleno, že tento pokus, který byl představován jako významný krok ve jméně evoluce, byl neplatný, jelikož atmosféra použitá při pokusu byla naprosto odlišná od skutečných podmínek na Zemi.(96)

Po dlouhém tichu Miller přiznal, že atmosférický prostředník, kterého použil byl nerealistický.(97)

Všechny snahy evolucionistů ve 20.století k vysvětlení původu života selhaly. Geochemik Jeffrey Bada, z Institutu San Diego Scripps akceptuje tento fakt v článku zveřejněném v časopise Earth (Země) v roce 1998:



Stanley Miller





**M**ezi největší klamy evolucionistů patří představa, jak se život spontánně rozvinul na tom, co nazývají primitivní Zem (na obrázku). Snažili se to dokázat takovými studiemi jako byl Millerův pokus. Jenže znovu utrpěli porážku tváří v tvář vědeckým faktům: Výsledky získané v 70.letech dokázaly, že atmosféra této primitivní Země byla naprosto nevhodná pro život.

Dnes jak opouštíme 20.století stále čelíme největšími nevyřešenému problému, do něhož jsme ve 20.století zabředli: kde se vzal život na Zemi?(98)

## Složitá stavba života

Primární příčinou, proč evoluční teorie skončila v takové hrozné slepé uličce ohledně původu života je, že dokonce ty živé organismy považované za nejjednodušší mají neuvěřitelně složitou stavbu. Buňka živého organismu je složitější, než všechny naše technologické výrobky. Dnes dokonce i v těch nejlépe vybavených laboratořích není možné vytvořit živou buňku spojením organických chemikálií.

Podmínky požadované pro vznik živé buňky jsou tak ohromné množstvím, aby mohly být vysvětleny náhodou. Pravděpodobnost bílkovin, stavebních jednotek buňky, syntetizovaných náhodou je 1 ku 10950 pro průměrnou bílkovinu vytvořenou



Jeden z faktů, jež anuluje evoluční teorii je neuvěřitelně složitá struktura života. DNA molekula nacházející se v jádrech buněk živých tvorů je toho příkladem. DNA je jakási databanka vytvořená z uspořádání čtyř odlišných molekul v odlišných sekvencích. Tato databanka obsahuje kódy všech fyzických rysů živého organismu. Kdyby byla lidská DNA zapsána, výsledkem by byla encyklopedie o 900 svazcích. Nepochybně taková neobyčejná informace popírá koncept náhody.

z 500 amino kyselin. V matematice je pravděpodobnost menší než 1 ku 1050 považována za nemožnou v praktickém smyslu.

Molekula DNA nacházející se v jádru buňky, která skladuje genetickou informaci, je neskutečnou databankou. Kdyby informace zakódované v DNA byly zapsány, vytvořily by obrovskou knihovnu skládající se z 900 svazků encyklopedií z nich každá má 500 stran.

Zde se vynořuje zajímavé dilema: DNA se může replikovat pouze s pomocí zvláštních proteinů (enzymů). Jenže syntéza těchto enzymů může být uskutečněna pouze informací zakódovanou v DNA. Jelikož na sobě navzájem závisí musí existovat najednou pro replikaci. To přivádí scénář, že život vznikl sám od sebe k mrtvému bodu. Profesor Leslie Orgel, renomovaný evolučionista z univerzity San Diego, Kalifornie, přiznal tuto skutečnost v září 1994 ve vydání Vědeckého amerického časopisu:

Je extrémně nepravděpodobné, že proteiny a nukleové kyseliny, z nichž oboje mají velice složitou strukturu vznikly spontánně na stejném místě ve stejném čase. Jenže taktéž vypadá nemožné mít jedno bez druhého. A tak na první pohled by člověk mohl uzavřít, že život nemohl nikdy vzniknout náhodou chemickými prostředky.(99)

Nepochybně, pokud je nemožné, aby život vznikl z přirozených příčin, potom musí být akceptováno, že život byl "vytvořen" nadpřirozeným způsobem. Tento fakt explicitně anuluje evoluční teorii, jejímž hlavním smyslem je popřít stvoření.

### **Imaginární evoluční mechanismus**

Druhým významným bodem, který neguje Darwinovu teorii, je že oba koncepty navržené teorií jako "evoluční mechanismy", jak bylo zjištěno, nemají ve skutečnosti žádnou evoluční moc.

Darwin založil svůj evoluční předpoklad cele na mechanismu "přírodního výběru". Důležitost, kterou kladl na tento mechanis-

mus byla evidentní v názvu jeho knihy: Původ druhů skrze prostředky přírodního výběru...

Přírodní výběr znamená, že ty živé organismy, které jsou silnější a lépe uzpůsobené přírodním podmínkám jejich přirozeného prostředí přežijí zápas o život. Například ve stádu jelenů, na které zaúčí šelmy přežijí ti nejrychlejší. Proto se bude jelení stádo skládat se silných a rychlých jedinců. Avšak toto nepochybně nezpůsobí, aby se jeleni vyvinuli a transformovali v jiné živočišné druhy, kupříkladu koně. Proto mechanismus přírodního výběru nemá



**L**amarck věřil, že žirafy se vyvinuly z takových zvířat, jako jsou antilopy. Podle jeho názoru krky býložravých zvířat postupně rostly delší a delší, až vznikly žirafy. Podle zákonů dědičnosti objevených Mendelem v roce 1865 je dokázáno, že je nemožné, aby se možnosti shromážděné během života předaly následujícím generacím. Lamarckova žirafí pohádka tak byla deponována do popelnice dějin.

žádnou evoluční moc. Darwin si byl tohto faktu také vědom, proto uvedl ve své knize Původ druhů, že “Přírodní výběr nic nezmůže, dokud se u jedinců neobjeví náhodné prospěšné individuální variace a rozdíly.”(100)

### **Lamarckův vliv**

Takže, jak se tyto “prospěšné variace” objeví? Darwin se snažil zodpovědět tuto otázku z pohledu primitivního chápání vědy své doby. Podle francouzského biologa Chevaliera de Lamarck (1744–1829), který žil před Darwinem, živí tvorové předávají rysy, které získali v průběhu života příští generaci. Trval na tom, že tyto rysy, akumulované z generace na generaci, způsobují, že vznikají nové druhy. Například tvrdil, že žirafy se vyvinuly z antilop. Jak usilovaly dosáhnout na listy na vysokých stromech, jejich krky se postupně z generace na generaci natahovaly.

Darwin také uvádí podobné příklady. V knize Původ druhů kupříkladu praví, že někteří medvědi hledající potravu ve vodě se postupně transformovali na velryby.(101)

Avšak zákony dědičnosti, které objevil Gregor Mendel (1822–84) a byly ověřeny genetikou, která rozkvetla ve 20.století nakonec zdemolovaly legendu o získaných rysech předávaných potomkům. Tak přírodní výběr přišel o výhodu coby evoluční mechanismus.

### **Neodarwinismus a mutace**

Za účelem nalézt řešení darwinisté vyvinuli “moderní teorii syntezu” neboli jak je to obecně známo, neodarwinismus, na konci 30.let. Neodarwinismus dodal mutace, což jsou porušení formované geny v živých tvorech kvůli vnějším faktorům jako radiace nebo replikační chyby, jako “způsob výhodných mutací” navíc k přirozené mutaci.



The direct effect of mutations is always harmful. A deformed hand, the product of mutation.

Dnešním modelem evoluce ve světě je neodarwinismus. Teorie tvrdí, že miliony živých tvorů formovaní množstvím složitých orgánů (uši, oči, plíce, křídla) prošly mutacemi, to jest genetickými poruchami. Jenže existuje přímý vědecký fakt, jenž totálně podkopává tuto teorii: Mutace nezpůsobují, že se živí tvorové vyvíjejí; naopak jsou vždy škodlivé.

Důvod k tomu je velice prostý: DNA má velice složitou strukturu a náhodné vlivy ji mohou pouze poškodit. Americký genetik B. G. Ranganathan to vysvětluje následovně:

Nejprve, skutečné mutace jsou v přírodě velmi řídké. Za druhé, většina mutací je škodlivých, jelikož jsou to náhodné, spíše než pravidelné změny v genech; jakákoli náhodná změna ve vysoce organizovaném systému bude spíše k horšímu než k lepšímu. Kupříkladu, když zemětřesení otřese pravidelnou strukturou jakou je budova, v kostře budovy se vyskytnou náhodné změny, které se vši pravděpodobností nebudou zdokonalením.(102)

Není překvapivé, že žádný případ mutace, který by byl k použití, to jest u něhož by bylo známo, že rozvinul genetický kód, nebyl dosud pozorován. Bylo dokázáno, že mutace jsou škodlivé. Rozumí se, že mutace, která je představována jako "evoluční mechanismus" je ve skutečnosti genetický úkaz, který poškozuje živé tvory, a ponechává je bezmocnými. (Nejznámějším efektem

mutace u lidských bytostí je rakovina.) Ovšemže destruktivní mechanismus nemůže být “evolučním mechanismem”. Přirozený výběr na druhou stranu “nezmůže nic sám o sobě”, jak přiznal i Darwin. Tento fakt ukazuje, že v přírodě žádný evoluční mechanismus neexistuje. A pokud neexistuje evoluční mechanismus, tak potom se tento imaginární proces zvaný evoluce nemohl nikdy odehrát.

### **Fosilní nálezy:**

#### **Žádné známky přechodných forem**

Nejjasnějším důkazem, že scénář navržený teorií evoluce se nikdy neodehrál poskytují fosilní nálezy.

Podle této teorie se všechny živé druhy vyvinuly z předchůdce. Dříve existující druhy se časem proměnily na něco jiného a tak vznikly všechny dnešní druhy. Tento proces trval miliony let. Kdyby toto byl ten případ, četné přechodné druhy by musely existovat a žít během dlouhých transformačních period. Například by v minulosti musely žít druhy půl ryba/půl plaz mající plazi znaky dodatečně k rybím. Nebo by musely existovat plazi/ptáci mající ptačí znaky dodatečně k plazím. Jelikož toto je přechodné stádium, tak by to musely být neschopní, defektní, zmrzačení tvorové. Evolucionisté nazývají tato imaginární stvoření “přechodnými formami”.

Kdyby taková zvířata kdy žila, musely by existovat miliony a dokonce miliardy různých variací a množství. Co je významější zbytky těchto podivných stvoření by měly být obsaženy ve fosilních nálezech. V Původu druhů Darwin vysvětluje:

Pokud je má teorie pravdivá, množství přechodných variant, spojených co nejbližší s druhy stejné skupiny muselo existovat pospolu... Následně, důkaz jejich předchozí existence lze nalézt pouze mezi zkamenělými zbytky.(103)

# LIVING FOSSILS REFUTE EVOLUTION

Fossils are proof that evolution never happened. As the fossil record reveals, living things suddenly appeared together with all the characteristics they possess, and they never undergo the slightest change so long as they remain in existence. Fish have always existed as fish, insects as insects, and reptiles as reptiles. There is no scientific validity to the claim that species emerged gradually.



## Sea Urchin

Period: Paleozoic Age, Carboniferous Period  
Age: 295 million years



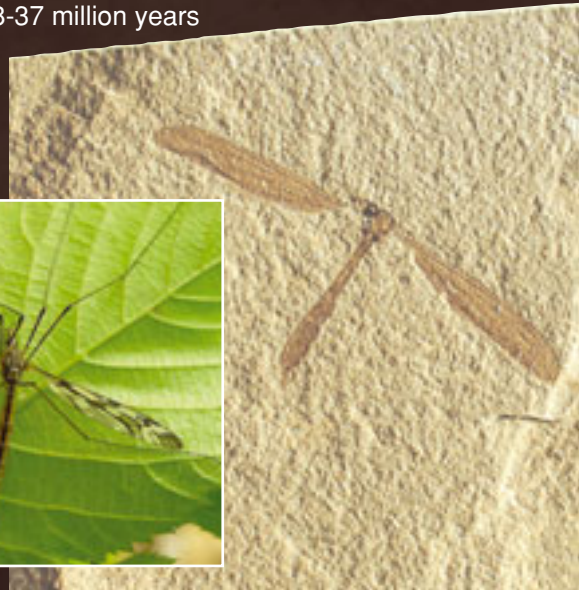
## Sun Fish

Period: Cenozoic Age, Eocene Period  
Age: 54-37 million years



## Crane Fly

Period: Cenozoic Age, Eocene Period  
Age: 48-37 million years



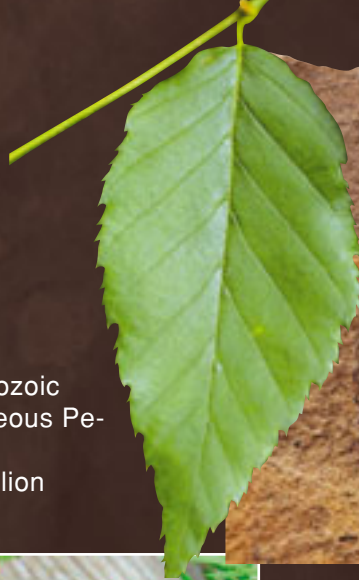


**Starfish**

Period: Paleozoic Age, Ordovician Period  
Age: 490-443 million years

**Birch Tree Leaf**

Period: Cenozoic Age, Eocene Period  
Age: 50 million years

**Cicada**

Period: Mesozoic Age, Cretaceous Period  
Age: 125 million years

**Sequoia Leaf**

Period: Cenozoic Age, Eocene Period  
Age: 50 million years



## Darwinovy naděje rozdrčeny

Avšak ačkoli evolucionisté vynaložili usilovné snahy k nalezení zkamenělin po celém světě od poloviny 19.století dodnes, žádné přechodné formy nebyly odhaleny. Všechny zkameněliny oproti očekávání evolucionistů ukazují, že život se objevil na Zemi náhle plně vytvořen. Jeden slavný britský paleontolog Derek V. Ager, připouští tento fakt, přestože je evolucionistou:

Vyplývá z toho, že prozkoumáme-li fosilní záznam detailně, ať na úrovni řádů nebo druhů, nacházíme – zas a znova – nikoli postupnou evoluci, ale náhlou explozi jedné skupiny na účet druhé.(104)

To znamená, že ve fosilním záznamu se všechny živé druhy naráz rozšiřují plně formované, bez jakýchkoli přechodných forem mezi nimi. Toto je pravým opakem Darwinových předpokladů. Také je to velice silný důkaz, že živé věci jsou stvořeny. Jediným vysvětlením náhlé expanze plně vyvinutého druhu bez evolučního předka je, že byl vytvořen. Tuto skutečnost uznává i velmi proslulý evoluční biolog Douglas Futuyma:

Stvoření a evoluce, tím jsou vyčerpány všechny možné původy živých druhů. Organismy se buď objevily na zemi plně vyvinuté či nikoli. Pokud ne, musely se vyvinout z dříve existujících druhů nějakým procesem modifikace. Pokud se objevily najednou v plně vyvinutém stádiu, pak musely být vytvořeny nějakou všemocnou inteligencí.(105)

Fosilie ukazují, že se druhy na Zemi objevily plně vyvinuté v dokonalém stavu a najednou. To znamená, že “původ druhů” na rozdíl od Darwinových předpokladů netkví v evoluci, ale ve stvoření.

## Pohádka o lidské evoluci

Předmětem nejvíce probíraným obhájci teorie evoluce je subjekt původu člověka. Darwinisté tvrdí, že moderní člověk se vyvinul z opici podobnému stvoření. Během údajného evolučního

procesu, jenž údajně začal před 4–5 miliony let, měly existovat jakési přechodné formy mezi moderním člověkem a jeho předchůdci. Podle zcela imaginárního scénáře byly vytvořeny základní kategorie:

1. Australopithekus
2. Homo habilis
3. Homo erectus
4. Homo sapiens

Evolucionisté nazývají první předchůdce jako Australopithekus, což znamená “jihoafrický lidoop”. Tyto druhy nejsou ničím více, než dávnými druhy lidoopa, který později vyhynul. Rozsáhlý výzkum různých druhů Australopitheka dvěma slavnými světovými anatomy z Anglie a USA, jmenovitě Lordem Solly Zuckermanem a

profesorem Charlesem Oxnardem, ukazuje, že tito lidoopové patřili k obyčejným druhům lidoopů, které později vyhynuly a vůbec se nepodobají lidem.(106)

Evolucionisté klasifikují ostatní stádia jako “homo”, což znamená “člověk”. Podle jejich tvrzení tvorové v homo sérii jsou lépe vyvinutí než Australopithekus. Evolucionisté navrhli fiktivní schéma aranžování různých fosilií do náležitého pořádku. Toto schéma je imaginární, protože nebylo nikdy dokázáno, že existují evoluční vztahy mezi těmito rozličnými třídami.

Ernst Mayr, jeden z nejvýznamějších evolucionistů 20.století tvrdí ve své knize Jedna dlouhá hádka, že “konkrétní historické hádanky jako je původ druhů nebo Homo sapiens, jsou extrémně obtížné a mohou vyústit v konečné a uklidňující vysvětlení.”(107)

Načrtnutím řetězce Australopithekus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens, evolutionisté naznačují, že každý následující druh je potomkem předchozího. Avšak nedávná zjištění paleoantropologů odhalila, že Australopithekus, Homo habilis, a Homo erectus žili v různých částech světa současně.(108)

Navíc určité segmenty této lidské klasifikace jako Homo

erektus žily až do nedávných moderních dob. Homo sapiens neandarthalensis (neandrtálec) a Homo sapiens sapiens (moderní člověk) spolu žili v jedné oblasti.(109)

Tato situace zjevně značí neplatnost tvrzením že jsou si navzájem předkem a potomkem. Stephen Jay Gould vysvětluje tento mrtvý bod evoluční teorie, ačkoli byl sám vedoucím obhájcem evoluce ve 20.století:

Co se stalo s naším žebříčkem, když máme tři koexistující rody hominidů (A. afrikanus, robustní australopithecines, a H. habilis), žádný jasně odvozen od druhého? Navíc žádný z těch tří neprojevuje jakékoli evoluční trendy během svého pobytu na zemi.(110)

Stručně řečeno, scénář lidské evoluce, který je prosazován různými kresbami poloopice, opičího muže, objevujících se v médiích a učebnicích, což je, upřímně, prostředkem propagandy, je pouhou pohádkou bez vědeckého základu.

Lord Solly Zuckerman, jeden z nejslavnějších a nejuznávanějších vědců ve Velké Británii, který prováděl výzkum tohoto subjektu po léta a studoval zkameněliny Australopitheka po 15 let, nakonec uzavřel, navzdory tomu, že je sám evolucionistou, že ve skutečnosti neexistuje rodinný strom větvící se od opicím podobných stvoření k člověku.

Zuckerman také vytvořil zajímavé "spektrum vědy" sahající od toho, co je považováno za vědecké k tomu, co je považováno za nevědecké. Podle Zuckermanova spektra nejvíce vědecké – to jest závisější na konkrétních údajích – jsou oblasti jako chemie a fyzika. Po nich jdou obory biologie a pak společenské vědy. Na vzdáleném konci spektra, což je oblast považovaná za nejméně vědeckou jsou "mimosmyslové vnímání", koncepty jako telepatie a šestý smysl – a nakonec "lidská evoluce". Zuckerman objasňuje své zdůvodnění:

Pohybujeme se od hlášení se k objektivní pravdě do těchto oblastí předpokládané biologické vědy, jako jsou mimosmyslové vnímání a

interpretace lidské fosilní historie, kde je pro věřícího [evolucionistu] všechno možné – a kde vášnivý věřící [v evoluci] je někdy schopen uvěřit několika navzájem si odporujícím věcem současně.(111)

Povídáčka o lidské evoluci se vyvařila v pouhé předpojaté interpretace některých zkamenělin lidmi, kteří slepě lnou k této teorii.

### **Darwinův vzorec!**

Vedle technických důkazů, jimiž jsme se dosud zabývaly, pojdme nyní pro jednou prozkoumat jakým druhem pověry je evoluce příkladem tak prostým, že by jej pochopilo dítě: Teorie evoluce tvrdí, že život vznikl náhodou. Podle tohoto tvrzení neživé a nevědomé atomy se spojily, aby vytvořily buňku, která jaksí vytvořila další živé věci včetně člověka. Uvažujme o tom. Spojíme-li prvky, které jsou stavebními jednotkami, jako je uhlík, fosfor, dusík a draslík vznikne pouze hmota. Je jedno, jakými procesy projde, kupa atomů nemůže vytvořit jediného živého tvora. Chcete-li, podnikneme “experiment” a prozkoumáme, co opravdu evolucionisté tvrdí, aniž by to nahlas nazvali “Darwinovou formulí”:

Dovolme evolucionistům, ať do barelů vloží všechny materiály přítomné v živých organismech jako fosfor, dusík, kyslík, uhlík, železo, hořčík. Dovolme jim dokonce vložit jakýkoli materiál, který v normálních podmínkách neexistuje, pokud ho považují za nezbytný. Dovolme jim, ať přidají tolik aminokyselin a proteinů – z nichž každý má pravděpodobnost vzniku 10 ku 950 – kolik budou chtít. Dovolme jim směs vystavit takovému teplu a vlhku, jak budou chtít. Dovolme jim ji míchat jakýmkoli technologicky vyvinutým přístrojem. Dovolme jim postavit ty nejproslulejší vědce vedle barelů a ať odborníci čekají miliardy nebo i biliony let. Dovolme jim, ať uměle vytvoří jakékoli podmínky nezbytné k vytvoření člověka. Nežhleď na to, co podniknou, nebudou schopni vytvořit člověka, řek-

něme profesora, který zkoumá stavbu vlastních buněk pod elektronovým mikroskopem. Nebudou schopni vyprodukovat žirafy, lvi, včely, kanárky, koně, delfíny, růže, orchidee, lilie, karafiáty, banány, pomeranče, jablka, datle, rajčata, melouny, dýně, fíky, olivy, grepy, broskve, hrášek, bažanty, pestrobarevné motýly ani miliony dalších druhů. Vskutku, nedostanou z nich jedinou buňku.

Stručně řečeno, nevědomé atomy nemohou vytvořit spojením živou buňku. Nemohou znovu rozhodnout a rozdělit buňku na dvě, nemohou znovu rozhodnout a vytvořit profesora, který nejprve vynalezne elektronový mikroskop a pak si pod ním prozkoumá vlastní buněčnou strukturu. Hmota je nevědomá, neživotná hromada, a vstupuje do života svrchovaným Božím stvořením.

Teorie evoluce, tvrdící opak je naprostým klamem, odporujícím zdravému rozumu. Přemýšlet chvíli o tvrzeních evolucionistů odhaluje tuto realitu, tak jako výše uvedený příklad.

## **Technologie v oku a v uchu**

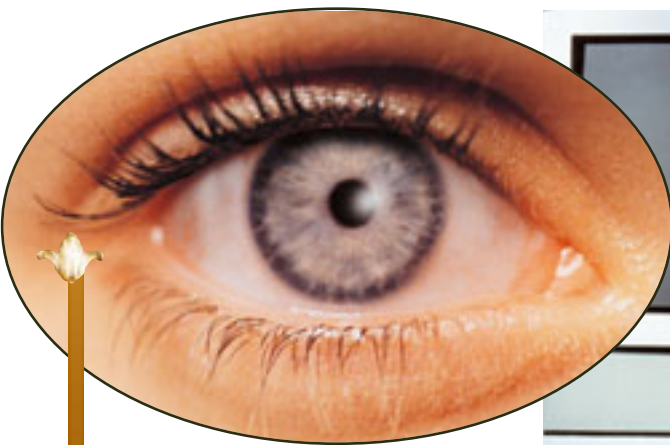
Jiným subjektem, jenž zůstává nezodpovězen evoluční teorií je úžasná kvalita vnímání okem a uchem.

Než přejdeme k subjektu oka, zodpovězme stručně jak vidíme. Světelné paprsky přicházející od určitého objektu dopadají opačně na oční sítnici. Zde jsou převedeny do elektrických signálů buňkami a putují do nepatrného bodu vzadu v mozku, který je centrem vidění. Tyto elektrické signály jsou zde po sérii procesů vnímány jako obraz. S tímto technickým vysvětlením zauvažujme.

Mozek je izolován od světla. To znamená, že uvnitř je naprostá tma. Tak centra vidění nikdy nedosáhne světlo a může být nejtemnějším místem jaké si dovedete představit. Přesto pozorujete osvětlený, jasný svět v této temnotě.

Obraz vytvořený okem je tak ostrý a rozlišený, že ani technologie 20.století jej nebyla schopna dosáhnout. Pohlédněte na knihu jež čtete, ruce jimiž ji držíte a potom zvedněte hlavu a roz-

hlédněte se kolem sebe. Můžete někde vidět tak dokonale ostrý obraz? Ani ta nejmodernější televizní obrazovka vyrobená nejlepším výrobcem na světě neposkytuje tak dokonalý obraz. Toto je 3D, barevný, dokonale ostrý obraz. Po více než 100 let se tisíce inženýrů snažily dosáhnout takové ostrosti. Obrovské tovární haly byly postaveny, mnoho výzkumu provedeno, mnoho plánů a návrhů vytvořeno. Znovu se podívejte na televizní obrazovku a na knihu, kterou držíte. Uvidíte, že existuje v rozlišení a ostrosti velký rozdíl. Navíc televizní obrazovka poskytuje pouze 2D obraz, kdežto vaše oči mají trojrozměrnou perspektivu s hloubkou. Po mnoho let se tisíce inženýrů snažily vytvořit trojrozměrnou obrazovku dosahující rozlišení oka. Ano, obdrželi trojrozměrný televizní systém, na který se musíte dívat speciálními brýlemi; navíc jde pouze o umělou trojrozměrnost. Pozadí je rozmazané a popředí vypadá jako z papíru. Nikdy nebude možné vytvořit vizi



**D**espite their dozen of years of efforts, people have not been able to provide vision which has the same sharpness and high quality as the vision of an eye.

kvalitou rovnou oku. Jak v kameře, tak v televizi dochází ke ztrátě kvality.

Evolucionisté tvrdí, že mechanismus produkující tento ostrý a rozlišený obraz vznikl náhodou. Teď, kdyby vám někdo řekl, že televize ve vašem pokoji je výsledkem náhody, že všechny atomy se náhodou spojily a vytvořily tento přístroj, co vytváří obraz, co byste si pomysleli? Jak mohou atomy dokázat co nedokáže tisíc lidí? Pokud přístroj produkující obrazy mnohem primitivnější než oko nemůže vzniknout náhodou, tak potom je zjevné, že ani oko, ani obrazy, které produkuje nemohly vzniknout náhodou.

Stejná situace nastává s uchem. Vnější ucho sbírá zvuky boltcem a vede je do středního ucha, střední ucho předává zvukové vibrace jejich zesilováním a vnitřní ucho je předává mozku přeložením do elektrických signálů. Stejně jako u oka, akt slyšení se finalizuje v centru slyšení v mozku. Mozek je izolován od zvuku stejně, jako je izolován od světla. Jedno jaký hluk je venku, v mozku je naprosté ticho. Nicméně ty nejostřejší zvuky jsou vnímány v mozku. Ve vašem zcela tichém mozku nasloucháte symfoniím a slyšíte hluk přeplněného místa. Avšak kdybychom měřili hladinu hluku v mozku, bylo by tam naprosté ticho.

Tak jako v případě zobrazování desetiletí snah bylo vynaloženo k vytvoření a reprodukování zvuku věrného originálu. Výsledkem jsou zvukové přehrávače, hi-fi systémy a systémy zachycování zvuku. Navzdory vši technologii a tisícům inženýrů, kteří na tom pracovali, nebyl získán zvuk mající stejnou ostrost a jasnost jako zvuk vnímaný uchem. Pomyslete na nejvyšší hi-fi systémy vyrobené největší společností v hudebním průmyslu. Do konce je-li zvuk zaznamenávám těmito přístroji je ho část ztracena; a když si pustíte hi-fi systém, pokaždé usklýšíte syčivý zvuk, než hudba začne. Avšak zvuky produkované technologií lidského těla jsou extrémně čisté a ostré. Lidské ucho nikdy nevnímá zvuk doprovázený syčením nebo s poruchami jako to dělá hi-fi; naopak poskytuje zvuk přesný a jasný. Tak tomu je od stvoření člověka.

Zatím nebyl vytvořen snímací nebo nahrávací aparát, který by byl tak citlivý a úspěšný v zachycování dat jako je oko a ucho.



Avšak co se týče slyšení a vidění, skrývá se za tím mnohem vzdálenější pravda.

### **Komu vědomí, které slyší a vidí patří?**

Kdo sleduje svůdný svět v mozku, naslouchá symfoniím a cvrlikání ptáčků a čichá k růžím?

Podněty přicházející z očí, uší a nosu osoby cestují do mozku jako elektrochemické nervové impulsy. V knihách biologie, fyziologie a biochemie naleznete mnoho podrobností o tom, jak se obraz vytváří v mozku. Avšak nikdy se nesetkáte s tím nejpodstatnějším faktem: Kdo vnímá tyto elektrochemické nervové impulsy jako obrazy, zvuky, vůně a hmatové vjemy v mozku? Zde je vědomí, které toto všechno vnímá bez pocitu, že potřebuje oko, ucho a nos. Komu toto vědomí patří? Jistě nenáleží nervům, tukové vrstvě a neuronům tvořícím mozek. Kvůli tomu darwinističtí materialisté, jenž věří, že všechno je tvořeno hmotou, nemohou zodpovědět tyto otázky.

Jelikož toto vědomí je duch stvořený Bohem, které nepotřebuje ani oko, aby vidělo obraz, ani ucho, aby slyšelo zvuk. Ani nepotřebuje mozek, aby uvažovalo.

Každý, kdo čte tato explicitní a vědecká fakta by měl uvažovat o Všemohoucím Bohu, obávat se Její a hledat u Něj útočiště, neboť On zmáčkne celý vesmír do černočerného prostoru o několika kubických centimetrech v trojrozměrné, barevné, stinné a zářivé podobě.

### **Víra materialistů**

Informace, jež jsme dosud předložili ukázaly, že evoluční teorie není kompatibilní s vědeckými zjištěními. Tvrzení teorie ohledně původu života je rozporuplné s vědou, evoluční mechanismus, který nabízí nemá žádnou evoluční moc a zkameněliny demonstrují, že požadované přechodné formy nikdy neexistovaly. Z toho plyne, že evoluční teorie by měla být odsunuta stranou jako nevědecká myšlenka. Tak jako mnoho nápadů jako byl model vesmíru se Zemí v jeho středu bylo vyřazeno z agendy vědy v průběhu historie.

Jenže evoluční teorie se dál drží v agendě vědy. Někteří lidé se dokonce snaží prezentovat jakoukoli její kritiku jako “útok na vědu”. Proč?

Příčinou je, že tato teorie je nepostradatelnou dogmatickou vírou určitých kruhů. Tyto kruhy jsou slepě oddané materialistické filosofii a přijímají darwinismus, protože jde o jediné materialistické vysvětlení, které může být předloženo k objasnění fungování přírody.

Co je dost zajímavé, že čas od času se přiznávají k této skutečnosti. Dobře známý genetik a proslulý evolucionista, Richard C. Lewontin z Harvardské univerzity přiznává, že je na prvním a nejdůležitějším místě materialistou a pak teprve vědcem”:

Nejde o to, že vědní metody a instituce nás nějak nutí přijímat materiální vysvětlení fenomenálního světa, ale naopak, my jsme nuceni naší původní oddaností materiálním příčinám vytvářet přístroje ke zkoumání a sadu konceptů, která produkují materiální vysvětlení bez ohledu na to jak neintuitivní, jak matoucí k nezasvěceným. Navíc, materialismus je absolutní, takže nemůžeme dovolit, aby se do dveří nedostala Boží noha.(112)

Toto jsou jasně vyslovená prohlášení, že darwinismus je dogma držené naživu pouze kvůli příchylnosti k materialismu. Toto dogma tvrdí, že neexistuje nehmotných tvorů. Proto argumentuje, že neživá, nevědomá hmota stvořila život. Trvá na tom, že miliony rozličných živých druhů (např., ptáci, ryby, žirafy, tygři, hmyz, stromy, květiny, velryby a lidé) vznikly jako výsledek interakcí mezi hmotou jakou jsou lijáky, blesky a neživá hmota. Toto je poučka odporující zdravému rozumu i vědě. Jenže darwinisté to budou i nadále obhajovat jen proto, “aby se do dveří nedostala Boží noha”.

Kdokoli se nedívá na původ živých druhů skrz prizma materialismu uvidí zjevnou pravdu: Všechna živá stvoření jsou dílem Stvořitele, který je Všemohoucí, Moudrý a Vševědoucí. Tento Stvořitel je Bůh, který stvořil vesmír z ničeho, naplánoval jej v nejdokonalejší podobě a navrhl všechny živé tvory.



**S**omeone who looks at a landscape perceives it in his brain. Similarly, it is in his brain that he investigates and examines the features of that view he sees in his brain. The things he learns reveal to him the perfection of Allah's creation and the superiority of His wisdom and knowledge.

## **Evoluční teorie: Nejmocnější kouzlo na světě**

Kdokoli zproštěn předsudků a vlivů konkrétní ideologie, kdo používá pouze svůj rozum a logiku, jasně porozumí, že víra v teorii evoluce, jež připomíná pověry společnosti bez znalosti vědy nebo civilizace, je dost nemožná. Jak vysvětleno výše, ti kdo věří v evoluční teorii si myslí, že atomy a molekuly vhozené do velké kádě mohou vytvořit myšlení, rozumné profesory a univerzitní studenty; takové vědce jako byli Einstein a Galileo; takové umělce jako byli Humphrey Bogart, Frank Sinatra a Luciano Pavarotti; a rovněž antilopy, citroníky a karafiáty.

Navíc, jelikož vědci a profesori věří v tento nesmysl a jiní vzdělaní lidé, je dost omluvitelné mluvit o této teorii jako o "nejmocnějším kouzlu v historii". Nikdy dříve žádná jiná víra nebo myšlenka nezavedla lidi tak daleko od moci rozumu, odmítajíce

jim dovolit myslet inteligentně a logicky a skrývající před nimi pravdu, jako kdyby byli oslepení. Toto je horší a neuvěřitelná slepota i ve srovnání s Egypťany uctívajícími boha slunce Ra a s uctíváním totemů v Africe a model kmene Abraháma, idolů, které vyrobili vlastníma rukama, nebo s lidmi Mojžíše uctívajícími zlaté tele.

Ve skutečnosti Bůh poukázal na tento nedostatek rozumu v Koránu. V mnoha verších zjevuje, že myslí mnoha lidí budou uzavěřeny a oni nebudou schopni rozpoznat pravdu. Některé z těchto veršů jsou následující:

**Však věru je lhostejno pro nevěřící, zda napomínáš je, či nikoliv–stejně neuvěří! Bůh srdce jejich i sluch zapečetil a přes oči jejich clonu položil a pro ně je určen trest hrozný. (2:6–7)**

**... mají srdce, jimiž nic nechápou, a mají oči, jimiž nic nevidí, a mají uši, jimiž nic neslyší. Podobají se dobytku, ba jsou ještě zbloudilejší – a to jsou ti, kdož jsou lhostejní! (7:179)**

**A i kdybychom jim bránu nebeskou otevřeli a oni stoupali by k ní, přece by říkali: „Zraky naše byly opity nebo spíše jsme lidé očarovaní!“ (15:14–15)**

Slova nemohou vyjádřit jak udivující je, že toto kouzlo drží tak rozsáhlou komunitu v poddanství, odvádí lidi od pravdy a nezlomí se po 150 let. Je pochopitelné, že jeden nebo několik lidí může věřit v nemožné scénáře a tvrzení plná hlouposti a nelogičnosti. Potom “magie” je jediným možným vysvětlením, proč lidé z celého světa věří, že nevědomé atomy se náhle rozhodly spojit a vytvořit vesmír fungující v dohonalé organizaci, s disciplínou, rozumem a vědomím; planetu Zemi dokonale se hodící se všemi svými vlastnostmi pro život; a živé věci plné bezpočtu složitých systémů.

Vpravdě Korán vypravuje incident mezi Mojžíšem a faraonem, aby ukázal, že lidé podporující ateistické filosofie skutečně ovlivňují ostatní magií. Když bylo faraonovi řečeno o pravém ná-

boženství, přikázal Mojžíšovi, aby se utkal s jeho kouzelníky. Nejprve jim nakázal předvést své schopnosti. Verše praví:

**Odpověděl: “Házejte vy!” A když hodili, očarovali zraky lidí a naplnili je hrůzou a předvedli kouzlo mocné. (7:116)**

Jak vidno, faraonovi kouzelníci byli schopni oklamat každého, vyjma Mojžíše a těch, kdo v něj věřili. Jenže jeho důkaz zlomil jejich kouzlo, neboli “pohltil všechno, co oni padělali”, jak to vyjadřuje verš:

**A vnukli jsme Mojžíšovi: “Hod’ svou hůl!” a hle, ona pohltila vše, co oni vykouzlili. A vyjevila se pravda a ukázalo se nicotným vše, co oni dělali. (7:117–118)**

Jak vidno, když lidé zjistili, že byli okouzleni, pochopili, že vše co viděli byla pouhá iluze; faraonovi kouzelníci ztratili důvěryhodnost. V současnosti, pokud ti, co jsou pod vlivem podobného kouzla, věří v jeho směšná tvrzení pod jejich specifickým převlekem a tráví životy jejich obhajobou, opustí tyto pověry, budou také poníženi, když pravda vyjde najevo a kouzlo bude zlomeno. Ve skutečnosti renomovaný britský spisovatel a filosof Malcolm Muggeridge, jenž byl ateistou bránícím evoluci po několika 60 let, ale následně si uvědomil pravdu, odhaluje postavení v němž se evoluční teorie ocitne v blízké budoucnosti slovy:

Sám jsem přesvědčen, že evoluční teorie, obzvláště rozsah v jakém byla aplikována, bude největším žertem v dějinách v knihách budoucnosti. Potomci budou žasnout, že taková nekvalitní a pochybná hypotéza mohla být přijata s tak neuvěřitelnou důvěřivostí, jak se to stalo.(113)

Tato budoucnost není vzdálená. Naopak, velmi brzy lidé poznají, že “náhoda” není božstvo a budou se ohlížet na evoluční teorii jako na nejhorší klam a nejhroznější kouzlo na světě. Toto kouzlo již začíná být rychle zvedáno z ramen lidí po celém světě. Mnozí lidé čelem k pravdě se s úžasem podivují, jak na to mohli někdy skočit.

## NOTES

1. Mimořádná žena je přemožena (A Remarkable Woman is Suppressed,” The Guardian, “ 15.března 2000
2. Jonathan Mirsky, Temný odkaz revoluce (“Revolution’s Dark Legacy,” Asiaweek, sv. 27, č. 2, 19.ledna 2001 (emphasis added)
3. James Reeve Pusey, Čína a Charles Darwin (China and Charles Darwin), str. 455 (emphasis added)
4. M. Mehnert, Kampf um Mao’s Erbe, Deutsche Verlags-Anstalt, 1977 (emphasis added)
5. Owen Lattimore, Studie na hranici historie (Studies in Frontier History), London, 1962, str. 59
6. Nový čínský atlas (New China Atlas), Shanghai, 1939, str. 51. Také viz Herman Albert, Historický a obchodní atlas Číny (Historical and Commercial Atlas of China), Harvard University Press, 1935
7. Opisanie Cuntariy I vostočnogo Turkestan v drevhem I nineflem sostaynaniy, Prevedono s Kitaykogo, Petersburg, 1829, sv. I, str. 10-11, citoval Alaeddin Yalcinkaya, Somurgecilik ve Panislamizm Isiginda Turkestan (Turkestan ve světle imperialismu a panislamismu), Timas Yayinlari, 1997, Istanbul, str. 28
8. Isa Yusuf Alptekin, Unutulun Vatan Dogu Turkistan (Zapomenutá zem Východního Turkestanu), Seha Yayincilik, Istanbul, 1999, str.91
9. Pan Ku, The Account of Hsing-nu, Han-Shu,91, Sect. 2 p. 32 a-b
10. China Daily, 26.dubna 1999
11. China Daily, 4.ledna 1999
12. “China’s Largest Copper Reserve Found in Xinjiang,” [www.uyghuramerican.org/economy/chinaonlineoct62000.html](http://www.uyghuramerican.org/economy/chinaonlineoct62000.html)
13. The Los Angeles Times, 1.prosinec 1983
14. The Los Angeles Times, 1.prosinec 1983
15. Yusuf Han, Sotsiyalistik Kazakhstan, Almaty, 14.ledna 1976, citováno v Čínská politika, porušování lidských práv a následky (“Chinese Policy, Human Rights Abuses and The Consequences,” Informace o Východním Turkestanu, publikace Východoturkestánské unie v Evropě, [www.cacpp.org/et/etiul.html](http://www.cacpp.org/et/etiul.html)
16. Lidová republika Číny: Dokument 19: Pohled na náboženskou otázku během socialistického období země: Vydáno centrální komisí čínské komunistické strany 31.března 1982
17. Radio Free Europe/RL, 01.09.1986
18. Michael Winchester, Interní příběh Číny” Peking versus islám (“Inside Story China: Beijing vs. Islam,” Asiaweek, 24.října 1997
19. Amnesty International Report, 4.dubna 1999
20. Ujgurští chlapi zatčeni, rodiče mučeni (“Uyghur Boys Were Arrested, Parents Were Tortured,” East Turkestan Information Center, 30.října 1999
21. Imám potrestán za odmítnutí vyučovat komunistickou doktrínu v mešitě (“Imam Was Punished For Refusing to Teach Communist Doctrines in Mosque,” East Turkestan Information Center, 19.listopad 1999 (emphasis added)
22. “Islam Treated Same As Falun Gong,” East Turkestan Information Center, 19.listopadu 1999
23. Lydia Holubnychy, The East Turkic Review, č. 4, 1960, Munich, str. 94
24. Ziya Samedi, Kommunizim Tugı, Almaty, 18.března 1979
25. The Independent, 20.října 1988
26. Micheal Hoffman, Svět zapomíná na Ujgurské oběti Pekingu (“World Forgets Beijing’s Uighur Victims,” Mainichi Daily News, 29.června 2000
27. Zabijení podle kvót, zabijení pro zisk: Popravy a transplantace v Číně (Killing By Quota, Killing for Profit: Executions and Transplants in China), Laogai Research Foundation, [www.laogai.org/reports](http://www.laogai.org/reports) (emphasis added)
28. Zabijení podle kvót, zabijení pro zisk: Popravy a transplantace v Číně (Killing By Quota, Killing for Profit: Executions and Transplants in China), Laogai Research Foundation, [www.laogai.org/reports](http://www.laogai.org/reports) (emphasis added)
29. Angus Roxburgh, Jak Rusko čelí své temné minulosti (“How Russia Faced Its Dark Past),” BBC News Online [news.bbc.co.uk/mpapps/pagetools/print/news.bbc.co.uk/2/hi/europe/2821281.stm](http://news.bbc.co.uk/mpapps/pagetools/print/news.bbc.co.uk/2/hi/europe/2821281.stm) (emphasis added)
30. Nepokryté zabijení: Veřejné popravy v Číně, Laogai Research Foundation Special

- Report, [www.laogai.org/reports/killing.htm](http://www.laogai.org/reports/killing.htm) (emphasis added)
31. Nepokryté zabíjení: Věřejné popravy v Číně, Laogai Research Foundation Special Report, [www.laogai.org/reports/killing.htm](http://www.laogai.org/reports/killing.htm)
32. Myriam Marquez, Pojďme se podívat, zda jsou pekingská řezníci opravdu dobří sportovci ("Let's See Beijing's Butchers Are Really Good Sports)," Orlando Sentinel, 16.července 2001
33. Hrubé porušování lidských práv v Xinjiang ujujském autonomním regionu, Amnesty International Report, 1.dubna 1999
34. Hrubé porušování lidských práv v Xinjiang ujujském autonomním regionu, Amnesty International Report, 1.dubna 1999 (emphasis added)
35. Hrubé porušování lidských práv v Xinjiang ujujském autonomním regionu, Amnesty International Report, 1.dubna 1999 (emphasis added)
36. Hrubé porušování lidských práv v Xinjiang ujujském autonomním regionu, Amnesty International Report, 1.dubna 1999 (emphasis added)
37. Dogu Turkistan 1999 Insan Haklari Ihalleri Raporu (Východní Turkestán 1999 Zpráva o porušování lidských práv), [www.doguTurkestan.net/ih/rapor99.html](http://www.doguTurkestan.net/ih/rapor99.html)
38. Dogu Turkistan 1999 Insan Haklari Ihalleri Raporu (Východní Turkestán 1999 Zpráva o porušování lidských práv), [www.doguTurkestan.net/ih/rapor99.html](http://www.doguTurkestan.net/ih/rapor99.html)
39. Nova Magazine, duben 1997
40. John Chan, Vězni umírají v čínských dolech: Obžaloba reformy prací ("Prisoners Die in Chinese Mines: An Indictment of 'Reform Through Labour'," WSWS (World Socialist Website), 20.června 2001
41. Libération, 28.ledna 1997
42. John Chan, Vězni umírají v čínských dolech: Obžaloba reformy prací ("Prisoners Die in Chinese Mines: An Indictment of 'Reform Through Labour'," WSWS (World Socialist Website), 20.června 2001
43. Libération, 28.ledna 1997
44. Harry Wu, La Voix du Tibet, 04.1997
45. Harry Wu, Čínský gulag přemožení dizidentů skrze laogai ("China's Gulag Suppressing Dis-
- sent Through Laogai," Harvard International Review, zima 1997/1998 (emphasis added)
46. Jean Pasqualini, Starý trik Pekingu ("Beijing's Old Trick), Laogai Research Foundation, [www.laogai.org/commentary.htm](http://www.laogai.org/commentary.htm)
47. Jean Pasqualini, Starý trik Pekingu ("Beijing's Old Trick), Laogai Research Foundation, [www.laogai.org/commentary.htm](http://www.laogai.org/commentary.htm)
48. Svědectví Harryho Wua o obchodu s orgány čínskou komunistickou vládou, Laogai Research Foundation, [www.laogai.org/testimony](http://www.laogai.org/testimony)
49. Svědectví Harryho Wua o obchodu s orgány čínskou komunistickou vládou, Laogai Research Foundation, [www.laogai.org/testimony](http://www.laogai.org/testimony)
50. Svědectví Harryho Wua o obchodu s orgány čínskou komunistickou vládou, Laogai Research Foundation, [www.laogai.org/testimony](http://www.laogai.org/testimony)
51. Steven Mufson, Čínský doktor vypravuje o odebírání orgánů po popravách (Chinese Doctor Tells of Organ Removals After Executions), The Washington Post, 27.června 2001
52. Steven Mufson, Čínský doktor vypravuje o odebírání orgánů po popravách (Chinese Doctor Tells of Organ Removals After Executions), The Washington Post, 27.června 2001
53. Ivo Dawney, Utečenec odhaluje hrůzu čínského zákona o jednom dítěti (Defector Reveals the Horror of China's One-Child Law," Sunday Telegraph, 14.června 1998 (emphasis added)
54. Oliver August, Číňané zabíjejí nemluvně, aby prosadili pravidla porodnosti (Chinese Kill Baby to Enforce Birth Rule) The Times, 24.srpná 2000 (emphasis added)
55. Čína drží na uzdě lidi na západě, ale chce, aby se tam více lidí přestěhovalo (China Curbs Births in the West, But Wants More People to Move There), Agence France Presse, 18.srpná 2000
56. Yeni Asya, Turkey, 3.února 2001 (emphasis added)
57. Čínská politika, porušování lidských práv a následky ("Chinese Policy, Human Rights Abuses and The Consequences)," Informace o Východním Turkestánu, publikace Východoturkeštánské unie v Evropě, [www.caccp.org/et/etiul.html](http://www.caccp.org/et/etiul.html)
58. Yeni Asya, Turkey, 3.února 2001
59. The Trend, Hong Kong, říjen 1992

60. James D. Seymour, Richard Anderson, *New Ghosts Old Ghosts- Prisons and Labor Reform Camps in China*, M. E. Sharpe, 1998, str. 45-70
61. Dr. Paul George, *Islámský neklid v autonomním regionu Xinjiang (Islamic Unrest In The Xinjiang Autonomous Region)*, Commentary No. 73, Spring 1998 (emphasis added)
62. *Eastern Turkestan Information Bulletin*, Munich, prosinec 1993
63. Michael Dillon, "China Goes West: Laudable Development? Ethnic Provocation?" 6.prosinec 2000, [www.cacaianalyst.org](http://www.cacaianalyst.org) (emphasis added)
64. Michael Dillon, "China Goes West: Laudable Development? Ethnic Provocation?" 6.prosinec 2000, [www.cacaianalyst.org](http://www.cacaianalyst.org) (emphasis added)
65. Ulrich Schmid, *Kampaň Pekingů za zničení ujgurské kultury (Peking's Campaign to Destroy Uigur Culture)*, 9.června 2001
66. *Der Spiegel*, 16.srpna 1993 (emphasis added)
67. Dogu Turkistan 1999 *Insan Haklari Ihlalleri Raporu (Východní Turkeistán 1999 Zpráva o porušování lidských práv)*, [www.doguTurkestan.net/ih/rapor99.html](http://www.doguTurkestan.net/ih/rapor99.html)
68. *Foreign Broadcast Information Service*, 20.dubna 1989
69. *The Wall Street Journal*, 21.října 1994
70. *Der Spiegel*, No 33, 1993
71. *Der Spiegel*, 7.listopadu 1993
72. *The Wall Street Journal*, 21. října 1994
73. *Yeni Forum*, Turkey, duben 16-30, 1988
74. *Yeni Hayat*, Almaty, 21.ledna 1995
75. Čínská politika, porušování lidských práv a následky ("Chinese Policy, Human Rights Abuses and The Consequences)," *Informace o Východním Turkeistánu*, publikace Východoturkeistánské unie v Evropě, [www.caccp.org/et/etiul.html](http://www.caccp.org/et/etiul.html)
76. Patrick E. Tyler, *Co se týče svobod, Číně je dovoleno prosperovat, ale to je vše (Concerning Liberties, China Is Free to Prosper But That's All)*, *New York Times*, 30.května 1997
77. James Conachy, *Rodiny obětí vedou kampaň za přehodnocení masakru na náměstí Tiananmen (Victims' Families Campaign for Reassessment of Tiananmen Square Massacre)*, WSWS, 14.července 1999
78. Andrew J. Nathan, "The Tiananmen Papers," *Foreign Affairs*, January-February 2001
79. Jonathan Mirsky, *Temný odkaz revoluce (Revolution's Dark Legacy)*, Asiaweek, sv.27, č. 2, 19.ledna 2001
80. James Conachy, *Deset let od masakru na náměstí Tiananmen (Ten Years Since The Tiananmen Square Massacre)*, WSWS, 4.června 1999 (emphasis added)
81. James Conachy, *Rodiny obětí vedou kampaň za přehodnocení masakru na náměstí Tiananmen (Victims' Families Campaign for Reassessment of Tiananmen Square Massacre)*, WSWS, 14.července 1999
82. Carol Divjak & James Conachy, *Padesát čínských dětí zabito při školním výbuchu ohňostroje (Fifty Chinese Children Killed in School Fireworks Explosion)*, WSWS, 14.března 2001
83. Carol Divjak & James Conachy, *Padesát čínských dětí zabito při školním výbuchu ohňostroje (Fifty Chinese Children Killed in School Fireworks Explosion)*, WSWS, 14.března 2001 (emphasis added)
84. Carol Divjak & James Conachy, *Padesát čínských dětí zabito při školním výbuchu ohňostroje (Fifty Chinese Children Killed in School Fireworks Explosion)*, WSWS, 14.března 2001
85. Berly Maurice, *Pohled na pracovní podmínky vytvořené kapitalismem v Číně (A Glimpse of The Working Conditions Being Created By Capitalism in China)*, WSWS, 11.října 2000 (emphasis added)
86. Berly Maurice, *Pohled na pracovní podmínky vytvořené kapitalismem v Číně (A Glimpse of The Working Conditions Being Created By Capitalism in China)*, WSWS, 11.října 2000
87. Orville Schell, *Ještě jednou dlouhý život Předsedo Mao (Once Again Long Live Chairman Mao)*, *The Atlantic Monthly*, prosinec 1992
88. Jesse Helms, *Pozor na čínské vazby na talibán (Beware China's Ties to the Taliban)*, *Washington Times*, 14.října 2001
89. Thomas Beal, *Ujgurové touží po svobodě: Čínský problém Xinjiangu (Uighur Yearning for*



- Freedom: Xinjiang's China Problem), The Asian Wall Street Journal, 5.listopadu 2001
90. Thomas Beal, Ujgurové touží po svobodě: Čínský problém Xinjiangu (Uighur Yearning for Freedom: Xinjiang's China Problem), The Asian Wall Street Journal, 5.listopadu 2001
91. Conway Zirkle, Evoluce, marxistická biologie a sociální scéna (Evolution, Marxian Biology and the Social Scene), Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 1959, str.85-87
92. Conway Zirkle, Evoluce, marxistická biologie a sociální scéna (Evolution, Marxian Biology and the Social Scene), Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 1959, str.85-87
93. K. Mehnert, Kampf um Mao's Erbe, Deutsche Verlags-Anstalt, 1977
94. Sidney Fox, Klaus Dose, Molekulární evoluce a původ života (Molecular Evolution and The Origin of Life), W.H. Freeman and Company, San Francisco, 1972, str. 4.
95. Alexander I. Oparin, Původ života (Origin of Life), Dover Publications, NewYork, 1936, 1953 (přetisk), p. 196.
96. Nové důkazy k evoluci v rané atmosféře a život ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life"), Bulletin Americké meteorologické společnosti, kap. 63, listopad 1982, 1328-1330.
97. Stanley Miller, Molekulární evoluce života (Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules), 1986, str. 7.
98. Jeffrey Bada, Země (Earth), únor 1998, str. 40.
99. Leslie E. Orgel, Původ života na Zemi ("The Origin of Life on Earth"), Scientific American, kap. 271, říjen 1994, str. 78.
100. Charles Darwin, Původ druhů prostředky přírodního výběru (The Origin of Species by Means of Natural Selection), The Modern Library, New York, str. 127.
101. Charles Darwin, Původ druhů: Faksimile prvního vydání, Harvard University Press, 1964, str. 184.
102. B. G. Ranganathan, Původy? (Origins?), Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988, str.7.
103. Darwin, Původ druhů: Faksimile prvního vydání, str. 179.
104. Derek A. Ager, Přirozenost fosilního záznamu ("The Nature of the Fossil Record,") British Geological Association, kap. 87, 1976, str. 133.
105. Douglas J. Futuyma, Věda před soudem (Science on Trial), Pantheon Books, New York, 1983, str. 197.
106. Solly Zuckerman, Za věží ze slonoviny (Beyond The Ivory Tower), Toplinger Publications, New York, 1970, str. 75-14; Charles E. Oxnard, Místo australopitheka v lidské evoluci :základy pro pochybnosti ("The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt,") Nature, kap. 258, str. 389.
107. Může výt s vědou zkoncováno přesvědčením vědců, že našli konečné odpovědi nebo odporem společnosti platit účty? ("Could science be brought to an end by scientists' belief that they have final answers or by society's reluctance to pay the bills?") Scientific American, prosinec 1992, str. 20.
108. Alan Walker, Věda (Science), kap. 207, 7.března 1980, str. 1103; A. J. Kelso, Fyzická antropologie (Physical Antropology), 1.vydání., J. B. Lipincott Co., New York, 1970, str. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, kap. 3, Cambridge University Press, Cambridge, 1971, str. 272.
109. Jeffrey Kluger, Nakonec ne tak dlouho vyhynulý: Primitivní Homo erectus mohl přežít tak dlouho, aby žil v jedné době s moderními lidmi ("Not So Extinct After All: The Primitive Homo Erectus May Have Survived Long Enough To Co-exist With Modern Humans"), Time, 23.prosince 1996.
110. S. J. Gould, Přírodní historie (Natural His-

**“Sláva Tobě” řekli, “my máme vedení jen o tom,  
čemus nás Ty naučil,  
neboť Tys jediný vševědoucí, moudrý!” (2:32)**